

Avslørt

Av Imad Awde

REVELATION 14:12

Her er de helliges tålmodighet.

Her er de som holder fast på Guds bud og troen på Jesus/Jesu tro.

WWW.REVELATION1412.ORG

Alle sitatene er fra King James versjon
med mindre det står noe annet.

Alle uthevinger er tilføyd.

Av Imad Awde

INNHHOLD

Del 1

Forord

	side	4
1. Hvorfor bry seg	side	5
2. Treenigheten	side	8
3. Sann eller mysterium	side	15
4. Bibelsk monoteisme	side	18
5. En Sønn er gitt	side	23
6. En annen Jesus	side	29
7. Den Hellige Ånd	side	34
8. En Ånd	side	40
9. En annen ånd	side	44
10.Hvordan det påvirker RVT	side	47
11.Hvordan det påvirket mitt liv	side	52
12.Fakta som er verd å vurdere	side	56
13.Hva nå?	side	62

Del 2

14.Bibelstudier	side	66
15.Svar på innvendinger	side	97

FORORD

Da jeg først ble med i kristne sirkler, enten det var i et kirkesamfunn, i forkynnervirksomhet, eller ganske enkelt i en gruppe med troende som kommer sammen, oppdaget jeg at forskjellen på oppfattelse av tro kan være en utfordring for en nyomvendt.

I mitt tilfelle spilte emnet om Guddommen en viktig rolle i utviklingen av min kristne erfaring. Bare noen få måneder etter å ha gitt mitt liv til Jesus og blitt en del av en menighet, sto jeg ansikt til ansikt med en av de største stridigheter, som i århundrer har utfordret «kirken». Nå utfordret den meg.

Bare noen få måneder tidligere hadde jeg lært om treenigheten. Jeg forsto det ikke helt. Det er det ikke mange som gjør fordi den alltid blir merket som et «mysterium», men ved tro aksepterte jeg det som sant, og ble døpt inn som et medlem av et kirkesamfunn. Men da jeg fikk presentert en alternativ forståelse om hvem Gud er, ble jeg fast bestemt på å studere dette emnet mer inngående.

Jeg begynte å stille meg selv spørsmål som: Hva er egentlig treenigheten? Vet jeg egentlig hva jeg tror? Hva forteller Bibelen oss om Gud? Hvem er Jesus? Hvem er Den Hellige Ånd? Er Guds identitet virkelig et Mysterium? Finnes det klare skriftsteder som kan svare på mine spørsmål?

Mitt studium har ledet meg til hva jeg tror er sannheten. Den har gitt meg en større takknemlighet for Guds kjærlighet og for hva Han har gjort for meg. Den har gitt meg en klarere forståelse av en av de mest oppskattede doktriner, «Rettferdiggjørelse ved tro», og har forandret det fra en teologisk ide til en praktisk virkelighet. Den har frigjort meg fra bedrageriet, som ifølge Bibelen vil være grunnen til at hele verden følger etter dyret og tilber dragen (Åp. 13, 3.4).

På grunn av gleden jeg fikk ved å studere dette emnet, bestemte jeg meg for å skrive denne boken med deg i tankene. Mitt mål med å skrive denne boken er ikke bare å dele min forståelse av emnet Guddommen, men også å fortelle deg hvordan denne sannheten i praksis påvirket mitt åndelige liv, og til å gjøre deg i stand til å dele den med andre.

I slutten av boken har jeg inkludert en serie Bibelstudier, som du kan bruke når du deler sannheten med andre.

Del 1

Kapittel 1

Hvorfor bry seg!

Etter at jeg hørte om, og bestemte meg for å studere emnet Guddommen, har jeg gjentatte ganger blitt fortalt på den ene eller den andre måten, «hvordan bry seg!» Hvorfor besvære seg selv med å studere dette emnet? Hvorfor lage problemer ved å studere noe kontroversielt? Hvorfor prøve å forstå Gud når det er et mysterium?

Hvis det ikke var et spørsmål, kom det i form av en erklæring, «dette emnet er ikke et frelsesspørsmål, det er ikke viktig, vi vil aldri med sikkerhet vite svaret, la det være.»

Har du noen gang sagt eller blitt fortalt noe lignende? Jeg vedder på at svaret er ja.

Så hvorfor studere dette emnet og forårsake problemer som vi lett kan unngå ved ganske enkelt å overholde hva som helst vår kirke, gruppe eller forsamling lærer oss? Jesus ble en gang utfordret av fariseerne i forbindelse med at Hans disipler spiste med uvaskede hender. Du forstår at på den tiden hadde jødene en menneskelaget tradisjon som krevde at alle jøder vasket hendenes sine på en spesiell måte som en seremoni, selv om det ikke fantes noe vann tilgjengelig. De gikk ganske enkelt igjennom en rituell bevegelse for å oppfylle en menneskelaget tradisjon.

Til deres utfordring, sa Jesus: *«Rett profeterte Jesaja om dere hyklere, som det står skrevet: Dette folket ærer Meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra Meg. Og forgjeves tilber de meg, når de underviser menneskebud som om det var den rette lære. Og dere setter Guds Ord ut av kraft ved de forskriftene dere har gitt videre. Og mange lignende skikker følger dere.»* Mark 7, 6,7,13

Dette sitatet gjenspeiler nøyaktig den situasjonen vi ser i dag. Når Guds folk erstatter Guds ord med menneskebud, sa Jesus at deres tilbedelse blir meningsløs, verdiløs, uten hensikt og ubrukelig. Ikke bare det, men han begrunner det også, det er fordi de ærer *«meg med sine lepper, men deres hjerter er langt borte fra meg»*.

Ifølge konteksten var dette situasjonen til en jøde som utadtil bekjente Gud, men likevel var uvillig til å akseptere Messias, og å gi slipp på menneskeskapte tradisjoner, kjent som *«menneskebud»*. Motbildet finner vi blant dagens kristne som utadtil bekjenner Gud, men likevel er uvillige til å gi slipp på menneskeskapte tradisjoner, lære og doktriner.

Jesu svar til vårt dilemma er veldig klart. Søk Guds ord; søk Guds undervisning; gi slipp på menneskets tradisjoner, ellers vil din tilbedelse av meg være verdiløs. Utvilsomt vil den som

fornekter menneskeskapte læresetninger bli fornektet av dagens trossamfunn, akkurat som Jesus ble fornektet av trossamfunnet på Hans dager.

Gud vil at vi skal kjenne Ham; Han er ikke fornøyd når vi gjemmer oss bak menneskeskapte tradisjoner, og som et resultat nekter å studere skriftene i oppriktig søken etter å finne svar på dette emnet. Til det gamle Israel sa Han:

Hør Herrens Ord, dere Israels barn, for Herren fører sak mot dem som bor i landet. Det er ingen sannhet og ingen barmhjertighet og ingen kunnskap om Gud i landet. Hosea 4,1

Gud hadde en strid med innbyggerne i landet, fordi det var «ingen kunnskap om Gud i landet». Faktisk sier Gud i noen vers senere:

Mitt folk går til grunne fordi det mangler kunnskap. Fordi du har forkastet kunnskapen, skal Jeg også forkaste deg så du ikke skal være prest for Meg. Fordi du har glemt din Guds lov, skal jeg også glemme dine barn. Hosea 4,6

Gud ønsker at vi skal kjenne Ham fordi Han ønsker å utvikle et forhold til oss. Jo mer vi kjenner Gud, jo tettere vil forholdet bli. Det er derfor, slik som Hosea, vi burde ønske «kunnskap om Gud» mer enn noe annet (Hosea 6,6). I lys av dette så legg merke til hva Jesus sa:

Og dette er det evige livet, at de kjenner Deg, den eneste sanne Gud, og Jesus Kristus, Ham som Du har utsendt. Joh 17,3

Med begrepet «kjenner», mente ikke Jesus ganske enkelt å kjenne identiteten til Gud og Ham selv, men å ha et personlig og nært forhold. Ikke desto mindre må et slikt forhold innebære å kjenne identiteten Deres. Dette blir som å møte seg selv i døra med tanken på at Gud er et mysterium og at vi ikke kan vite hvem han er. Hvordan kan mitt evige liv være basert på å kjenne og ha et forhold til et mysterium? Dette er ikke fornuftig i det hele tatt.

Vær oppmerksom på at jeg ikke sier at vi kan forstå Guds natur. Overhode ikke. Guds natur ligger langt over vår forståelse. Denne boken er ikke et forsøk på å forklare Guds natur, den er begrenset til Guds *identitet*. Guds identitet er ikke et mysterium.

Faktisk sier Bibelen at gjennom skapelsen gjorde Gud «Hans evige kraft og Hans guddommelighet» kjent (Rom 1, 20). Ikke bare det, men fordi Gud elsket oss så høyt og lengtet etter å ha et nært forhold til oss, sendte han Sin Sønn for å åpenbare Gud for oss. Legg merke til hva Johannes sier:

Aldri har noen sett Gud, Den enbårne Sønn, som er i Faderens favn, Han har forklart Ham. Joh 1, 18.

Jesus, Guds Sønn, har forklart/åpenbart og gjort «Gud» kjent for oss. Når kristne sier «Gud er et mysterium, vi kan ikke kjenne ham»; sier de faktisk at Jesus mislyktes i Sitt oppdrag. Legg merke til hva annet Johannes sier:

Vi vet at Guds Sønn er kommet og har gitt oss forstand, for at vi skal kjenne Den Sanne. Og vi er i Den Sanne, i Hans Sønn, Jesus Kristus. Han er Den Sanne Gud og det evige livet. 1.Joh 5,20.

Jesus, Guds Sønn, har gitt oss den forståelsen at vi kan kjenne Gud. Vi har ingen unnskyldning. Gud har åpenbart seg selv for oss gjennom skapelsen, og igjen gjennom Sin Sønn, Jesus.

Å holde på menneskeskapte tradisjoner istedenfor å studere skriftene i søken etter å finne svaret på emnet som diskuteres, er likestilt med å: *«...ærer Meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra Meg».*

I diskusjonen med fariseerne om det å spise med «uvaskede hender» og heller holde på tradisjoner enn Guds ord, fortsetter Jesus med å si at på grunn av deres oppførsel *«setter dere Guds Ord ut av kraft ved de forskriftene dere har gitt videre. Og mange lignende skikker følger dere.» Mark 7, 13.* Som du vil se senere i boken er det interessant å se at i prosessen med å forsvare menneskeskapte læresetninger i forhold til Guddommen, har teologene og lærerne satt *«Guds Ord ut av kraft».*

Jeg, som mange andre, har studert dette emnet ut fra skriften under inderlig bønn, og har funnet svaret. Gud er ikke et mysterium; vi kan kjenne Ham, faktisk er det avgjørende å vite hvem Han er.

Hva kan muligens være viktigere i vårt forhold til Gud enn faktisk å vite hvem Han er? Vår lydighet og kjærlighet til Gud skulle være en følge av å kjenne Ham, forstå Hans kjærlighet til oss, og å ha et forhold til Ham.

Kapittel 2

Treenigheten

Da jeg første gang hørte sannheten om Gud og Hans Sønn, forsto jeg ikke hvor viktig det var fordi jeg ikke så forskjellen mellom treenigheten og hva jeg hadde blitt fortalt.

Jeg trodde på treenigheten siden jeg ble døpt. Imidlertid forsto jeg aldri hva treenigheten var. Hele tiden tenkte jeg på treenigheten som et ord vi brukte for å referere til Gud Faderen, Hans Sønn Jesus, og deres ånd, Den Hellige Ånd. Naivt trodde jeg at alle kristne så på treenigheten på samme måte som jeg gjorde.

Men da jeg sto ansikt til ansikt med denne uenigheten, måtte jeg forstå hva treenigheten var, for å kunne sammenligne med det jeg hadde hørt. Hvordan kunne jeg avgjøre om treenigheten var sann eller falsk hvis jeg ikke forsto den? Dessuten, for å gjøre det enda vanskeligere, jo flere mennesker jeg snakket med i kirken min, enten det var legmedlemmer, ledere, pastorer eller teologer, jo flere varianter av forklaringer fikk jeg.

Det er derfor jeg tenker at det er en fordel for leseren å vite eksakt hva treenigheten er før man ser etter Bibelske beviser. Hvis en som tror på treenighetslæren sier «En Gud», «Guds Sønn», «Guds Ånd» og «treenigheten», hva mener de egentlig?

For å si det på en enkel måte, treenigheten er En Gud som er satt sammen av tre guddommelige personer. Hva betyr det? Vel, her er den Athanasianske trosbekjennelse:

«Og dette er den katolske (universelle) tro, at vi ærer én Gud i Treenigheten og Treenigheten i enheten, idet vi hverken blander sammen personene eller deler vesenet. For én person er Faderens, en annen Sønnens, en annen Den Hellige Ånds. Men Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds guddom er én, herligheten er like stor, majesteten like evig. Uskapt er Faderen, uskapt er Sønnen, uskapt er Den Hellige Ånd. Umålelig er Faderen, umålelig er Sønnen, umålelig er Den Hellige Ånd. Evig er Faderen, evig er Sønnen, evig er Den Hellige Ånd. Og likevel er det ikke tre evige, men én evig, likesom det ikke er tre uskapt, heller ikke tre umålelige, men én uskapt, og én umålelig. På samme måte er Faderen allmektig, Sønnen allmektig, Den Hellige Ånd allmektig, og likevel er det ikke tre allmektige, men én allmektig. Slik er Faderen Gud, Sønnen Gud, Den Hellige Ånd Gud, og likevel er det ikke tre guder, men én Gud. Slik er Faderen Herre, Sønnen Herre, Den Hellige Ånd Herre, og likevel er det ikke tre herrer, men én Herre. For likesom den kristelige sannhet tvinger oss til å bekjenne hver person for seg som Gud og Herre, slik forbyr den katolske religion oss å si at det er tre guder eller herrer. Faderen er ikke virket av noen, heller ikke skapt, heller ikke født. Sønnen er av Faderen alene, ikke virket, heller ikke skapt, men født. Den Hellige Ånd er av Faderen og Sønnen, ikke virket, heller ikke skapt, heller ikke født, men han går ut fra dem. Altså er det én Fader, ikke tre fedre, én Sønn, ikke tre sønner, én Hellig Ånd, ikke tre helligånder. Og i denne treenighet er ikke noen tidligere eller senere, ikke noen større eller mindre, men alle tre personer er seg

imellom like evige og jevnbyrdige, så at på alle måter, slik som det allerede er sagt ovenfor, både treenigheten må æres i enheten og enheten i treenigheten. Den som altså vil bli frelst, må tenke slik om treenigheten.» (*The Athanasian Creed as quoted in Philip Schaff's History of the Christian Church, Volume 3, Section 132, page 690-693*)

Vanskelig? – Ja, det er det.

Det er mye informasjon i denne trosbekjennelsen som du kunne bruke mye tid på å analysere og studere, og det er ingen tvil om at det er mye sannhet i den også. Uansett, en liten ubibelsk frase er nok til å forgifte det hele. Jeg vil sette fingeren på noen av disse ideene.

«For én person er Faderens, en annen Sønnens, en annen Den Hellige Ånds. Men Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds guddom er én, herligheten er like stor, majesteten like evig.»

Her blir vi fortalt at det er tre personer (Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd). Disse tre personene eier den samme guddom.

«Slik er Faderen Gud, Sønnen Gud, Den Hellige Ånd Gud, og likevel er det ikke tre guder, men én Gud.»

Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd er individuelt Gud i sin egen rett, likevel er de tre til sammen Æn Gud.

«Og i denne treenigheten er ikke noen tidligere eller senere, ikke noen større eller mindre, men alle tre personer er seg imellom like evige og jevnbyrdige.»

Faderen er ikke foran Sønnen og så videre. De er alle like evige.

«Sønnen er av Faderen alene, ikke virket, heller ikke skapt, men født.»

Her blir det litt mer komplisert og mystisk. Tidligere leste vi at «ikke noen tidligere eller senere... like evige sammen». Likevel, i den samme trosbekjennelsen leser vi at Jesus er «født». Dette høres ut som en motsetning. Måten det blir forklart på er ved å si at Jesus er evig født:

«den eneste fødte Sønn av Gud, evig født av Faderen, lys fra lys, sann Gud fra sann Gud, født, ikke laget, av samme vesen som Faderen». Niceno-Constantinopolitan Creed; cf. DS 150.

Den «evige fødte»-læren blir til tider kalt den evige genereringen av Sønnen. Her er hvordan teologen Louis Berkhof forklarer det:

«Det er den evige og nødvendige handlingen til den første personen i treenigheten, hvor Han, som er i et guddommelig vesen, er grunnlaget for en annens personlig substans, lik Hans egen, og setter denne andre personen i besittelse

av hele guddommens fylde uten noe skille, fremmedgjøring eller forandring.» (Berkhof on the Eternal Generation of the Son Louis Berkhof, Systematic Theology Pg 94)

Jeg vil ikke at vi skal kjøre oss fast i disse mystiske definisjonene, men for å få klarhet, vil jeg dele min forståelse av dette begrepet på grunnlaget av undersøkelsene som jeg har gjort.

Evig generering av Sønnen betyr at den første personen i treenigheten, Faderen, evig og kontinuerlig (fra all evighet og aldri opphørende) avler den andre personen i treenigheten, Guds Sønn, men uten å lage to guder. Uttrykket «evig» fjerner dette slektskapet mellom Faderen og Sønnen fra begrensningene i tid og rom; det var ingen begynnelse, det vil heller ikke bli noen slutt på Sønnens generering fra Faderen. Begrepet fjerner nødvendigvis enhver avhengighet mellom Far og Sønn i forhold til deres eksistens; Sønnen må genereres fra Faderen og Faderen må generere Sønnen. Det er bare slik det må være. Vi kan ikke fullt ut forstå det fordi det er et mysterium for den menneskelige hjerne.

Når jeg har sagt dette, ønsker jeg å påpeke at det endelige resultatet er et filosofisk og mystisk argument for å understøtte at Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd er like evige som Den Athanasianske trosbekjennelsen hevdet. Derfor er ikke Faderen og Sønnen et virkelig slektskap. De kan ikke være en ekte Far og Sønn om de er like evige. Faderen var ikke før Sønnen, heller ikke var Sønnens eksistens avhengig av Faderen. Ja, argumentet har noe rett terminologi, men teologien bak uttrykkene er ødeleggende og gale.

Jeg må innrømme at doktrinen om evig generering, mystisk og uforståelig som den er, er nærmest Bibelsk sannhet. Uansett, ikke alle som tror på treenigheten holder seg til denne evige genereringslæren. Noen, spesielt Protestantene, har sett dens mangel på logisk og bibelsk bevis, og har vedtatt andre trosretninger:

1. Noen tror at den andre personen i treenigheten ble Guds Sønn ved inkarnasjonen. Han var ikke Guds Sønn før inkarnasjonen. Her er noen eksempler:

Dakes kommenterte referansebibel avviser i sin kommentar til Apostlenes gjerninger 13, sterkt læren om evig Sønn-forholdet ved å si:

«Som Gud, hadde den personen vi nå kjenner som Jesus Kristus ingen begynnelse, ble ikke født, var ikke Sønn og ble ikke til..... men som menneske og som Guds Sønn var Han ikke evig, Han hadde en begynnelse, Han ble født, dette skjedde da Maria fikk en Sønn. Derfor er læren om evig Sønn-forholdet uforenlig med fornuft, den er ubibelsk og motsier seg selv.»

[Finis Jennings Dake, Dake's Annotated Reference Bible (Lawrenceville, GA: Dake Bible Sales, 1963) 139 (N.T.).]

Dr. Walter Martin, kjent som teologen og redaktøren av en klassisk bok om sekter, har også forkastet læren om evig Sønn forhold:

Ingen plass i skriften blir Jesus Kristus kalt for Gud evige Sønn, og Han blir aldri kalt Sønn i det hele tatt før inkarnasjonen, unntatt i profetiske vers i Det

Gamle Testamentet. Uttrykket «Sønn» er et funksjonelt begrep, slik som uttrykket «Faderen» og har ingen betydning adskilt fra tid.... Mange kjetterier har blitt bygd opp på den ulogiske «evig Sønn forholdet» eller «evig generering»-teorien fra romerske-katolsk teologi, som dessverre ble tatt med over til noen deler av Protestantisk teologi. Til slutt; Det kan ikke være noe slikt som «evig Sønn-forhold». Ordet Sønn innebærer definitivt underordning. [Walther Martin, *The Kingdom of the Cults* (Minneapolis: Bethany House, 1985) 117-118.]

Merk: Som du selv kan lese, har ovennevnte forfattere og mange andre, ikke bare avvist den «evige genereringen», som jeg gjør, men har tatt det ekstra skrittet å fornekte Jesu Sønn-forhold før inkarnasjonen.

2. Andre tror at den andre personen i treenigheten har vært Guds Sønn fra all evighet, men de legger til at forholdet mellom Faderen og Sønnen skal forstås metaforisk, ikke i bokstavelig forstand. Her er noen eksempler:

«For det fjerde kommer et menneskebarn fra sine foreldre gjennom naturlig fødsel. Når det gjelder guddommen utgikk Sønnen imidlertid fra Faderen, ikke som en guddommelig utstråling eller naturlig fødsel, men for å utføre skaperverket og forløsningen. (Johannes 8, 42, 16,28). Det er ingen bibelsk støtte for Sønnens evige generering fra Faderen. Sønnen kom fra Gud, men var ikke generert fra Ham. For det femte, Fader-Sønn forholdet kan ikke brukes bokstavelig om det guddommelige Fader-Sønn forholdet i Guddommen. Sønnen er ikke den naturlige, bokstavelige Sønnen til Faderen. Et naturlig barn har en begynnelse, mens i Guddommen er Sønnen evig. Uttrykket «Sønn» er brukt metaforisk når det brukes på Guddommen. Den formidler ideer om skillet mellom personer i Guddommen og likhet i natur i sammenheng med et evig, kjærlig forhold.» *Adventist World*, November 2015 (*What does the Bible mean when it refers to Jesus as «the Son of God»*) also published on the Biblical Research Institute website
<https://adventistbiblicalresearch.org/es/node/1185>

«Fader-Sønn-forholdet i Guddommen skulle bli forstått på en metaforisk måte, ikke i bokstavelig forstand.» *Max Hatton, Understandig the Trinity, p. 97*

Alle disse variasjonene av treenighetslæren har en ting felles, de benekter det virkelige forholdet mellom Faderen og Sønnen.

Så tilbake til utgangspunktet, for å gjøre det enkelt. Uttrykket treenighet viser til **èn Gud** som er tre personer. Pave Johannes Paul II definerte det slik: «Den ene Gud som vi tilber **er sammensatt av tre Guddommelige Personer**, «lik i majestet, udelt i prakt, likevel en Herre, en Gud, som alltid skal bli elsket.» JOHN PAUL II New Orleans; Saturday, 12 September 1987 kan også sees på https://w2.vatican.va/content/john-paul-ii/en/speeches/1987/september/documents/hf_jp_ii_spe_19870912_cattedrale-new-orleans.pdf

Denne definisjonen har spredt seg overalt i kristendommen. Katolikker og flertallet av protestantene holder seg til den. Her er eksempler fra protestantiske kirker:

Den anglikanske kirke og metodistkirken

Følgende er listet opp som nummer én i trosartiklene til begge trossamfunnene:

«Det er bare **èn** levende og sann Gud, evig, uten kropp, roller eller lidenskaper; av uendelig makt, visdom og godhet; Skaper og Opprettholder

av alle ting, både de synlige og de usynlige. Og i denne Guddommens enhet er det tre personer, av samme stoff, makt og evighet; Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd.»

http://www.churchsociety.org/issues_new/doctrine/39a/iss_doctrine_39A_Arts01-05.asp) Metodistkirken har den samme trosbekjennelsen.

<http://www.umc.org/what-we-believe/the-articles-of-religion-of-the-methodist-church>)

Den presbyterianske kirken:

I Guddommens enhet er det tre personer av samme stoff, makt og evighet; Gud Faderen, Gud Sønnen og Gud Den Hellige Ånd. Faderen er ikke av noen, hverken født eller utgått; Sønnen er evig født av Faderen; Den Hellige Ånd utgår evig (kontinuerlig) fra Faderen og Sønnen.

(<http://www.presbyterian.org.au/index.php/index-for-wcf/chapter-2-god-and-the-holy-trinity>)

Syvendedags Adventist kirken:

«Det er én Gud: Fader, Sønn og Hellige ånd, en enhet av tre like evige personer.» *SDA Fundamental Beliefs*.

Vi tror ikke på tre Guder, men én Gud i tre personer. Disse tre personlighetene deler samme substans. I guddommelig enhet er disse tre like evige og likeverdige personer, selv om de er distinkte, utgjør de allikevel den ene udelte Gud.»

(*Reflections page 9, the Biblical Research Institute for July, 2008. Seventh Day Adventist Church.*)

Dette var bare et knippe blant mange andre eksempler.

Det er også viktig å forstå at i den trinitariske forståelsen betyr ikke ordet person nødvendigvis et vesen. Tre personer er ikke det samme som tre vesener, det er derfor de tror det bare er en Gud, ikke tre. De fleste teologer foretrekker begrepet hypostase snarere enn person, fordi det er et ord som refererer til det teologiske konseptet til en person, som er midt mellom en personlighet og et individ. Dette konseptet blir forklart på følgende måte:

«Læren om et liv i Guddommens substans lar oss se en form for tilværelse som er så avvikende og unik, at det menneskelige sinn får lite eller ingen hjelp ved å se på lignende, som i andre tilfeller er til stor hjelp. Hypostasen er en virkelig substans, en solid essensiell form for eksistens, og ikke bare en utstråling, energi eller manifestasjon, men den ligger mellom substans og egenskaper. Det er ikke identisk med substansen, for det er ikke tre substanser [eller vesener]. Det er ikke identisk med egenskaper, for de tre personene besitter hver for seg alle de guddommelige egenskapene..... således bes det menneskelige sinn om å gripe ideen om en eksistenstype som er helt unikt, og ikke mulig å illustrere ved noen av de vanlige sammenligninger eller likheter.» (*Dr. Shedd, History of Christian Doctrine, vol. i. p. 365 as quoted in Philip Schaff's History of the Christian Church, Colume 3, Section 130, pages 6766,677*)

Denne merkelige ideen om Gud er så vanskelig å forstå at til og med Augustin ikke forsto den. Augustin var den mest innflytelsesrike kirkeforfatter som definerte treenigheten, og allment respektert som en autoritet blant de som tror på treenigheten. Om ham skrev Philip Schaff:

«Av alle fedrene, etter Athanasius, var det Augustin som bidro med den største fremstillingen av denne trosbekjennelsen [Treenigheten]»

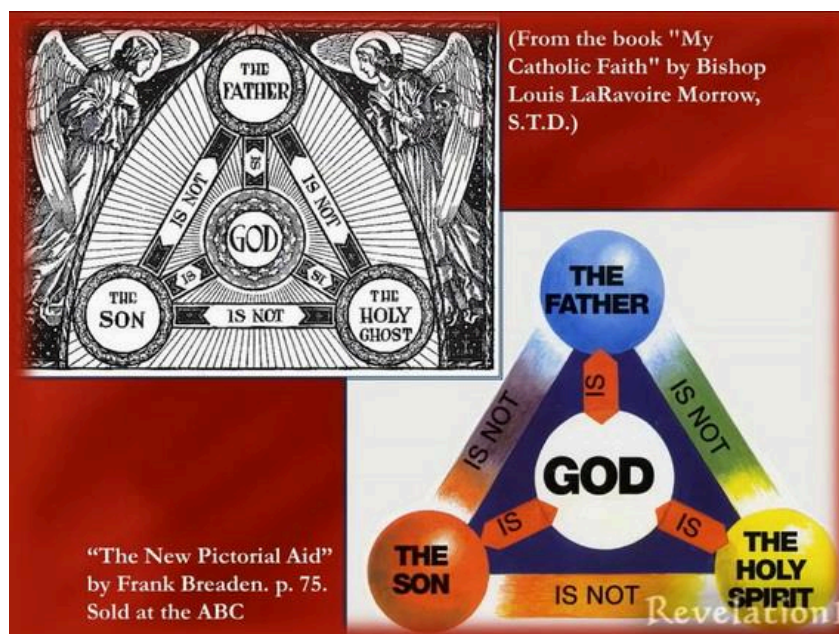
Philip Schaff, Hhistory of the Christian Church, Colume 3, Section 131, page 684.

Augustin sa: «Om vi blir bedt om å definere treenigheten, kan vi bare si, at det er ikke det ene eller det andre.» (*Augustine, as quoted in Philip Schaff's Hhistory of the Christian Church, Volum 3, Section 130, page 672*)

Athanasius, en av de tidligste og mest innflytelsesrike forkjempere for treenighetslæren, «har åpent tilstått at når han har tvunget sin forstand til å meditere over Logos guddommelighet, falt hans pinlige og ubrukelige anstrengelser tilbake på ham selv; jo mer han tenkte, desto mindre forsto han; og jo mer han skrev, jo mindre var han i stand til å uttrykke disse tankene.» *Gibbon, The Decline and Fall of the Roman Empire, chapter 5, paragraph 1, as quoted in Alonzo T. Jones' The Two Republics, page 334.*

Athanasius og Augustin, de to menn som gjorde mer for å formulere treenighetsdoktrinen enn noen andre, innrømmer begge at de ikke forsto den, eller kunne definere den. Dette konseptet om Gud, forvirrende og mystisk som det er, er den mest utbredte oppfatningen blant kristne.

Her er eksempler på hvordan treenigheten blir illustrert av forskjellige kirkesamfunn:

Triteisme

En annen oppfatning som ikke er så allment akseptert som treenigheten, men likevel allment kjent, kalles «triteisme.»

Triteisme er konseptet om at den ene Guddommen i Bibelen er sammensatt av tre separate vesener/guder som er én i natur, mål, planer og formål. Dette konseptet lærer ikke om én Gud, men heller om én Guddom som består av tre guder.

Legg merke til nummer 4 i den Athanasianske trosbekjennelsen. Den sier: «*Verken blande sammen personene eller dele opp deres vesen.*» uttrykket «*dele opp deres vesen*» har direkte referanse til det som kalles «triteisme». Ifølge ortodokse trinitarianere, deler triteismen Guds substans i tre forskjellige vesener, som er tre guder, derfor har det fått

merkelappen «triteisme». Legg merke til følgende definisjon av den «ortodokse treenigheten» hvor triteismen defineres.

«Uttrykket person [hypostasis] må ikke her forstås på samme måte som er gjengs blant menneskene, som om de tre personene var tre forskjellige individer eller tre selvbevisste og separatvirkende vesener. Den trinitariske ideen om personlighet ligger midt mellom det som bare er en form for manifestasjon, eller en personifisering som vil føre til triteisme, og ideen om en uavhengig, begrenset menneskelig personlighet som vil føre til triteisme. Med andre ord, den unngår den unitariske treenigheten med en trefoldig forståelse og et aspekt med ett og samme vesen, og den ...triteistiske treenigheten med tre distinkte og separate vesener.» (*Philip Schaff, History of the Christian Church, Colume 3, Section 130, pages 676, 677*).

Legg merke til her at triteisme er definert som ideen om at Gud eksisterer i tre personer som er "tre forskjellige individer, eller tre selvbevisste og separatvirkende vesener».

Kort fortalt lærer treenigheten om «Èn Gud som består av tre personer, mens triteismen lærer om «Èn Guddom som består av tre vesener, derfor tre Guder.

Enhet/Modalisme

En annen oppfatning som også er kjent, men ikke så vidt akseptert er «bare Jesus» eller Modalisme. Denne troen lærer at det er èn Gud, en enestående guddommelig Ånd eller vesen, som manifesterer seg på tre måter, Fader, Sønn og Hellig Ånd.

Kjernen i denne doktrinen er at Jesus er Faderen og Jesus er ånden. Èn Gud som åpenbarer seg på forskjellige måter. Det er ikke tre personer/vesener; bare en person/vesen med tre måter å manifestere seg på.

Kapittel 3

Sannhet eller mysterium

Likevel skammer jeg meg ikke, for jeg vet Hvem jeg er kommet til tro på, og jeg er overbevist om at Han er mektig til å bevare det som er overgitt meg helt til den Dagen. 2 Tim 1,12

Paulus visste hvem det var han trodde på, for han sa: «*for jeg vet Hvem jeg er kommet til tro på*». Han var overbevist om Sin Gud og Kristus. Han hadde et personlig forhold til Kristus, som resulterte i at han var sikker på at Kristus hadde en fremtid for ham.

Paulus kjente identiteten til Sin Gud. Gjør du det?

«Hvorfor stiller du meg slike spørsmål», vil du kanskje undre deg, «selvfølgelig gjør jeg det. Jeg er en kristen. Jeg er en Kristi etterfølger».

Hvis du er overrasket over spørsmålet mitt, så la meg forklare. Guds identitet i dag har blitt skjult og kapret. For noen år siden gikk jeg til en bestemt kirke og stilte følgende spørsmål separat til noen av medlemmene. Her er spørsmålet, og jeg vil at du skal svare på det for deg selv:

Bibelen forteller oss at de tre englers budskap vil bli gitt til verden i de siste dager. Det første budskapet lyder: «Frykt Gud og gi Ham ære, for timen for Hans dom er kommet. Og tilbe Ham som gjorde Himmelen og jorden, havet og vannets kilder!» (Åp 14,7) Hvem er denne Gud?

Hvis vi skal vise verden Den Sanne Gud i Bibelen, er ikke da kunnskapen om hvem Gud er, en viktig forutsetning for å få gjennomført oppdraget? Hvordan kan jeg fortelle verden om min Gud hvis jeg ikke kjenner ham? Og for å gjøre det enda mer komplisert. Hvordan kan jeg fortelle villedede eller feilinformerte kristne om Bibelens Sanne Gud, hvis jeg ikke er sikker på hvem Han er?

Bibelen sier at budskapet skal forkynnes «*for dem som bor på jorden, for hvert folkeslag, stamme, tungemål og folk*» Åp 14,6. Det skal nå vidt og bredt. Fokuset i dette budskapet er å rettledede menneskene til å tilbe Den Sanne Gud. «*Frykt Gud og gi Ham ære og tilbe Ham.*»

Til min forferdelse fikk jeg forskjellige svar. Jeg må minne deg om at disse menneskene tilhørte den samme menighet, tilba i den samme kirken, hadde den samme pastoren, og leste den samme Bibelen.

Jeg vil ikke bli overrasket om ditt svar er forskjellig fra din ektefelles eller dine venners. Hvordan kan det være slik? Ganske enkelt fordi fienden har greid å overbevise kristne om at Guds identitet er et mysterium, eller for å si det mildt, er så komplisert at det er hinsides menneskets fornuft eller forståelse.

Da jeg personlig bestemte meg for å gi livet mitt til Jesus og bli medlem av et kirkesamfunn, lærte jeg om treenigheten og ble fortalt at jeg måtte akseptere den ved tro, fordi det var umulig for et menneske å forstå hvem Gud er. Jeg fikk noen utskrifter om treenigheten, som jeg ikke forsto noe av. Og akkurat som Athanasius, dess mer jeg leste, jo mindre forsto jeg.

Det er imidlertid ikke hva vi leser i Bibelen, det er heller ikke apostlenes erfaring. I et av brevene til Paulus roser han Tessalonikerne på grunn av rapportene han og de andre apostlene hadde fått høre om dem. Han skriver:

For de selv forteller om oss, hvilken inngang vi fikk hos dere, og hvordan dere vendte dere til Gud fra avgudene for å tjene Den levende og sanne Gud, og til å vente på Hans Sønn fra himlene, Han som Gud reiste opp fra de døde, Jesus, Han som utfrir oss fra den kommende vrede. 1 Tess 1,9-10

Da hedningene bestemte seg for å tilbe Gud som et resultat av Paulus sin undervisning, forsto de hvem Bibelens Gud er. De visste at Bibelens Gud, *Den levende og sanne Gud hadde en Sønn*, som heter *Jesus*, og de ventet på ham. Dermed forsto de at Bibelens Gud er Gud Faderen.

I forhold til sammenhengen sa Paulus at de troende i Tessalonika talte ordet til andre på mange steder (1 Tess 1,8). Poenget er at disse menneskene hørte evangeliet fra Paulus og de delte hva de hadde hørt med mange andre. Nyheten fant veien tilbake til Paulus. Basert på disse rapportene som apostelen hadde hørt fra andre om Tessalonikerne skrev han sitt første brev til dem.

Med andre ord, de som hørte hva Tessalonikerne lærte, forsto at den Gud som de trengte å omvende seg til, og tilbe, er Gud Faderen. De forsto også at Jesus er denne Guds Sønn. Her er det samme verset oversatt fra NIV:

Herrens budskap runget ut fra dere, ikke bare i Makedonia og Akaia – deres tro på Gud er blitt kjent overalt. Derfor trenger vi ikke å si noe om det, for de selv forkynte hva slags mottagelse dere ga oss. De forteller hvordan dere vendte om til Gud fra avguder for å tjene den levende og sanne Gud og vente på Hans Sønn fra himmelen, som Han oppreiste fra de døde – Jesus, som redder oss fra den kommende vrede. 1 Tess 1,1-10

Dette budskapet ble overlevert fra Jesus til Paulus (Gal 1,12), fra Paulus til Tessalonikerne, fra Tessalonikerne til Makedonia, Akaia og alle steder. Nyheten fant veien tilbake til Paulus. Hele veien opprettholdt budskapet sin nøyaktighet og unikhet. En viktig del av dette budskapet var Guds identitet. Det er jo det som Paulus fremhever med hensyn til rapportene han hadde hørt. Her er det igjen:

..... hvordan dere vendte dere til Gud fra avgudene for å tjene Den levende og sanne Gud, og til å vente på Hans Sønn fra himlene, Han som Gud reiste opp fra de døde, Jesus...

Jeg er sikker på at om jeg skulle stille spørsmålet mitt til noen kristne som hadde hørt budskapet som Paulus ga for 2000 år siden, uansett om det var i Tessalonika, Makedonia, Akaia eller hvor som helst, ville svaret deres ha vært enstemmig – «Den eneste sanne Gud i Bibelen er Gud Faderen. Jesus er Sønnen til den sanne og levende Gud.» Tross alt, det er hva de lærte.

Paulus, og alle som hadde blitt opplært av ham, kjente Bibelens Gud. De var ikke forvirret, de tilbad ikke et mysterium.

I lys av dette finner jeg det veldig interessant hva vi kan lese i Åpenbaringsboken, den siste boken i Bibelen, om to kvinner, den ene ren kvinne (Åp 12) og den andre en frafallen (Åp 17). Selvfølgelig representerer den rene kvinnen Guds trofaste folk, mens den falske skjøgen/horen representerer de frafalne eller falske kristne.

I Åpenbaringen 7 leser vi at Guds trofaste folk i de siste dager er representert ved de 144.000. I kapittel 14 leser vi noe interessant om dem:

Deretter så jeg, og se, et Lam står på Sions berg, og sammen med Ham ett hundre og førtifire tusen som hadde Hans navn, og Hans Fars navn skrevet på sin panne. Åp 14,1 (ASV)

Pannen er der frontal-lappen er. Det er den delen av hjernen hvor du tenker og lager beslutninger; dermed er dette stedet hvor du tar beslutninger i forhold til Gud og tilbedelse. I de siste dager vil Guds folk ha Faderens navn, og Jesu navn, skrevet i pannen. Det symboliserer deres troskap og tilbedelse til Faderen og Hans Sønn. De vet hvem de tilber; de vet hvem de tror på.

På den andre siden legger vi merke til hva som er skrevet på den frafalne kvinnes panne:

Og på pannen hennes var det skrevet et navn: EN HEMMELIGHET (Mysterium) BABYLON DEN STORE, MOR TIL SKJØGENE OG TIL STYGGEDOMMENE PÅ JORDEN. Åp 17,5

Denne kvinnen symboliserer frafalne kristne, som tilber, eller tror, på et mysterium. På hennes panne er ordet mysterium skrevet istedenfor navnet til Faderen og Hans Sønn..

Jeg finner dette veldig interessant i lys av hva som skjer i dag. Paulus og alle som hørte hans budskap visste hvem deres Gud var. De trodde på Gud og ventet på Hans Sønn som skulle komme fra himmelen. Dagens kristne er forvirret i forhold til hvem de tilber. Guden de tilber er innhyllet i et mysterium som ingen kan forstå eller oppfatte.

Kjære leser, hvis du tror at vi lever i de siste dager, som vi helt sikkert gjør, da burde disse tingene berøre deg. Det var en grunn for at Gud åpenbarte det for deg gjennom Johannes. Han ønsker ikke at noen skal gå til grunne. Han ønsker å ha et unikt og tett forhold til deg. Han kjenner deg og ønsker at du skal kjenne ham, derfor åpenbarte han dette i skriftene. Vær så snill og husk på at vi ikke snakker om Guds natur. Vi snakker bare om Guds identitet. Vårt fokus i denne boken er «Hvem Gud er» ikke «Hva Gud er».

Kapittel 4

Bibelsk monoteisme

For å få den riktige forståelsen av *Hvem Gud er*, må man konsultere Bibelen, ikke tradisjon eller menneskelige, filosofiske ideer. Det første, og mest grunnleggende faktum som vi må få på plass for å kunne studere dette emne, er at det finnes én Gud.

Den monoteistiske læren er en utbredt oppfatning, ikke bare innen kristenheten, men også i andre religioner, som islam og jødedommen. Men ikke alle monoteistiske troende tilber den samme Gud.

- Islam lærer at det bare er En guddommelighet eller En Gud. Han er himmelens og jordens skaper. Ordet Allah som blir brukt når man henviser til Gud i Koranen, er ganske enkelt det arabiske ordet for Gud. Den arabiske Bibelen bruker det samme ordet når den henviser til Gud i Johannes 3,16. Men her er hva Koranen sier om Allah:

«Han er Allah, den Eneste. Allah, den evige Tilflukt. Han avler ikke, heller ikke er Han født, og ingen er Hans like.» Surat 112 Al-'Iklâs

Dette verset, av mange, viser klart at Gud er En, og at Han ikke har noen Sønn. Det kan ikke være den samme Gud som er omtalt i Bibelen. Bibelens Gud fikk en Sønn. (Joh 3,16; 1 Joh 4,9.. etc)

- Dagens jødedom lærer at det er En Gud, men de tror ikke på En Gud som er satt sammen av tre personer, heller ikke tror de at denne Ene Gud har en Sønn, eller at Jesus var Messias. Gud er et individuelt vesen som vil sende Messias en dag. Den viktigste teksten til Jødene kalles Shema: *«Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én!» 5 Mos 6,4*
- For kristendommen er den monoteistiske tro ikke den samme for alle:
 - Noen tror på treenigheten, som lærer at det er En Gud som er satt sammen av tre personer, Gud Faderen, Gud Sønnen og Gud Den Hellige Ånd.
 - Noen tror på «Enhet» eller «Bare Jesus», som lærer at den ene Gud i Bibelen manifesterte seg selv som Faderen i det Gamle Testamentet og som Jesus i det Nye Testamentet og som Den Hellige Ånd etter det. Med andre ord, Jesus er Faderen, Han er Sønnen, og Han er Den Hellige Ånd. En Gud/vesen med tre manifestasjoner.
 - Andre, slik som jeg, tror på En Gud, Faderen, Hans Sønn Jesus Kristus, og Deres Ånd, Ånden til Faderen og til Kristus. To guddommelige vesener, likevel En Gud og alles Fader, som er over alt og gjennom alle og i alle. (1 Kor 8,6; Ef 4,4-6). Det kommer mer om dette.

Tilbake til vårt tema. Bibelen lærer oss klart at det er En Gud. Både Det Gamle og Det Nye Testamentet vitner om at *«Gud er én»* Gal 3,20. Her er noen vers som du kan vurdere:

Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én! 5 Mos 6,4

Når det er spørsmål om å spise av kjøtt som er ofret til avguder, så vet vi altså at det ikke finnes noen avgud i verden, og at det ikke finnes noen annen Gud enn én. 1 Kor 8,4

Én Gud og alles Far, Han som er over alle og gjennom alle og i dere alle. Fil 4,6

For det er én Gud og én Mellommann mellom Gud og mennesker, Mennesket Kristus Jesus. 1 Tim 2,5

Du tror at Gud er Én. Du tror rett. Også demonene tror – og skjelver! Jak 2,19

Denne sannheten ble allment undervist og trodd av Jesus, disiplene og alle jødene på den tiden. Engang spurte en skriftlærd Jesus: «Hvilket er det første av alle bud?» Mark 12,28. Jesu svar begynner med ordene: «Det første av alle budene er: *Hør, Israel, Herren vår Gud, Herren er Én.*» Mark 12,29

Dette var det viktigste verset for en jøde å lære seg. Hver eneste jøde kunne dette utenat. Legg merke til hvordan den skriftlærde svarte Jesus:

Det er rett, Mester, Du har talt sannheten, for det er én Gud, og det er ingen andre enn Ham. Og å elske Ham av hele hjertet, med all forstand, av hele sjelen, og av all kraft, og å elske sin neste som seg selv, er mer enn alle brennoffer og slakteroffer. Mark 12,32,33

Dette var en bekjennelse av en monoteistisk tro. «for det er én Gud, og det er ingen andre enn Ham».

Vær oppmerksom på at den skriftlærde ikke var en kristen treenighetstroende fra det 21. århundre. Han var en jøde fra det første århundre. Jesus, som snakket med ham, visste det. Jesus var også en jøde fra det første århundre. Før vi leser Jesu svar til den skriftlærde, trenger vi å forstå hva den skriftlærde trodde og hva han mente med sine ord.

Hvem trodde det første århundres jøder at Gud var? Legg merke til følgende:

Jesu svarte: Hvis Jeg ærer Meg selv, er Min ære ingenting. Det er Min Far som ærer Meg, Ham dere omtaler som deres Gud. Joh. 8,54

Vær så snill å ikke gå glipp av den tilsiktede betydningen. Jesus fortalte til jødene, «deres Gud er Min Far. Det er deres Gud som ærer meg». Det var dette det første århundres jøder trodde på. Jesus visste hva de trodde. En annen gang snakket Jesus med kvinnen ved brønnen. Kvinnen forteller Jesus, «Våre forfedre tilba på dette fjellet, og dere jøder sier at Jerusalem er det stedet hvor man skal tilbe.» Joh. 4,20

På den tiden hadde jødene og samaritanene forskjellig oppfattelse av hvor og hvordan de skulle tilbe. Det var bakgrunnen for kvinnens spørsmål. Legg merke til hvordan Jesus svarte henne:

Dere tilber det dere ikke kjenner. Vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene. Men den time kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For Faderen søker dem som tilber Ham slik. Joh. 4, 22-23

Jesus fortalte den samaritanske kvinnen to ting. Først fortalte han at jødene hadde sannheten om Gud. For det andre fortalte han henne hvem hun skulle tilbe eller hvem jødenes Gud er. Han sa: *«de sanne tilbedere skal tilbe Faderen»*.

Skriften er klar på hvem jødene tilba i det første århundre. De tilba Gud Faderen. Så går vi tilbake til poenget da den skriftlærde sa til Jesus: *«Det er rett, Mester, Du har talt sannheten, for det er én Gud, og det er ingen andre enn Ham»*. Hvem tenkte han på; hvem refererte han til?

Det er åpenbart fra skriften at den skriftlærde refererte til Gud Faderen, ikke til en enhet av tre personer. Dette hadde vært en perfekt mulighet for Jesus til å klargjøre for den skriftlærde, og for oss som lesere, at den ene Gud i Bibelen er en enhet bestående av tre personer. Men istedenfor en avklaring eller korreksjon, leser vi en bekreftelse. Legg merke til hvordan Jesus svarte, og hvordan Markus gjengir det:

*Da Jesus så at han svarte klokt, sa Han til ham: «Du er ikke langt borte fra Guds rike»
Men etter dette våget ingen å spørre Ham. Mark 12,34*

Basert på svaret til den skriftlærde, sa Jesus: *«Du er ikke langt borte fra Guds rike»*. Dette høres ikke ut som et forsøk på å forandre den skriftlærdes oppfatning av hvem Gud er. Jesus bekrefter den skriftlærdes tro, og oppfordrer ham til å fortsette å holde fast på denne troen. Legg merke til hvordan Markus beskrev hendelsen: *«Da Jesus så at han svarte klokt, sa Han til ham»*. Dette er hva Markus hadde lært. Markus forsto at den skriftlærde svarte klokt, eller korrekt. Ikke bare det, men han mente at Jesu tenkte at den skriftlærdes svar var riktig.

Vær så snill, gå ikke glipp av poenget som Johannes Markus, forfatteren av Markus evangeliet, gjengir. Det er ingen tvil om at han gjenga det på den måten som han oppfattet det, eller hadde hørt om det. Jesus sa ikke, «siden du svarte klokt, la meg fortelle deg hva jeg tror». Markus oppfattet at Jesus var fornøyd med svaret til den skriftlærde, eller for å si det enkelt, han mente at Jesus trodde at den skriftlærdes svar var klokt og forstandig.

Selv om enkelte lærde er uenige, tror de aller fleste forskere at Markusevangeliet var det første evangeliet som ble skrevet engang rundt år 70 e.Kr. Det er ca. 36 år etter Kristi død og oppstandelse. Hvis forfatteren av Markusevangeliet den gang trodde på treenighetslæren, ville han ikke ha beskrevet den skriftlærdes svar som klokt. Innsikten vi får i dette verset av hvordan Markus tenkte, viser at han ikke trodde på treenighetslæren, det gjorde heller ikke den skriftlærde, og absolutt ikke Jesus.

Denne uttalelsen alene gir oss forståelsen av at Den Gud i Bibelen som forfatteren Markus, den skriftlærde, og Jesus refererer til, er ingen andre enn Gud Faderen. Er denne konklusjonen riktig? Eller er den bare basert på ett isolert og feiltolket avsnitt? Jeg tror ikke det. Her er noen flere vers som du kan vurdere:

*Så er det likevel for oss bare én Gud, vår Far, og alle ting er av Ham, og vi er til for Ham. Og det er én Herre, Jesus Kristus, og alle ting er ved Ham, og vi lever ved Ham.
1 Kor 8,6*

Med den (tungen) velsigner vi vår Gud og Far, og med den forbanner vi mennesker som er blitt til etter Guds bilde. Jak 3,9

Så dere med ett og samme sinnelag og med én munn også kan ære Gud og vår Herre Jesu Kristi Far. Rom 15,6

Én Gud og alles Far, Han som er over alle og gjennom alle og i dere alle. Ef 4,6

Lovet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far, barmhjertighetens Far og all trøsts Gud. 2 Kor 1,3

Vær så snill å la meg få trekke frem et vers av disse versene som er nevnt her. 1 Kor 8,6 er for meg det verset i skriften som er klarest i forhold til dette temaet. Paulus sier at: «*det ikke finnes noen annen Gud enn én*» 1 Kor 8,4. Han var spesifikk på hvem denne Gud var overfor leserne sine. Han sa at det er Faderen. Så tilføyde han «*og alle ting er av Ham*». Faderen er kilden til alle ting. Dette er den ene Gud i Bibelen. Se også 2 Kor 5,18; Rom 11,36; Ef 3,14,15

Så tilføyde han, «*Og det er én Herre, Jesus Kristus, og alle ting er ved Ham*» Etter at han hadde fått avklart hvem den ene Gud er, sier han at vi har én Herre eller Mester, det er Jesus. Så tilføyer han, «*alle ting er ved Ham*». Faderen er alle tings kilde, mens Jesus er Skaperen av alle ting. Om dette ikke er klart så legg merke til hva Paulus sier andre steder:

Gud, Han som i tidligere tider mange ganger og på mange måter talte til fedrene ved profetene, Han har i disse siste dager talt til oss ved Sønnen, som han har innsatt som arving til alle ting. Ved Ham har Han også skapt hele verden. Heb 1,1-2

Og opplyse alle om hva dette hemmelighetens samfunn er, det som fra evige tider har vært skjult i Gud, som skapte alle ting ved Jesus Kristus. Ef 3,9

Gud Faderen skapte alle ting ved Jesus Kristus Hans Sønn. Faderen er kilden til alle ting, mens Kristus er Skaperen av alle ting. Derfor når Bibelen sier at det er én Gud, henviser den til Kilden av alle ting. Ifølge Skriften er det bare en Kilde til alle ting, Faderen. Det er ikke tre kilder til alle ting.

Dette er viktig å forstå fordi Bibelen refererer til Jesus som Gud. Jesus er guddommelig og verdig vår tilbedelse. Han er født, ikke skapt. Med mindre vi forstår det grunnleggende prinsippet som fremgår av Bibelen, at Kilden til alle ting er den ene Gud i Bibelen, vil vi bli fullstendig forvirret.

Jesus selv sa at kilden til Hans eget liv var Faderen, «*For slik som Faderen har liv i seg selv, slik har Han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv.*» Joh. 5,26. I det neste kapittelet vil vi se mer på hva Skriften sier om Jesus. Men nå har vi klarlagt hvem den Eneste Gud i Bibelen er. Bibelen lærer monoteisme, men ikke hvilken som helst monoteisme. Den stadfester veldig klart at den ene Gud i Bibelen er ett individ som vi kaller «Gud Faderen».

Med dette i tankene, hvem er den "Gud" som det refereres til i de tre englebudskapene i Åpenbaringen 14,7?

"Og han sa med høy røst: "Frykt Gud og gi Ham ære; for timen for Hans dom er kommet. Og tilbe Ham som gjorde himmelen og jorden, havet og vannets kilder!" Åpenbaringen 14,7

Det er ingen annen enn den ene Gud i Bibelen, Gud Faderen. For å bekrefte våre funn, les følgende: Johannes, forfatteren av Åpenbaringen, dro, etter at han hadde blitt truet og frigitt

sammen med Peter, tilbake til sine egne, og de løftet deres røster i bønn og takksigelse til Gud. Legg merke til deres bønn:

"Da de hørte dette, løftet de samstemmig sin røst til Gud og sa: "Herre, Du er Gud som har gjort himmelen og jorden og havet og alt som er i dem. Du som ved Din tjener Davids munn har sagt: " Hvorfor raste folkeslagene, og hvorfor planla folkene tomme ting? Jordens konger stilte seg opp, og fyrstene samlet seg sammen mot Herren og mot Hans Kristus. For i sannhet, de samlet seg sammen mot Din Hellige Tjener, Jesus, Ham som Du salvet, både Herodes og Pontius Pilatus, sammen med hedningene og Israels folk," Ap.gj. 24 - 27

Det er tydelig fra Johannes sin bønn i Ap.gj. 4, at han trodde den Gud som "gjorde himmelen og jorden, og havet", ikke var andre enn Gud Faderen. Jesus er det "Hellige barn" til den Gud som det er referert til i Åp. 14,7.

Kapittel 5

En Sønn er gitt

For et Barn er oss født, en Sønn er oss gitt. Herredømmet er på Hans skulder. Hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Mektig Gud, Evig Far og Fredsfyrste. Jes 9,6

Jesaja skrev profetien ovenfor ca. 700 år før Jesus kom til jorden. Han sa: «*et Barn er oss født, en Sønn er oss gitt*». De fleste som leser får ikke med seg nøyaktigheten av ordene: «*For et Barn er oss født*», siterer tydelig at et barn blir født for oss. Engelen kunngjorde oppfyllelsen av denne profetien da han sa: «*For i dag er det født dere en Frelser i Davids by, Han er Kristus, Herren.*» Luk 2,11

Fødselen til barnet Jesus oppfylte den første del av denne profetien. Men den første setningen er basert på den neste som følger etter, «*en Sønn er oss gitt*».

Begge setningene blir oppfylt av den ene Personen, Jesus Kristus, vår Herre, men begge understreker forskjellige aspekter. Den først setningen viser til Jesu fødsel som barn, mens den andre viser til offeret som Gud gav.

«*For et Barn er oss født, en Sønn er oss gitt*». Et barn var født, men en Sønn var gitt. For at Barnet Jesus kunne bli født som verdens Frelser, måtte Gud gi Sin Sønn til menneskene. Det er viktig å forstå dette poenget. Å gå glipp av det, undergraver Guds kjærlighet.

Paulus og andre forfattere peker på oppfyllelsen av den andre setningen:

Men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven. Gal 4,4 (se også rom 8,32)

Det er en grunn til denne klare ordlyden: «*utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne*». Først hadde Gud en Sønn og fordi han elsket oss, sendte Han den Sønnen som Han allerede hadde til verden. Da dette skjedde ble et barn født til oss.

Jesu sønneforhold er ikke avhengig av hans inkarnasjon. Hans sønneforhold går tilbake til evighetens dager, før noe var skapt eller laget. Johannes peker på det samme poenget i de følgende versene:

For så har Gud elsket verden at Han ga sin Sønn, den eneste, for at hver den som tror på Ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. Joh. 3,16

Ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart blant oss, at Gud har sendt sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal leve ved Ham. I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at Han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder. 1 Joh. 4,9-10

Og vi har sett og vitner at Faderen har sendt Sønnen som Verdens Frelser. 1 Joh. 4,14

Gud valgte å stadfeste sin kjærlighet til oss ved å gi oss sin Sønn (1 Joh. 4,9-10). Å bare tro at Jesu sønneforhold er basert på inkarnasjonen, er å ødelegge Guds kjærlighet. Alle foreldre forstår den kjærligheten de har i forhold til sine barn. Som mennesker med muligheten til å føde barn, kan vi forstå Guds kjærlighet og offer på et dypere plan. Hvilken leksjon tror du Gud ønsker at vi skal lære av historien der Abraham ofret sin sønn, Isak?

Jesu sønneforhold er basert på forståelsen av Guds kjærlighet. Uansett, det er hva Jesus selv hevder at Han er. Klart og tydelig sa Han hvem han var:

Kan dere da si om Ham som Min Far helliget og sendte til verden: Du taler gudsbespottelig, fordi Jeg sa: Jeg er Guds Sønn? Joh. 10,36

Jesus hevdet aldri at Han var Bibelens Gud eller Faderen. Ja, han hevdet at han var lik Gud og Han brukte Faderen navn (Jeg Er) om seg selv, men Han sa også klart fra hvem Han er. Det er ikke en god praksis å tilnærme seg skriftene med forhåndsdefinerte ideer. Når vi gjør det, har vi en tendens til å se hva vi ønsker å se, og ignorere resten.

For eksempel siterer mange Kristi ord der Han sier: «Jeg og Faderen, vi er ett.» Joh. 10,30, men ignorerer Hans ord når Han sier: «Min Far er større enn Meg.» Joh. 14,28. De siterer også: «Jeg er før Abraham var.» Joh. 8,58, og ignorerer «Jeg er Guds Sønn» Joh. 10,36, eller «Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin Tjener Jesus.» Ap.gj. 3,13

Hvis vi ønsker å kjenne sannheten, må vi sette til side våre forutinntatte ideer, og la Bibelen tale til oss. Bibelen vitner uttrykkelig og utvetydig om det faktum at Jesus er Guds Sønn. Her er en kort liste over referanser:

Paulus forkynte det (Ap.gj 9,20), disiplene hevdet det (Ap.gj 5,42) *Jesus lærte Nikodemus det (Joh. 3,16), Jesus ble korsfestet for det (Mark 14,62), Faderen åpenbarte det for Peter (Matt. 16,16-17) og proklamerte det to ganger fra himmelen (Matt. 3,17;17,5), soldaten ved korsets fot sa det (Mat 27,54), demonene trodde det og bekjentgjorde det (Luk 8,28), og Jesus selv underviste det (Joh. 10,36; 5,18).*

Ingen plass i skriften leser vi «Gud Sønnen». Det er alltid Guds Sønn. Ingen steder leser vi at Gud er tre personer, vi leser alltid én Gud. Tenker du på Matt 28,19 og 1 Joh. 5,7 går vi inn på det i kapittel 15.

Jeg må innrømme at da jeg første gang hørte dette budskapet, avviste jeg det umiddelbart. Det undergravde Jesu guddommelighet for meg, noe som gjorde ham til enten et skapt vesen eller en mindre Gud. Hvis du deler min bekymring kan jeg forsikre deg om at ingenting er lenger fra sannheten. Jesus er ikke et skapt vesen, Han er heller ikke mindre guddommelig enn Gud Faderen. Etter at jeg hadde studert dette emnet ut fra skriften, innså jeg at uten at jeg forstår hvem Jesus hevder at Han er (Guds Sønn) vanærer jeg Ham faktisk og indirekte angriper jeg Hans guddommelighet. På slutten av dette kapittelet vil jeg dele en analogi med dere, for å illustrere faren ved å benekte sannheten om Jesu sønneforhold, og at treenigheten indirekte angriper Jesu sanne guddommelighet og autoritet.

Bibelsk talt er Jesu guddommelighet basert på Hans sønneforhold. Jesus er guddommelig fordi Han er Sønnen til et guddommelig Vesen. Jesus er Gud fordi Han er Guds Sønn. Jesus fortjener vår tilbedelse fordi Han er Sønnen til et Vesen som fortjener vår tilbedelse. (Joh. 5,18.23.26; Heb. 1,4.6)

Det er derfor, selv om Jesus er Gud, at vi ofte leser:

- Faderen er Jesu Gud (Matt 27,46; Joh. 20,17; Ef 1,3; 1 Pet. 1,3; Åp. 3,12; Heb. 1,9)
- Faderen er Kristi hode (1 Kor. 11,3)

Disse versene undergraver ikke Jesu guddommelighet, og de tar heller ikke bort æren fra Ham. Dersom vi tror apostlene på at Jesus er Guds Sønn, har vi ingen problemer med å forstå disse versene, vi behøver heller ikke vri på sammenhengen for å begrense betydningen til inkarnasjonen.

Bibelen forteller oss at Gud fødte en Sønn lenge før skapelsen fant sted. Vi blir ikke fortalt på hvilken måte det skjedde, men vi har tydelig blitt fortalt at det skjedde:

Herren hadde meg i eie ved begynnelsen av sin vei, før Hans verk fra gammel tid. (Jeg var den første som Herren frembrakte, hans første verk i fordumstid –DNB 1978. Oversetterens anmerkning.). Jeg har vært innsatt fra evighet, fra begynnelsen, før jorden var til. Mens dypene ennå ikke var til, ble jeg født, da det ikke fantes kilder som fløt over med vann. Før fjellene ble senket ned, før haugene, ble jeg født. Da Han ennå ikke hadde dannet jorden eller merkene eller det første av alt støvet i verden, da Han satte himmelen på plass, var jeg der, da Han dro en hvelving over dypet, da han festet skyene der oppe, da Han lot dypets kilder være faste, da Han satte grensen for havet, så vannene ikke skulle gå lenger enn Han hadde sagt, da Han ga sine lover for jordens grunnvoller, da var jeg ved Hans side som håndverksmester. Jeg var daglig til velbehag, jeg frydet meg alltid for Hans åsyn. Ord 8, 22-30

Noen vil gjerne anvende dette på Guds visdom, siden det er snakk om det i denne konteksten. Men hvis vi bruker overnevnte tekst bokstavelig, med tanke på egenskapene til visdommen, vil vi få store problemer. Teksten sier klart at «visdommen» ble «frembrakt eller født» på et bestemt tidspunkt tilbake i evighetens dager før noe var skapt. Hvis teksten refererer til egenskapen visdom, sier vi underforstått at før det tidspunktet var ikke Gud vis, eller at Han ikke hadde egenskapen visdom.

Dessuten, måten forfatteren gjengir det på, passer ikke med en egenskap. Det passer bedre på en «person» eller et «vesen». Legg merke til følgende setning:

- *Jeg var daglig til velbehag,*
- *jeg frydet meg alltid for Hans åsyn*

Oversettelse fra DNB 1978 står det i Ord 8,30:

- *var jeg bygningsmann hos Ham*
- *jeg var til glede for ham dag etter dag*
- *.... Lekte stadig for Hans ansikt*

Legg også merke til hvordan visdom er snakket om som:

- Han som styrer over liv og død (Ord 8, 35-36)
- Han som gir rikdom (Ord 8,18-21) og trygghet (1,33)
- Kilden til frelsende visdom, råd, forstand og styrke. (Ord 8,14)
- Kilden til konger og herskere som styrer rettferdig (Ord 8,15)

- Kilden til lykke (*Lykken er den som finner visdom DNB 1978 Ord 8,13 oversetters anm.*)
- Kilden til kunnskap/åpenbaring (Ord 8,6-10,32,34)
- Den som skal etterfølges, bli funnet og kalt (Ord 1,28; 8,17)
- Den som elsker og blir elsket (Ord 8,17)
- Den som kaller på menneskene og leter etter dem (Ord 8,4)
- Den som leder på rett vei (Ord 3,17; 8,20,32)

Dette er ikke beskrivelsen av en egenskap. Det viser til en person, Jesus Kristus. Fra Ordspråkene 8,22 og videre til slutten av kapittel 9 viser den til Jesus. Jesus er «Guds visdom» (se 1 Kor 1,24.30. Sammenlign Matt 23,34 med Luk 11,49).

Videre leser vi i Ord. 8,30:

"...da var jeg ved Hans side som håndverksmester. Jeg var daglig til velbehag, jeg frydet meg alltid for Hans åsyn."

I denne sammenhengen tales det om skapelsestiden. Tekstens poeng er, at i tiden for skapelsen, var Visdommen der som "håndverksmester" eller "arkitekt, håndverkskyndig". Med dette i minnet, legg merke til hva vi leser senere i Ord. 30:

"Hvem har steget opp til himmelen eller steget ned? Hvem har samlet vinden i sin hule hånd? Hvem har bundet vannene i et klede? Hvem har grunnfestet alle jordens ender? Hva er Hans navn, og hva er Hans Sønns navn? Du vet det uten tvil." Ord. 30,4

Igen, når det refereres til skapelsesverket, relaterer forfatteren skapelsen til to individer, og identifiserer dem med slektskapet Far og Sønn. Guds Sønn, Visdommen, var hos Faderen under skapelsen.

I Ord. 8, 22-2, snakket Jesus under tittelen Visdommen.

Han sa: «*Herren hadde meg i eie ved begynnelsen av sin vei, (Jeg var den første som Herren frembrakte, – 1978.)... Jeg har vært innsatt fra evighet..... Mens dypene ennå ikke var til, ble jeg født..... Før fjellene ble senket ned, før haugene, ble jeg født.*» Med andre ord sa Jesus «Jeg var frembrakt (født) før noe var skapt.»

Det er nøyaktig hva Paulus sa: «*Han er bildet av den usynlige Gud. Den førstefødte framfor hele skapningen*» Kol 1,15. Han er den førstefødte før noe var skapt. Jesus ble født i evighetens dager. Mika sa om Jesus: «*Hans utgang er fra fordums tid, fra evighets dager.*» Mika 5,1.

Legg merke til hvordan andre oversettelser sier det:

- (Han) Hvis familielinje går tilbake til eldgamle dager (GNB. Oversatt fra engelsk)
- Hans opprinnelse går tilbake til den fjerne fortid, for lenge siden (GW, oversatt fra engelsk)
- Hans begynnelse er fra eldgamle dager, fra lenge, lenge siden (ERV, oversatt fra engelsk)
- Noen hvis familie går tilbake til eldgamle dager (CEV, oversatt fra engelsk)
- Hans utgang er fra fordom, fra evighets dager (DNB 1930, norsk)
- Han har sitt opphav i gammel tid, han er fra eldgamle dager. (DNB 1978, norsk)

- Hans utgang er fra gammel tid, fra evighets dager. (NB88/07, norsk)

Dette er i fullkommen harmoni med Ordspråkene 8. Jesu *opprinnelse, begynnelse eller familielinje* går tilbake til evighets dager. Jesus ble født av Faderen tilbake i evighets dager, om vi kan bruke uttrykket «dager». Det er ikke en «evig fødsel-teori». Det var en engangshendelse. Gud frembragte en sønn. Vi blir ikke fortalt hvordan, men vi blir fortalt at det skjedde. Vår oppgave er å tro på Ordet.

Det Nye Testamentets forfattere, inkludert Jesus, bevitner det faktum at Jesus var født av Faderen. (1 Joh 4,9; Joh 3,16, 8,42, 16,27). Til og med forfattere av Det Gamle Testamentet refererer til Gud og Hans Sønn. Se Ord 30,4, Salm 2,12 og Dan 3,25. :

Hvem har steget opp til himmelen eller steget ned? Hvem har samlet vinden i sin hule hånd? Hvem har bundet vannene i et klede? Hvem har grunnfestet alle jordens ender? Hva er Hans navn, og hva er Hans Sønnns navn? Du vet det uten tvil. Ord. 30,4 (se også Salm 2,12 og Daniel 3,25)

Forfatterne av denne teksten tilskriver skapelsesverket to vesener og identifiserer dem som Far og Sønn. Jesu guddommelige Sønneforhold bør ikke bestrides av noen Bibelstudent. Det er klart presentert både i Det Gamle og Det Nye Testamentet. (Det er flere Bibelreferanser i Bibelstudiet som du finner bakerst i denne boken.)

Kjære leser, jeg er klar over at dette emnet utfordrer fundamentet til de fleste kristne kirker og kirkesamfunn. Men jeg vil at du skal ta oppmerksomheten bort fra ordene jeg har skrevet, og hva du har blitt undervist av din kirke, og rette oppmerksomheten din til følgende ord fra Kristus:

Han sa til dem: «Hvem sier så dere at Jeg er?» Simon Peter svarte og sa: «Du er Kristus, Den levende Guds Sønn.» Jesus svarte og sa til ham: «Salig er du Simon Bar-Jona, for kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men Min Far, Han som er i Himmelen. Og Jeg sier også til deg at du er Peter, og på denne klippen vil Jeg bygge Min menighet. Og dødsrikets porter skal ikke få makt over den. Matt 16,15-18

Jesus har bygd Sin menighet på denne sannheten som Gud åpenbarte for Peter. Den sannheten var og er fortsatt «Du er Kristus, Den levende Guds Sønn.»

De fleste kirkesamfunn i dag sloss mot denne sannheten. De bygger ikke sannheten på Jesu Sønneforhold. Hvis du lurar på hvordan jeg kom til denne konklusjonen, vær så snill å tillat meg å forklare det.

Treenighetsdoktrinen lærer at den ene Gud i Bibelen er satt sammen av tre personer som er like evige. Ingen er før eller etter den de andre. Om det er tilfelle, hvordan kan Jesus da være Guds Sønn?

Som vi så i kapittel 2, konkluderer noen med at Jesu Sønneforhold er begrenset til inkarnasjonen, andre tror på evig fødsel, atter andre sier at det ikke er et ekte Sønneforhold, men bare en metafor.

Bare i tilfelle du har mistet poenget. Treenighetslæren ødelegger Jesu Sønneforhold. Det gjør det til et rollespill, ikke en realitet. Derfor er Faderen ikke virkelig Kristi Fader, og Kristus er heller ikke virkelig Guds Sønn. Når Bibelen sier: «*For så har Gud elsket verden at Han ga*

sin Sønn, den eneste» (For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, DNB, 1930) tvinger treenighetslæren meg til ikke å ta det bokstavelig, fordi Jesus ikke virkelig er Guds Sønn. Derfor, hvis det ikke er sant at Faderen sendte sin sønn, hvorfor skulle jeg tro at Hans kjærlighet til meg er sann? Hvorfor skulle jeg tro at Han *elsket* meg så høyt at han sendte Sin Sønn, når Han ikke hadde noen Sønn å sende?

Som du ser motsier treenighetsdoktrinen grovt Jesu Sønneforhold. Den ødelegger fundamentet som Jesus bygde sin kirke på. Er det rart at dagens kirkesamfunn er syke, svake og døden nær, og full av mennesker som mangler kraft og sann omvendelse?

Hvis grunnvollene blir revet ned, hva kan da den rettferdige gjøre? Salm 11,3

Husk at Triteisme og Enhet/Modalisme viser til det samme problemet. Akkurat som treenighetslæren benekter de begge det ekte Fader- Sønn forholdet. Triteisme lærer om tre likeverdige vesener, mens Enhet/Modalisme lærer om ett evig vesen/ånd og fornekte eksistensen av flere vesener. Dette er ensbetydende med å nekte for Jesu guddommelige Sønneforhold.

Her er en lignelse for å illustrere hvordan treenighetslæren ved å fornekte Sønneforholdet til Jesus, er et indirekte angrep på Hans guddommelighet og autoritet:

I England er det bare en «Konge» (dronning akkurat nå). Forestill deg at det er en lov som sier «det er bare en konge i England, Kong James; alle andre som hevder at de er konge i England vil være skyldig i landsforræderi og fortjener dødsstraff. Med tiden får Kong James en sønn (Arthur), som automatisk blir betraktet som av kongelig blod. Han får kongelig privilegier fordi han er sønnen til kongen. Uansett hvor Arthur er blir han behandlet kongelig og hans ordre blir akseptert uten spørsmål. En dag bestemmer Kong James og hans sønn Arthur at de vil starte en koloni i Australia. De sender mennesker ditt og etter en tid har de mangfoldiggjort seg. Arthur, som er kongens representant og sønn, reiser til Australia og sier at han ønsker å bli kjent med dem. Innbyggerne i Australia vet at kongen og hans sønn er kongelige og fortjener respekt. Ingen av innbyggerne blir beskyldt for forræderi når de gir Arthur hans rettmessige kongelige privilegier. De forstår alle at James er den ene kongen som er omtalt i loven, likevel forstår de at Arthur fortjener like mye kongelig behandling fordi han er kongens sønn. Han er av kongelig herkomst. Han er kongelig av natur. Han har fått all autoritet i arv. Forestille deg et scenario der Arthurs venner i Australia vil opphøye ham mer og mer, i den grad at de begynner å si: «Arthur er vår konge». Istedenfor å si: «Arthur, kongens sønn» sier de: «Arthur er ikke kongens Sønn, han er kong Arthur. Han ble ikke født av kong James. Arthur har alltid eksistert sammen med James og har vært konge i egen kraft, like lenge som James har vært konge.» Ville dette blitt ansett som forræderi? I følge loven er det det, fordi loven sier at James er den eneste kongen av England. Hva var det som ga Arthur de kongelige privilegier til å begynne med? Det var hans arv eller sønneforhold til kong James. Uten hans sønneforhold hadde han ingen verdi som kongelig. Ved å gjøre Arthur til en konge ved siden av kong James, ødelegger vi hans kongelighet, fordi vi ødelegger hans sønneforhold. Arthurs kongelighet og autoritet er basert på hans sønneforhold. Et angrep på Arthurs sønneforhold er et angrep på hans kongelighet og autoritet.

Kapittel 6

En annen Jesus

Men jeg frykter for at slik som slangen forførte Eva med sin list, slik vil også tankene deres bli fordervet og drevet bort fra den enfoldige troskap mot Kristus. For om den som kommer, forkynner en annen Jesus som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd som dere ikke har fått før, eller et annet evangelium som dere ikke har godkjent før, da kan dere så gjerne leve med det! 2 Kor 11,3-4

Under inspirasjon advarte Paulus korinterne om bedraget som ville introdusere en ny Jesus, en ny ånd og et nytt evangelium. Hvordan setter vi det i forbindelse med det som har skjedd så langt. Finnes det en forbindelse mellom Treenighetslæren og bedraget som Paulus snakker om?

I tillegg til dette så Johannes om de siste dager «Og hele verden undret seg og fulgte etter dyret. Så tilba de dragen som ga makt til dyret» Åp. 13, 3,4; 12,9. Dette er en alvorlig advarsel som Guds folk trenger å være oppmerksomme på. Paulus advarer mot et bedrag som introduserer oss for en annen Jesus og en annen Ånd, og Johannes advarer oss om at i de siste dager vil «hele verden» tilbe Satan.

Du er selvfølgelig klar over at Satan vil oppnå dette gjennom bedrageri, derfor sier Bibelen at Satan «forføre hele verden» Åp 12,9. Med andre ord, Satan vil introdusere en lære, en doktrine, eller en filosofi, som får menneskene til å tilbe ham, fordi de oppfatter han som Gud.

Hvordan kan vi vite om vi er bedratt eller ikke? Til alle som studerer Bibelen skulle svare være klart; «Til loven og til vitnesbyrdet! Hvis ikke de taler som dette ordet, får de aldri se morgenrøden.» Jes 8,20 (Eng - ...it is because there is no light in dem – det er fordi det ikke er noe lys i dem)

Bibelen formaner oss til å «Prøv alle ting!» 1 Tess 5,21. Vi må lytte med et åpent sinn og granske skriftene, for å se om det er stemmer (Ap.gj 17,11). Det er hva jeg har til hensikt å gjøre i dette kapitlet.

Med dette i tankene så la oss gå tilbake til advarselen som Paulus gir. Hvilket sikkerhetsnett gir han oss? Legg merke til hva han sier:

- «en annen Jesus som vi ikke har forkynt» Det betyr at Paulus talte om den sanne Jesus til korinterne. Om vi finner ut hvilken Jesus Paulus talte om, kan vi kjenne igjen den falske Jesus som ikke stemmer med beskrivelsen.
- «en annen ånd som dere ikke har fått før» Det betyr at korinterne hadde mottatt den riktige Ånden. Igjen er vår oppgave å finne ut hvilken Ånd de mottok.
- «et annet evangelium som dere ikke har godkjent før» Det betyr at de hadde akseptert det rette evangeliet. Det samme prinsippet gjelder her også.

I dette kapittelet vil jeg fokus på den sanne Jesus slik at vi kan identifisere «en annen Jesus». Siden det var Paulus som kom med advarselen vil jeg forsøke å begrense mitt studium til 1. og 2. Korinterbrev, men jeg vil også ta med et par vers fra andre brev som Paulus har skrevet.

Hvilken Jesus var det Paulus talte om?

Straks forkynte han Kristus i synagogene, at Han er Guds Sønn. Ap.gj 9,20

Gud er trofast, og ved Ham ble dere kalt inn i samfunnet med Hans Sønn, Jesus Kristus, vår Herre. 1 Kor 1,9

For Guds Sønn, Jesus Kristus, som blant dere ble forkynt av oss – av meg, Silvanus og Timoteus – Han var ikke ja og nei, men i Ham var bare ja. 2 Kor 1,19

Paulus forkynte om Jesus, Guds Sønn, ikke Gud Sønnen. Han talte ikke om en Jesus som en del av Gud eller at Han var den ene Gud i Bibelen. Nei, Paulus lærte korinterne klart at Jesus var Guds Sønn. Legg merke til hva han sier til korinterne:

Så er det likevel for oss bare én Gud, våre Far, og alle ting er av Ham, og vi er til for Ham. Og det er én Herre, Jesus Kristus, og alle ting er ved Ham, og vi lever ved Ham. 1.Kor 8,6

Det er bare én Gud, det er Faderen, og alle ting er av Ham. Han er kilden til alle ting. Og det er bare én Herre eller Mester, og det er Jesus Kristus, og alle ting er ved Ham.

Paulus lærte korinterne at den éne Gud ikke er Jesus Kristus, men at Jesus Kristus er Sønnen til den éne Gud.

Legg merke til hva annet han sa:

Men jeg vil dere skal vite at hver manns hode er Kristus, kvinnens hode er mannen, og Kristi hode er Gud. 1 Kor 11,3

Kristi hode er Gud. Igjen forteller Paulus oss at Bibelens Gud er hodet til Kristus.

Lovet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far, barmhjertighetens Far og all trøsts Gud. 2 Kor 1,3

Gjentatte ganger lærer Paulus korinterne at Bibelens Gud er Jesu Kristi Far. Derfor, den sanne Jesus, som Paulus taler om, var Guds Sønn, ikke Gud Sønnen.

Vi må huske på at korinterne, som Paulus skrev disse brevene til, ikke tilhørte en nåværende menighet. De var ganske enkelt tilhengere av Veien, eller tilhengere av Jesus. Skriftene som de hadde, blir i dag kalt for Det Gamle Testamentet. I tillegg til Det Gamle Testamentet hadde de brevene fra Paulus, og selvfølgelig hva Paulus og andre misjonærer lærte dem ansikt til ansikt.

Med Jesu sanne identitet i tankene så la oss teste ut dagens Jesus med den éne som Paulus talte om.

Legg merke til hva som blir undervist om Jesus i dag

- **Islam:** lærer at Jesus var en profet, akkurat som Mohamad. Han var ikke Guds Sønn: *Ingen vil ha makt til å gå i forbønn, unntagen den som har fått et løfte fra den Nåderike. Og de sier: Den Nåderike har tatt Seg en sønn. Dere har visselig brakt en avskyelig ting. Det er nær at himlene nesten kunne revne på grunn av det, og jorden sprekker sønder, og fjellene faller i biter, ved at de tilskriver den Nåderike en sønn.* Koranen 19:88-92
- **Bahai** lærer at Jesus bare var en mann. Han var en av Guds manifestasjoner akkurat som Moses, Buddha, Muhammad og Bahau'llah og Baha'u'llah.
- **Buddismen** tror på Jesus, men ikke at Han er Guds Sønn. De lærer at han var klok, hellig og en opplyst mann, som lærte lignende ting til Buddha.
- **Hinduismen** tror at Jesus er bare en av mange tusen guder som de tror på. Ikke at Han er Guds enbårne Sønn, slik som Han hevder.
- **Judaismen** som vi kjenner til fornektet at Jesus som Guds Sønn og drepte Ham. De betraktet Ham bare som et menneske.

Hvordan kan vi vite om den Jesus vi har er den falske eller den ekte? **Til loven og vitnesbyrdene.** Vi tester deres tro på Jesus mot Den éne som Paulus talte om. De trosretningene som jeg har nevnt over her, tror ikke at Jesus er Guds Sønn. De tror på en annen Jesus.

Hva med kristne? Paulus advarsler var rettet direkte mot kristne. Har en annen Jesus blitt introdusert inn i kristendommen? - en Jesus, som Paulus ikke underviste om? Det er på sin plass at vi bruker den samme testen på Den Jesus som dagens kristne tilber.

Jeg tror at majoriteten innen kristendommen tror og tilber en annen Jesus. Som vi alt har sett lærer Treenigheten at den éne Gud i Bibelen er satt sammen av tre personer eller vesener, alle av en substans. Alle tre er like evige. I følge Treenigheten er Jesus den andre personen i Guddommen/Treenigheten. Derfor kunne ikke Jesus være Guds Sønn. Han kunne ikke ha blitt født av Faderen tilbake i evighetens dager, fordi Faderen ikke var før Sønnen. Vi så allerede i kapittel 2 hvordan noen begrenset Jesus Sønneforhold til Hans inkarnasjon, og andre hevdet at Far-Sønn forholdet ikke er bokstavelig, men en metafor.

Skal vi være konsekvente og rettferdige må vi bruke den samme testen på vår egen religion som vi brukte på andre religioner. Lærer kristendommen om den samme Jesus som Paulus talte, eller har vi en «*annen Jesus*»?

Det er trist, men bedrageriet har krøpet inn i kristendommen under navnet Treenigheten, og en annen Jesus har blitt introdusert for Guds folk. Her er det noen eksempler som beviser min konklusjon:

«Vi har ikke noen andre alternativer enn å akseptere at Jesus ikke kan være Guds bokstavelige sønn fra evigheten – Han kunne ikke være Hans egen sønn. Han aksepterte rollen for å fullføre hensikten med Frelsesplanen. *Noen få kommentarer av Max Hatton i fra boken «The Trinity: What has God revealed, s 4(SDA Minister)*

I et annet brev skriver den samme pastoren:

«Jeg gjentar hva som står i Skriften – Jesus er Yahweh og kan derfor ikke være Yahwehs bokstavelige sønn.» side 6

Max Hatton er ikke den eneste som har denne konklusjonen. Her er hva en annen prest skriver i sin bok «Defending the Godhead» (Forsvar av Guddommen)

«Kristus har alltid vært Guds Sønn; og det var aldri på et tidspunkt hvor han kom fra Faderen. Dette utsagnet ser ut til å løse alle problemer med Kristi Sønneforhold.» Vance Ferrell, *Defending the Godhead*, by Vance Ferrel p17 (en uavhengig prest/forfatter)

Tidligere i boken skriver han:

«Problemet her er at disse navnene (Fader, Sønn eller Kristus, og Den Hellige Ånd) identifiserer deres arbeid, ikke deres natur.» Ibid p7.

Hvis Far-Sønn forholdet bare viser til deres arbeid blir det en tittel, embete, en metafor, men ikke et ekte Far-Sønn forhold.

Ett annet eksempel er F.E Raven, en innflytelsesrik lærer som tilhører Plymouth Brødrenes forsamling. Han skrev i 1895:

«Jeg forstår nå «Guds Sønn» som en tittel på Kristus etter inkarnasjonen; jeg burde neppe si «Guds Sønn» når jeg refererer til Hans evige Person.»

Her er noen uttalelser i fra kapittel 2:

«Som Gud, personen vi kjenner som Jesus Kristus, hadde ingen begynnelse, var ikke født, er ikke en Sønn, og kom ikke i begynnelsen..... men som menneske og som Guds Sønn var han ikke evig, Han hadde en begynnelse, Han ble født og dette øyeblikket startet på det tidspunktet når Maria fikk en Sønn. Derfor, doktrinen om Jesus sitt evige Sønneforhold er uforenlig med begrunnelsen, den er ubibelsk og motstrider seg selv.» [*Finis Jennings Dake, Dake's Annotated Reference Bible (Lawrenceville, GA: Dake Bible Sales, 1963) 139 (N.T.).*]

«Ingen steder i skriften blir Jesus Kristus kalt for Guds evige Sønn, og Han blir aldri kalt Sønn i det hele tatt før inkarnasjonen unntagen i noen vers i fra det Gamle Testamentet. Uttrykket «Sønn» er et funksjonelt begrep, slik som uttrykket «Faderen» og har ingen betydning bortsett fra tid... Mye kjetteri har oppstått på grunn av forvirringen det ulogiske «evige Sønne-forholdet» eller «evig generasjon» teorien fra det katolske Roms teologi, som dessverre er overført til noen aspekter av protestantisk teologi. Til slutt; det kan ikke være noe slikt som evig Sønneforhold... ordet «Sønn» definitivt antyder noe mindreverdige.» [*Walther Martin, The Kongdom of the Cults (Minneapolis: Bethany House, 1985) 117-118.*]

For det fjerde kommer et menneskebarn fra foreldrene gjennom en naturlig fødsel. Imidlertid, når det gjelder Guddommen kom Sønnen ut fra Faderen, ikke som en guddommelig utstråling eller en naturlig fødsel, men for å utføre et arbeid ved skapelse og frelse (Joh 8,42;16,28). Det finnes ingen bibelsk støtte i evig generasjon av Sønnen fra Faderen. Sønnen kom fra Gud, men var ikke født av Ham. For det femte kan ikke Far-Sønn forholdet være bokstavelig anvendt på det guddommelige

Fader-Sønn forholdet som er i Guddommen. Sønnen er ikke en naturlig, bokstavelig Sønn av Faderen. Et naturlig barn har en begynnelse, mens i Guddommen er Sønnen evig. Uttrykket «Sønn» blir brukt som en metafor når den blir anvendt i forholdet til Guddommen. Den formidler ideer om å skille personer i Guddommen og de naturlige kvaliteter i sammenhengen med et evig, kjærlighetsforhold.» Adventist World, November 2015 (Hva mener bibelen når den sier at Jesus er «Guds Sønn») også publisert i The Biblical Research Institute website <https://www.adventistbiblicalresearch.org/es/node/1185>

«Far-Sønn forholdet i Guddommen skulle bli forstått på en metaforisk måte, ikke bokstavelig.» *Max Hatton, Understandig the Trinity, p 97*

Satan har lyktes veldig godt med å bringe en annen Jesus inn i kristendommen. Som du kan se konkluderer både teologier, lærere og pastorer fra forskjellige kirkesamfunn med at Jesus ikke kan være den bokstavelige Sønnen til Gud. Grunnen til at de kommer til denne konklusjonen, er fordi de tror på treenigheten. Den forbyr dem å akseptere det bokstavelige Sønneforholdet til Jesus. I forhold til Den Jesus Paulus talte om introduserer Satan en annen Jesus gjennom teologien til treenigheten.

Er det merkelig at et av kjennetegnene på antikrist er fornektelsen av Far-Sønn slektskapet:

"Hvem er løgneren uten den som fornekte at Jesus er Kristus? Han er Antikristen, han som fornekte Faderen og Sønnen." 1 Joh 2,22

Testspørsmålet blir derfor: Er Jesus Guds bokstavelige Sønn, eller er Han ikke? Paulus sier at Han er det. Korinterne tror at Han er det. Gud Fader selv sier at Han er det og Jesus sier selv at Han er det (Joh 10,36).

Hva tror du?

Kapittel 7

Den Hellige Ånd

Hvis vi skulle velge en viktig figur i tillegg til Jesus i fra det Nye Testamentet (NT), må det bli Den Hellige Ånd. Mye er skrevet om Den Hellige Ånd både i og utenfor Skriften. Det NT tidsalder, spesielt etter pinsefesten, blir kalt for «Tidsalderen til Den Hellige Ånd». Apostlenes gjerninger blir korrekt kalt av mange forfattere for «Gjeringene til Den Hellige Ånd».

I NT blir Den Hellige Ånd presentert som en person like mye som Faderen og Sønnen. Mange vers i skriften legger vekt på denne konklusjonen. Vi lese ånden:

- Inspirerte forfatterne i Den Hellige skrift (2 Pet 1,21)
- Fyller livet til Kristus (Luk 4,18)
- Overbeviser verden om synd (Joh 16,8)
- Vitne om Kristus (Joh 15,26)
- Leder og snakker (2 Sam 23,2; Luk 4m1; Ap.gj 13,2)
- Kan sørge (Ef 4,30)
- Kan bli løyet til (Ap.gj 5,3)

Som du ser presenterer ikke Bibelen Ånden bare som en kraft, eller innflytelse, som er sendt fra Gud. Å tro det er i strid med skriften. En større kriminalitet er å tro at Den Hellige Ånd ikke eksisterer. Jeg har aldri møtt noen som har trodd på denne løgnen, men jeg har hørt andre som hevder at de kjenner noen som gjør det. Derfor fremhever jeg disse feilaktige trostreningene.

Den Hellige Ånd er en Person; det er hva Skriften lærer. Derfor på grunn av disse tekstene, og andre, har noen gjort en avsporing i troen, og konkludert med at Ånden må være en *annen* Person enn Faderen eller Sønnen.

Dette er vanlig lære i forhold til treenigheten. Her er noen eksempler:

Etter å ha sitert en del av den Athanasiske trosbekjennelsen skrev forfatterne av en artikkel med tittelen «Forstå treenigheten:

Dette avsnittet gir en paradigme-uttalelse av den ortodokse oppfatningen av treenigheten. Læren gjør det klart at den ikke bare krevet at Gud eksisterer i tre Personer, men at hver av følgende også er sant:

- (1) Det er bare en eksakt Gud.
- (2) Faderen er Gud, Sønnen er Gud, Den Hellige Ånd er Gud
- (3) Faderen er ikke Sønnen, og Den Hellige Ånd er ikke Faderen eller Sønnen

Men disse tre påstander er i åpenbar konflikt. Den første insisterer at læren må tolkes i lys av monoteismen, oppfatningen at det er én og bare én Gud. Det andre kravet insisterer på at hver av personene er guddommelige, mens den tredje forteller oss at det er tre personer. Tilsynelatende sier doktrinen at det er og at det ikke er nøyaktig

bare én Gud. *Understandig The Trinity* by Jeffery E. Brower and Michael C. Rea, university of Notre Dame P.2 (<https://www3.nd.edu/~merea/papers/Understandig%20the%20Trinity.pdf>)

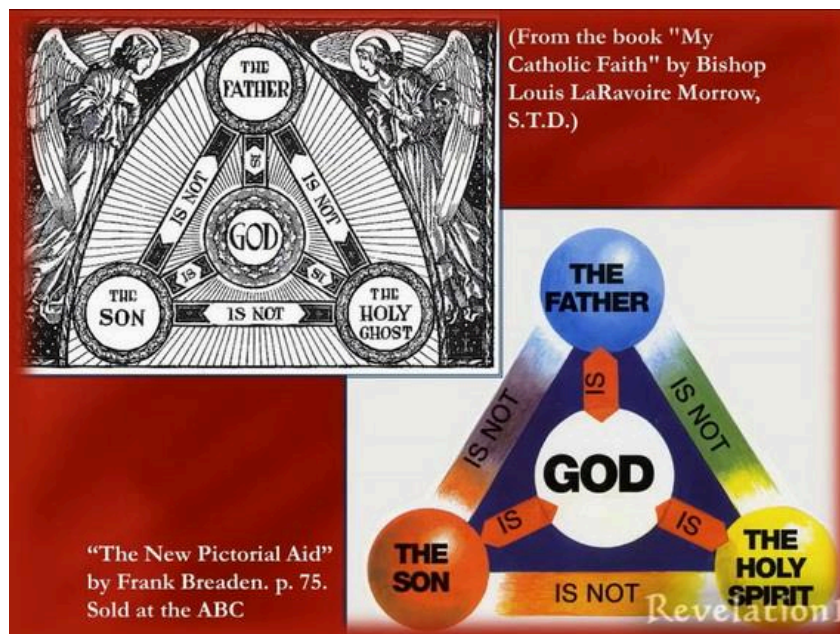
En annen forfatter fra et protestantisk kirkesamfunn skrev følgende:

Uansett konseptet med treenigheten har det vist seg å være den mest hensiktsmessige måten å bekrefte alle de Bibelske bevisene om Gud:

1. Det er en Gud
2. Faderen er Gud, Sønnen er Gud, Den Hellige Ånd er Gud.
3. Alle tre er like og uavhengige.
4. Faderen er ikke Sønnen; Sønnen er ikke Ånden; Ånden er ikke Faderen osv.
5. Faderen, Sønnen & Ånden er alle personlige vesener, ikke upersonlige krefter.
6. Jesus ble både menneske og guddommelig.
7. Gud kan bli kjent gjennom alle tre vesener.

Bible Studies for Youth – Edited by Pastor Damien Rice for Youth Ministries Department of Seventh-day Adventist Church (North NSW) Ltd.
http://aucyouth.adventist.org.au/uploaded_assets/361517

Og her er diagrammet igjen:

Jeg vil gjenta noe jeg har sagt tidligere. Det er en avsporing i troen å si at Den Hellige Ånd er en annen person enn Faderen og Sønnen. Ja, Den Hellige Ånd er like mye en person som Faderen og Sønnen er en person, men det betyr ikke automatisk at det er en annen person i tillegg til dem. La meg forklare.

Det første jeg må forklare, kjære leser, er at ingen mennesker kan forstå Åndens natur. Derfor skal vi holde oss unna det temaet. Dette er ikke et studie som handler om Den Hellige Ånds naturen, men det er et studium om Den Hellige Ånds identitet.

Hvis vi går tilbake til menneskehetens begynnelse leser vi følgende ord:

Så sa Gud: «La Oss gjøre mennesker i Vårt bilde, etter Vår lignelse. De skal ha råderett over fiskene i havet, over fuglene i luften og over feet, over hele jorden, og over hvert kryp som rører seg på jorden.» Så skapte Gud mennesket i sitt bilde. I Guds bilde skapte han det. Til mann og kvinne skapte Han dem. 1 Mos 1,26-27

Vi er skapt i Guds bilde og lignelse. Vi er ikke Guds uttrykte bilde; bare et vesen, Jesus, blir beskrevet som Guds «uttrykte bildet» Heb 1,3; (Kol 1,15,16; 2 Kor 4,4 – ikke på norsk). Med andre ord, vi er skapt i Guds bilde, derfor kan vi lære noe om Gud ved å se på oss selv. (Om du tenker på ordet «vår» likhet må bety treenigheten, så se på leksjon 2 i kapittel 15 hvor jeg tar opp dette verset).

Når vi fortsetter å lese om skapelsesberetningen oppdager vi at mennesket er satt sammen av to ting, en kroppslig form og en åndelig:

Og Herren Gud formet mennesket av jordens støv, og Han blåste livets ånd inn i hans nesebor. Og mennesket ble en levende sjel. 1 Mos 2,7

Menneskets kropp + menneskets ånd = et levende menneske

Min ånd er ikke en annen person enn meg. Det er hvem jeg er på innersiden. For eksempel, når Nebukadnesar kjempet med en drøm forteller Bibelen oss:

I det andre året av Nebukadnesars regjeringstid hadde Nebukadnesar drømmer. Han ble så urolig i sin ånd at han mistet søvnen. Dan 2,1

Når vi leser uttrykket sin ånd i verset over er det ingen som vil forstå det som om det blir referert til en annen person som blir kalt for «sin ånd». Naturlig nok tar vi det som en referering til Nebukadnesar selv. Det var kong Nebukadnesar som var urolig; det var han som ikke fikk sove.

Husk på at vi er skapt i Guds bilde og likhet. Hvis min ånd refererer til meg, og Nebukadnesars ånd refererer til kongen selv, kan vi anvende det samme prinsippet på Den Ene, i hvilket bilde vi er skapt? Bibelen sier i alle fall:

For hvem blant menneskene kjenner de ting som hører mennesket til, uten menneskets ånd som er i ham? Slik er det heller ingen som kjenner de ting som hører Gud til, uten Guds Ånd. 1 Kor 2,11 («slik er det heller ingen», betyr «på samme måte»)

Teksten ovenfor tar opp likheten mellom mennesket og dets ånd og mellom Gud og Hans Ånd. Men det er en viktig forskjell. Mens menneskets ånd er «i ham», er ikke Guds ånd bunnet til en kroppslig form. (For mer informasjon om Guds kroppslige form, se Leksjon 6 i kapittel 14 bak i denne boken)

Går vi tilbake til spørsmålet, kan vi da si at Guds Ånd refererer til Gud selv? Gjelder det logiske prinsippet vi så hos mennesket også for Gud og Hans Sønn? La oss undersøke noen skriftsteder og se hva Bibelen sier:

Men da Jesus med det samme forsto i Sin Ånd at de tenkte slik med seg selv, sa Han straks til dem: «Hvorfor tenker dere slik i deres hjerter?» Mark 2,8

Du synes kanskje at det er naivt av meg å stille følgende spørsmål, men jeg gjør det for å fremheve et poeng. Hvem «forsto» i verset over? Var det Jesus eller en annen person som het «Sin Ånd»? Jeg er sikker på at du vil svare det samme som jeg, det er Jesus. Han forsto i Sin Ånd, i Hans hjerte/sinn eller på Hans innside. Her er et annet eksempel:

Men Han sukket dypt i Sin Ånd og sa: «Hvorfor søker denne slekten et tegn? Sannelig sier Jeg dere: Det skal ikke bli gitt denne slekten noe tegn.» Mark 8,12

Igjen, hvem var det som sukket? Var det Jesus eller en annen person som het «Sin Ånd»? Forstår du poenget mitt? Enkelt! Naivt! Kanskje, men som du vil se er det avgjørende. Her kommer det siste eksemplet:

Etter at Jesus hadde ropt ut med høy røst, sa Han: «Far i Dine hender overgir Jeg Min Ånd.» Da Han hadde sagt dette, utåndet Han. Luk 23,46

De siste ordene til Jesus. «Far i Dine hender overgir Jeg Min Ånd.» Hva var det Jesus overga i Sin Fars hender? Overga Han seg selv, sitt eget liv, eller en annen person som het «Min Ånd»?

Nå er jeg sikker på at du vil si, «ok, jeg har fattet poenget, men hva beviser dette?»

Her kommer hva det beviser. Når Bibelen sier «hans ånd» refererer den til Jesus. Vi må forstå det slik at den refererer til Jesus selv, ikke en annen person som heter «Gud den Hellige Ånd». Når Jesus sa: «Min ånd» må vi forstå det slik at det refererer til Jesus sin ånd/liv, ikke en annen person som het «Gud den Hellige Ånd. Det er så enkelt og helt basisk, men det slår ut treenighetslæren.

Her kommer grunnen til hvorfor jeg sier dette, og vurder denne teksten:

Og fordi dere er sønner, har Gud sendt sin Sønns Ånd inn i våre hjerter, som roper: «Abba, Far!» Gal 4,6

Kjære leser, intellektuell og åndelig ærlighet krever konsekvenser. Og konsekvensene krever en bestemt måte å forstå denne teksten på. Vi så tidligere at når Bibelen sa «hans ånd» eller «min ånd» i forhold til Jesus, forsto vi det som den refererte til Jesus selv; Hans eget liv og Person, ikke en annens liv eller Person.

Her har vi den samme «ånden» som det snakkes om. Paulus sier til galatene, «Og fordi dere er sønner, har Gud sendt sin Sønns Ånd inn i våre hjerter, som roper: «Abba, Far!»

Når Paulus skriver «sin Sønns Ånd» som betyr «Jesu Ånd» hva refererte han til? Refererte han til Jesu liv og Person eller refererte han til en annen person som het «Gud Den Hellige Ånd»?

Du kan ikke være ærlig mot deg selv, eller Gud, med mindre du forstår Bibelen som du leser den. Bibelen og logikken krever at vi forstår på bare en måte, om vi skal være konsekvente og ærlige. Det er livet og personen Jesus selv, ikke noen andre.

En gang protesterte en bror på at Jesu ånd skulle være den samme som Den Hellige Ånd etter å ha hørt dette. Dette var den eneste måten denne broren kunne forene det som Skriften tydelig sier med hva hans kirke lærte, nemlig treenigheten. For å svare på hans innvendinger spurte jeg ham om å sammenligne følgende to vers:

Om denne frelsen har profetene grundig undersøkt og gransket, de som profeterte om den nåde som skulle komme til dere, i det de gransket etter hvilken eller hva slags tid Kristi Ånd, som var i dem, viste til da Han på forhånd vitnet om Kristi lidelser og herlighetene som skulle følge deretter. 1 Pet 1,10-11

Da dere først og fremst vet dette at ikke noen profeti i Skriften er gitt til egen fortolkning. For aldri er noen profeti kommet fram ved et menneskes vilje, men Guds hellige mennesker talte drevet av Den Hellige Ånd. 2 Pet 1,20-21

Begge versene ble skrevet av den samme apostelen og refererer til det samme emnet. Begge snakker om de gamle profetene som profeterte om det som skulle komme. Men i det første brevet skriver Peter «Kristi Ånd», som var i, og inspirerte disse profetene, mens han i det andre brevet skriver at det var «Den Hellige Ånd».

Den Hellige Ånd = Jesu Ånd

Tilbake til poenget. Den Hellige Ånd blir presentert som en person i Bibelen, personen Kristus, ikke en annen person som heter Den Hellige Ånd. Det blir aldri nevnt i Skriften. Jeg vil komme tilbake til det i det neste kapittelet.

På den andre siden blir Den Hellige Ånd noen ganger referert til som Guds Ånd eller Faderens Ånd. Igjen, refererer det da til livet eller personen Gud Faderen? - eller blir det referert til en annen person som heter Gud Den Hellige Ånd? Legg merke til hvordan forfatterne av Bibelen likestiller Den Hellige Ånd med Faderens Ånd:

Men når de arresterer dere og overgir dere, skal dere ikke på forhånd bekymre dere eller på forhånd tenke ut hva dere skal si. Men det som blir gitt dere i samme stund, det skal dere tale. For det er ikke dere som taler, men Den Hellige Ånd. Mark 13,11

Matteus gjengir den samme teksten på følgende måte:

Men når de overgir dere, skal dere ikke være bekymret for hvordan dere skal tale eller hva dere skal si. For det skal bli gitt dere i samme stund hva dere skal si. For det er ikke dere som taler, men Den som taler i dere, er deres Fars Ånd. Mat 10,19-20

Den Hellige Ånd = Faderens Ånd

Den Hellige Ånd er ikke noen annen person enn Faderen selv. Legg merke til følgende vers:

Engelen svarte og sa til henne: «Den Hellige Ånd skal komme over deg, og kraften fra Den Høyeste skal overskygge deg. Derfor skal også Det Hellige som blir født av deg, kalles Guds Sønn. Luk 1,35(se også Matt 1,18,20)

Bibelen sier klart at ««Den Hellige Ånd skal komme over» Maria. «hun var med barn ved Den Hellige Ånd». «Det som er unnfanget i henne, er av Den Hellige Ånd.»

Hvis de som tror på treenigheten har rett, og «...Ånden ikke er Faderen», slik som Bibel studier for unge og andre artikler og trosbekjennelser sier, fortell meg da hvem som er Far til Jesus?

Legg merke til følgende tekst:

Jorden var uformet og tom, og mørket lå over dypets overflate. Og Guds Ånd svedde over vannflatene. 1 Mos 1,2

Da Jesus var blitt døpt, kom han straks opp av vannet. Og se, Himmelen åpnet seg for Ham, og han så Guds Ånd fare ned som en due og komme over Ham. Matt 3,16

Og gjør ikke den Hellige Ånd sorg, han som dere ble beseglet med til forløsningens dag. Ef 4,30

Forestille deg at du aldri har hørt om treenighetslæren, og leser disse versene for første gang, hvordan vil du forstå uttrykket «Guds Ånd»? Vil du forstå det som at det er «den ånden som tilhører Gud», eller vil du forstå det som at det er «den tredje personen i treenigheten som heter Gud Den Hellige Ånd? Være ærlig mot deg selv.

Det samme prinsippet gjelder for uttrykket «den Hellige Ånd». Dette uttrykket er ikke et navn, det er en beskrivelse; den refererer til en «Ånd» som er hellig. Bibelen bruker forskjellige beskrivelser på forskjellige ånder:

Så sa han: «Jeg skal gå ut og være en løgnens ånd i munnen på alle profetene hans.» HERREN sa: «Du skal overtale han, og du skal lykkes. Gå bare ut og gjør det!» 2 Krøn 18,21

Den urene ånden kastet ham først omkring, og skrek med høy stemme. Men så kom den ut av ham. Mark 1,26

Når vi summere opp det vi har sett så langt er den Hellige Ånd en Person. Men ifølge Bibelen er det ikke en forskjellig person fra Faderen og Hans Sønn. Noen ganger blir vi fortalt at Den Hellige Ånd er Jesus sin Ånd, og andre ganger blir vi fortalt at det er Faderens Ånd. Men vi blir aldri fortalt at det er en forskjellig person enn Faderen og Sønnen. Vi leser aldri i Bibelen uttrykket Gud Den Hellige Ånd.

Akkurat som min ånder er hvem jeg er, min person og mitt liv, ikke en annen. På samme måte er Guds Ånd hvem Gud er, Hans egen person og Hans eget liv, ikke noen andre. Når Bibelen sier «Kristi Ånd», eller «Faderens Ånd», viser den til Kristus selv eller Faderen selv, ikke en annen person som heter Gud Den Hellige Ånd.

I det neste kapitlet vil jeg harmonisere dette tilsynelatende problemet med «hvem ånden tilhører».

Kapittel 8

Én Ånd

Det er én kropp og én Ånd, slik som dere ble kalt i ett håp ved deres kall, det er én Herre, én tro, én dåp, én Gud og alles Far, Han som er over alle og gjennom alle og i dere alle. Fil 4,4-6

I lys av forrige kapittel virker uttrykket «en Ånd» merkelig. Vi så ut i fra Skriften at Ånden det refererte til både var Jesu Ånd, Faderens Ånd og Den Hellige Ånd. Likevel sier den samme Bibelen at der er «En Ånd» (se også 1 Kor 12,13, Ef 2,18). Hvordan er dette mulig?

For å svare på dette spørsmålet må vi forstå hva Bibelen legger i uttrykket ånd. Ånd betyr liv og kan også noen ganger bety sinn. Legg merke til følgende tekst:

Sinn: sammenlign Jes 40,13 med Paulus sitater i fra Rom 11,34

Jes 40,13 Hvem har målt Herrens Ånd, og hvor er mannen som kunne gi Ham råd og tilføre Han kunnskap.

Rom 11,34 For hvem har kjent Herrens sinn? Eller hvem var Hans rådgiver?

Liv:

Men Han sendte alle utenfor, tok piken ved hånne, ropte på henne og sa: «Lille pike, stå opp!» Da vendte hennes ånd tilbake, og hun sto opp med det samme. Og Han bød at hun skulle få noe å spise. Luk 8,54-55

Det er Ånden som gir liv. Menneskenaturen gagnar ingenting. De Ord som Jeg taler til dere er ånd, og de er liv. Joh 6, 63

Og dersom Kristus er i dere, er vel kroppen død på grunn av synd, men ånden er liv på grunn av rettferdighet. Rom 8,10

Som du ser betyr uttrykket ånd også liv når det blir brukt både på mennesker eller Gud. Akkurat slik som forholdet er mellom mennesket og dens ånd, slik er det også mellom Gud og Hans Ånd (1 Kor 2,11). Guds Ånd er Hans egen personlighet, karakter, liv og tanker. Det er Han Personlig. Det er hvordan Han er. Derfor er den Hellige Ånd like mye en person som Gud og Kristus er personer. Det er hvem de er, deres personlige nærvær, ikke bare en kraft eller innflytelse.

Det forandrer ikke vårt dilemma. Hvorfor sier Bibelen at det er én ånd når vi leser om Faderens Ånd og Sønnens Ånd? Legg merke til følgende tekst:

Men dere styres ikke av syndenaturen, men av Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Hvis noen ikke har Kristi Ånd, hører han ikke Ham til. Og dersom Kristus er i dere, er vel kroppen død på grunn av synden, men ånden er liv på grunn av rettferdighet. Men

hvis Hans Ånd som oppreiste Kristus fra de døde, bor i dere, da skal Han som oppreiste Kristus fra de døde, også levendegjøre de dødelige kroppene deres ved sin Ånd som bor i dere. Rom 8,9-11

Mens Paulus snakker om den samme Ånden bruker han følgende uttrykk:

- Ånd
- Guds Ånd
- Kristi Ånd
- Kristus
- Hans Ånd som oppreiste Kristus

I Paulus tankegang refererte alle disse uttrykkene til den samme Ånden, som bor i dem som tror. Jeg finner det veldig interessant at han også kallen Ånden for «Kristus» i det samme avsnittet. Hvordan kunne Paulus komme til en slik konklusjon?

Legg merke til hvem Jesus sier vil bo i oss når vi mottar Talsmannen (Den Hellige Ånd):

Jesus svarte og sa til ham: «Hvis noen elsker Meg, vil han holde Mitt Ord. Og Min Far skal elske ham, og Vi skal komme til ham, og Vi skal ha Vår bolig hos ham. Joh 14,23

Når vi mottar Den Hellige Ånd, mottar vi begge, både Faderen og Sønnen. Hvordan er dette mulig?

Vi så først i Gal 4,6 hvordan Paulus sa «*har Gud sendt sin Sønns Ånd inn i våre hjerter*», og vi forsto at dette refererte til livet eller personen Jesus Kristus selv.

For det andre så legg merke til disse versene:

For Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv, så Han ikke tilregner dem overtreddelsene deres, og har lagt forlikelsens ord ned i oss. 2 Kor 5,19

Tror du ikke at Jeg er i Min Far og Min Far i Meg? De ordene som Jeg taler til dere, taler Jeg ikke av Meg selv, men Min Far, som blir i Meg, Han gjør gjerningene. Tro Meg at Jeg er i Min Far og Min Far i Meg. Hvis ikke, så tro Meg for selve gjerningenes skyld. Joh 14,10

Gud Faderen var i Kristus. Hvordan er det mulig? Bibelen gir oss svaret:

Herrens Ånd er over Meg, for Han har salvet Meg for å helbrede dem som har et sønderknust hjerte, og for å rope ut frihet for fanger, og for at blinde skal få synet igjen, for å sette undertrykte i frihet. Luk 4,18

Herren Guds Ånd er over meg, for Herren har salvet Meg til å forkynne evangeliet for fattige. Han har sendt Meg for å forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte, for å rope ut frihet for fanger, for å sette de bundne fri. Jes 61,1

Herrens Ånd skal hvile over Ham, visdoms og forstands Ånd, råds og styrkes Ånd, Ånden som gir kunnskap og frykt for Herren. Jes 11,2 (se også Jes 42,1 og Matt 3,16)

Gud sa: «Jeg har lagt min Ånd på Ham» Jes 42,1. Vi ser at inkarnasjonen skjedde når Den Hellige Ånd kom over Maria, og ble bekreftet ved Jesu dåp. Alle disse tilfellene snakker tydelig om «Guds Ånd» ikke «Gud Ånden».

Bibelen forteller oss at Faderen har en Ånd. Bibelen forteller også at Sønnen har en Ånd, men noe skjedde under inkarnasjonen og oppstandelsen som tillot forfatterne av Bibelen å si at det er én Ånd. Jesus refererer til denne éne Ånden som Talsmannen eller Sannhetens Ånd (Joh 14,16.17). Han sa også at viss han ikke gikk bort ville ikke denne Talsmannen komme (Joh 16,7) Her ser vi grunnen for hvorfor Jesus måtte dra for at Talsmannen skulle komme:

Den som tror på Meg, som Skriften har sagt, ut fra hans indre skal det flyte strømmer av levende vann.» Men dette sa Han om Ånden, Den som skulle bli gitt dem som trodde på Ham. For Den Hellige Ånd var ennå ikke gitt, siden Jesus ennå ikke var herliggjort. Joh 7,38-39

Dette er muligens den viktigste teksten i dette kapitlet. Johannes var veldig tydelig. Han sa at talsmannen ikke kunne bli gitt før Kristus var blitt herliggjort. Dette kunne selvfølgelig ikke kunne skje før etter oppstandelsen. Jesus måtte bli herliggjort før «Ånden», «Sannhetens Ånd» eller «Talsmannen», kunne bli gitt.

Hvorfor det? Hvis Den Hellige Ånd var en annen person enn Jesus, som treenigheten underviser, hvorfor kunne han ikke bli gitt før Kristi helliggjørelse? Du forstår at Kristi Ånd var i det gamle profetordet. Faderens Ånd ble utøst over Jesus under Hans inkarnasjon. Men det er viktig å forstå at Talsmannen som Jesus lovet å sende ikke er nøyaktig den samme som Kristi Ånd var i det gamle profetordet.

Gjennom inkarnasjonen gikk Jesus igjennom en ny erfaring som han aldri tidligere hadde vært igjennom. Han ble et menneske. Han påtok seg menneskelighet, noe han aldri tidligere hadde hatt. I Jesus, Gud-mennesket, bor Gud Faderen. I Ham er menneskelighet og guddommelighet forenet. Han ble født av en kvinne (Gal 4,4) likevel bor guddommens fylde i Ham. (Kol 2,9).

Som et Guddommelig-menneskelig vesen overvant Jesus Satan og graven. Han fikk en opplevelse Han aldri hadde hatt før. Han utviste en tro som ikke tidligere hadde eksistert. Jesus er i stand til å trøste de fristede og prøvde fordi Han selv en gang ble fristet (Heb 2,18) og prøvd. Han er vår Talsmann/Advokat (Joh 14,18; 1 Joh 2,1).

På korset skilte Faderen seg fra Sin Sønn, noe som førte til Hans død. Men ved Kristi oppstandelsen og helliggjørelsen, spesielt ved høydepunktet under Pinsefesten, ble Faderens Ånd i endeløse mengder øst ut over Jesus igjen. Jesu menneskelighet er en viktig del i Hans forherligelse. Tenk på Jesu bønn i Joh 17:

Jeg har herliggjort Deg på jorden: har fullført det verk som du har gitt Meg å gjøre. Og nå, Far, herliggjør Meg hos Deg selv med den herlighet som jeg hadde hos Deg før verden ble til. Joh 17,4-5

Gud-mennesket Jesus Kristus ber Faderen om herliggjørelse. Som vår representant, Den Andre Adam, som vår Bror ber han om denne herliggjørelsen; som en av oss mottok han denne herliggjørelsen på pinsefesten (Ap.gj 2,32-33, 3,13; Heb 1,8-9). Dette ble gjort for å «fylle alle ting» inkludert Hans kropp, som er menigheten (Ef 4, 9-10)

Ånden ble utøst uten begrensinger fra Faderen til Sønnen, Hodet til kroppen. Fra Jesus, vårt hode, fløt ånden nedover til resten av kroppen. Den Ånden som apostlenes mottok på Pinsefesten, var Talsmannen som var lovet. Det er Faderens Ånd som kommer gjennom Kristus. (Dette ble eksemplifisert i salvelsen av Aron som yppersteprest. Se Sal 133,2)

Gjennom helliggjørelsen av Kristus ble Sønnens ånd forenet eller bunnet sammen med Faderens ånd som resulterte i *én Ånd* som er både Guds og Kristi ånd (Rom 8,9-11).

Dette er Den ene Ånden, Den Hellige Ånd, som veiledet og talte til apostlene; det var denne Ånden som det ble løyet til, og som skulle overbevise verden om synd. Det var denne Ånden som Johannes refererte til når han sa: «*For Den Hellige Ånd var ennå ikke gitt*» Joh 7,39. Jesus snakket om den samme Ånden når han sa: «*Det er til det beste for dere at Jeg går bort. For hvis Jeg ikke går bort, kommer ikke Talsmannen til dere. Men hvis Jeg går bort, skal jeg sende Ham til dere.*» Joh 16,7

Denne ene Ånden er ikke noen andre enn Jesu Kristus eget liv, hvor også Faderens liv befinner seg. Med andre ord, denne ene Ånden er ikke noen andre enn Jesus Kristus selv, i en åndelig form. Når vi mottar Ånden, har vi både Faderen og Sønnen (Joh 14,23). Den Hellige Ånd er derfor det tredje alternativet hvordan Gud og Hans sønn kan være personlig tilstede sammen med oss.

Ja, Den Hellige Ånd er like mye en person som Gud og Kristus er en person, men det er ikke en forskjellig person fra dem. Det er nøyaktig personen Jesus Kristus selv, som er fylt av Faderen. I det neste kapitlet ville jeg dele mange vers for å understreke denne sannheten.

Kapittel 9

En annen ånd

For om den som kommer, forkynner en annen Jesus som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd som dere ikke har fått før, eller et annet evangelium som dere ikke har godkjent før, da kan dere så gjerne leve med det. 2 Kor 11,4

Paulus advarsel til korinterne var ikke begrenset til å bare motta en annen Jesus. Den var utvidet til også å motta en annen ånd. I det forrige kapitlet så vi at Bibelen sier at det er én Ånd. I dette kapitlet skal vi finne ut hvilken ånd som korinterne mottok. Når vi vet hvilken ånd de mottok, vil vi forstå hvilken ånd som er «en annen ånd».

Jeg vil igjen forsøke å begrense meg til brevene som er skrevet til korinterne siden det er de som vi gransker nå. Vurder følgende:

Eller vet dere ikke at kroppen deres er et tempel for Den Hellige Ånd, som er i dere, som dere har fra Gud, og at dere ikke tilhører dere selv? 1 Kor 6,19

Korinterne forsto at det var Guds Ånd som bodde i dem. Husk hva vi tidligere oppdaget – ånd betyr liv.

For hvem blant menneskene kjenner de ting som hører mennesket til, uten menneskets ånd som er i ham? Slik er det heller ingen som kjenner de ting som hører Gud til, uten Guds Ånd. 1 Kor 6,11

Ånden din er ikke en annen enhet utenfor deg. Det er den du er, ditt eget liv. Ikke din fysiske kropp, men din åndelige komponent, det ikke-fysiske aspektet av deg. På samme måte er ikke Guds Ånd en annen komponent utenfor Gud. Det er Gud selv uten den fysiske formen. Det er hans eget liv.

Det er imidlertid en veldig viktig forskjell. Mens menneskets ånd er «i ham», er ikke Guds Ånd begrenset til Hans fysiske kropp. Gud kan være alle steder nærværende ved Sin Ånd.

Legg merke til hva Paulus sier:

Men Herren er Ånden. Og der herrens Ånd er, der er det frihet. 2 Kor 3,17

Oppfattet du det? «Herren er Ånden». Hvem er denne Herren?

Så er det likevel for oss bare én Gud, vår Far, og alle ting er av Ham, og vi er til for Ham. Og det er én Herre, Jesus Kristus, og alle ting er ved ham, og vi lever ved Ham. 1 Kor 8,6

Til sammen viser disse to teksten over Den Hellige Ånds soleklart identiteten. Paulus sier at det er «én Herre, Jesus Kristus», så sier han: «Herren er Ånden». Paulus lærte korinterne at Den Hellige Ånd er Jesus selv.

I lys av dette finner jeg det veldig interessant og relevant at Paulus skrev til korinterne:

Og slik er det skrevet: Det første mennesket, Adam, ble en levende sjel. Den siste Adam ble en livgivende ånd. 1 Kor 15, 45

Dette harmonerer perfekt med hva vi så i tidligere kapitler. Jesus ble en livgivende Ånd. Ved pinsefesten strømmet Jesus ned over disiplene. Han kom til den som den lovede Talsmannen. Han er Sannhetens Ånd. Legg merke til hva vi leser i Ap.gj 3,26

Etter å ha oppreist sin Tjener, Jesus, sendte Gud Ham først til dere for å velsigne dere, idet enhver av dere vender om fra sine misgjerninger. Ap.gj.3,26

Gud sendte Jesus i en åndelig form, for å velsigne Hans folk. Det er grunnen til at Paulus sier i Gal 4, 6

Og fordi dere er sønner, har Gud sendt sin Sønnns Ånd inn i våre hjerter, som roper: «Abba, Far!» Gal 4,6

Ifølge Paulus er ånden som korinterne mottok ingen andre enn Kristi Ånd eller Kristi liv. Det var Kristus selv uten menneskelig form.

Ransak dere selv om dere er i troen! Prøv dere selv! Kjenner dere ikke dere selv, at Jesus Kristus er i dere? Det måtte da være at dere ikke består prøven. 2 Kor 13,5 (se også Rom 8,10; Gal 2,20; Ef 3,17; Kol 1, 26-27; 1 Joh 4,4)

Paulus sa ikke at de hadde Kristi ord, Kristi tanker eller Kristi venner. Nei, han sa Kristus i deg. (se også Rom 8,10) Fordi Gud var i Kristus (2 Kor 5,19), mottok disiplene begge, både Guds Ånd og Kristi Ånd (Joh 14,23)

Dette er veldig viktig fordi å motta en annen Jesus, eller en annen ånder, er et bedra fra slangen. Han som dåret Eva i Eden, ifølge Paulus.

Hva med dagens kristendom? Er det den samme ånd som Paulus delte med korinterne eller en annen ånd?

Vi så tidligere gjennom treenighetslæren at kristendommen har mottatt en annen ånd enn Jesus og Faderen. Her ser vi igjen:

«Faderen er ikke Sønnen, og Den Hellige Ånd er ikke Faderen eller Sønnen.»

Understandig The Trinity by Jeffery E. Brower and Michael C. Rea, university of Notre Dame P.2 (<https://www3.nd.edu/~merea/papers/Understandig%20the%20Trinity.pdf>)

“Faderen er ikke Sønnen; Sønnen er ikke Ånden; Ånden er ikke Faderen osv.»

Bible Studies for Youth – Edited by Pastor Damien Rice for Youth Ministries Department of Seventh-day Adventist Church (North NSW) Ltd.
http://aucyouth.adventist.org.au/uploaded_assets/361517

Treenighetslæren har introdusert en annen person/vesen som heter Gud Den Hellige Ånd. Ifølge denne læren er det Gud Den Hellige Ånd som bor i oss, «Guds tempel» 1 Kor 3,16), mens Jesus er i himmelen med Faderen. Gjennom denne læren er en tredje person/vesen (Gud Den Hellige Ånd) blitt ansett som lik med Gud, verdig til tilbedelse og ærbødighet som

Gud. Likevel vet alle som studerer Bibelen at uttrykket «Gud Den Hellige Ånd aldri står nevnt i Skriftene.

I lys av dette finner jeg det veldig viktig hva Bibelen sier:

*La ingen forføre dere på noen måte! For den dagen kommer ikke uten at frafallet først er kommet, og syndens menneske er blitt åpenbart, fortapelsens sønn. Han er den som står imot og opphøyer seg over alt det som kalles gud eller som blir tilbedt, slik at han sitter **som om han var Gud i Guds tempel og viser seg selv fram som om han er Gud.** 2 Tess 2,3-4*

Kapittel 10

Hvordan guddommen påvirker rettferdiggjørelse ved tro (RVT)

Men den som er forenet med Herren, er én ånd med Ham. 1 Kor 6,17

Etter at jeg ble en kristen hørte jeg om begrepet Rettferdiggjørelse ved tro (RVT) mer enn noe annet. Mange bøker og taler er skrevet om dette emnet, og hver eneste kirke og gruppe med kristne som jeg har kommet i kontakt, med hevder at de tror på det. Legalister og liberaler hevder rettferdiggjørelse ved tro.

Hva er RVT? For at vi kan vite hvordan Guddommen påvirker problemet med RVT-budskapet, trenger vi først å forstå hva RVT er. Enkelt sagt, RVT viser til en rettferdighet som er mottatt på grunnlag av tro. Legg merke til følgende tekst:

Siden ikke noe menneske blir rettferdiggjort for Ham av lovgjerninger, for ved loven kommer erkjennelse av synd. Men nå er Guds rettferdighet blitt åpenbart uten noen lov, den rettferdighet som er bevitnet av loven og profetene. Det er Guds rettferdighet ved tro på Jesus Kristus, til alle og over alle som tror. For det er ingen forskjell Rom 3, 20-22

Vær så snill, ikke minst poenget. Paulus snakker ikke om menneskets rettferdighet. Han snakker om Guds egen rettferdighet. Han kaller det for «*Guds rettferdighet*». Se hva han sier i kapittel 10:

Fordi de er uvitende om Guds rettferdighet og søker å opprette sin egen rettferdighet, har de ikke underordnet seg Guds rettferdighet. Rom 10,3

Den rettferdighet som blir tilbudt oss er ikke av menneskelig opprinnelse; det er Guds egen rettferdighet. Det er hva Martin Luther kalte for a 'justitia alienum', en fremmed rettferdighet; en rettferdighet som fullstendig tilhører noen andre. Han fortsatte med å si at det er en rettferdighet som er 'extra nos', utenfor oss selv. Nemlig Kristi rettferdighet.

Paulus sitt budskap er klart. Han setter søkelyset for leserne på en bestemt type rettferdighet; en rettferdighets som ikke kan oppnås ved lydighet ved loven. Gud har åpenbart sin rettferdighet adskilt fra hele prinsippet med loven og fra det legalistiske systemet som jødene presenterte som basis for rettferdighet.

Guds rettferdighet er bare tilgjengelig «*ved troen til Jesus Kristus*». Den eneste betingelsen som er gitt er «*tro*» Det er fra dette uttrykket RVT kommer fra. Det står for den gode nyheten at vi kan motta Guds rettferdighet ved tro.

Selvfølgelig er vi frelst ved tro alene, men frelsende tro er aldri alene; det følger alltid med en endring. Vi er ikke frelst ved tro og arbeid, vi er frelst ved tro som arbeider. RVT-budskapet fjerner ikke troens arbeid.; men den fjerner lovens arbeid. Det er en stor forskjell mellom troens arbeid og tro som arbeider. Den første er kilden til menneskets rettferdighet. Den sistnevnte er frukten av Guds rettferdighet. Den første er årsaken. Den sistnevnte er resultatet.

Uansett, vi går tilbake til vårt hovedpoenget. RVT er uttrykket som blir brukt når vi refererer til den rettferdighet jeg mottar ved ganske enkelt å tro på Jesus og akseptere Ham som min Herre og Frelser.

Se hva Pauls skrev til filipperne:

Og bli funnet i Ham, ikke med min egen rettferdighet, den som er av loven, men med den som blir gitt ved troen på Kristus, rettferdigheten som er av Gud på grunn av troen. Fil 3,9

Det er en rettferdighet som kommer fra Gud ved troen, det er ikke et resultat av å holde loven, men å tro på Jesus. Dette er den bibelske lære om RVT. Veldig enkelt, veldig sant og frigjørende.

Mitt første spørsmål når jeg lærte om RVT-budskapet var - - hvorfor? Hvordan er det mulig for meg å motta Guds rettferdighet ved ganske enkelt å tro på Hans Sønn?

Før jeg lærte sannheten om Gud og Hans Sønn, spesielt identiteten til Den Hellige Ånd, var RVT ganske enkelt en teori i mitt sinn. Jeg hadde aksepterte det uten å forstå noe av det. Da jeg innså den Bibelske læren om Den Hellige Ånd, forsto jeg den underliggende betydning av RVT. Jeg var i stand til å prise Gud av dypet av mitt sinn og hjerte for Hans fantastiske frelsesplan.

Hva er rettferdighet? Har du tenkt over det? Hvis den rettferdigheten vi mottar ved tro ikke er basert på lydighet mot loven, hva er det da? Det er tydelig at det ikke kan referere til mine handlinger eller arbeid. Ja, rettferdige handlinger vil være frukten av en indre rettferdighet. Vi ser imidlertid etter roten eller kilden til den.

Gjennom årene har jeg kommet over tre forskjellige måter å undervise om forståelsen av forholdet til Guds rettferdighet.

1. **Handlinger:** Noen tolker Guds rettferdighet som rettferdige handlinger. Fokuset er på handlinger; lydighet mot loven. Fokuset er på gjøre eller ikke gjøre. Du fastslår din posisjon til Gud basert på din lydighet.
2. **En endring av en registrering i himmelen:** Noen ser på Guds rettferdighet som rett og slett en endring i Guds bøker i himmelen. En endring i Guds sinn om synderen. Før han aksepterte Jesus, så Gud på ham som en synder, men etter på ser han på ham som rettferdig. Det legges vekt på en endring i registreringen i himmelen, ikke et forandret liv.

Det er et element av sannhet i begge påstandene, men begge mister hovedpoenget. I min forståelse har jeg kommet frem til at denne rettferdigheten er en Person. Det er ikke rettferdige handlinger eller en endring som blir registrert. Rettferdigheten som Gud tilbyr oss er ved tro, som vi finner i en person, fordi det er Hans natur. Ja, det vil resultere i rettferdige handlinger, men blir ikke utløst av rettferdige handlinger.

Kan man bli hellig uten Gud? Selvfølgelig er svaret nei, Hvorfor ikke? Fordi hellighet er en egenskap som tilhører Gud alene, så uten Gud kan du ikke ha hellighet. På samme måte er det med rettferdighet. Rettferdighet er en egenskap som tilhører Gud (Matt 19,16-17; 1 Joh 1,5; Salm 119,137.142). Uten Gud kan vi ikke være rettferdige. Hellighet og rettferdighet er egenskap som vi bare finner i Gud, fordi det er Hans egen natur. Den eneste måten som menneskeheten kan bli deltagere i Guds natur på, er gjennom Kristus (Joh 14,6). Derfor er rettferdighet funnet i en Person og ikke i handlinger.

Tilbake til poenget, hva er rettferdighet? Her er det noen vers å reflektere over:

Se, dager kommer, sier Herren, da Jeg skal reise opp Den rettferdige Spiren for David, Kongen som skal være konge, og gå fram i visdom og gjøre rett og rettferdighet. I Hans dager skal Juda bli frelst og Israel bo trygt. Dette er Hans navn som Han skal kalles med: HERREN, VÅR RETTFERDIGHET. Jer 23,5-6

Men det er av Ham at dere er i Kristus Jesus, Han som for oss ble visdom fra Gud og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning. 1 Kor 1,30

Disse versene bevitner at Herren selv er vår rettferdighet. Jesus selv «er gjort» til vår rettferdighet. Hans navn er «Den rettferdige Spiren». Gud sa «deres rettferdighet er fra Meg». Jes 54,17

Legg merke til hva Paulus sa:

Hva skal vi da si? At hedningefolkene som ikke søkte rettferdighet, har fått rettferdighet, men det er den rettferdigheten som er av tro. Men Israel som søkte rettferdighetens lov, har ikke grepet rettferdighetens lov. Hvorfor? Fordi de ikke søkte den ved tro, men ved lovgjerninger. For de snublet over snublesteinen. Rom 9, 30-32

Hvorfor oppnådde hedningene denne rettferdigheten, mens jødene ikke gjorde det. Hedningene stolte ikke på eget arbeide, de stolte på Gud, og aksepterte Jesus som sin Frelser. Jødene fornektet Jesus og stolte på sin egen innsats. Rettferdighet finner vi i Jesus. Hvis du har Jesus, har du Guds rettferdighet. Hvis du ikke har ham, har du ikke denne rettferdigheten.

For Ham som ikke kjente til synd, gjorde Gud til synd for oss, for at vi skulle få Guds rettferdighet i Ham. 2 Kor 5, 21 (se også Rom 8,1-4)

Vi er rettferdiggjort for Gud i Kristus. I Kristus finner vi denne rettferdigheten. Han har blitt gjort til rettferdighet for oss. Med andre ord, rettferdigheten som vi skal motta ved tro eller rettferdigheten som vi er frelst ved, finner vi i livet til Jesus Kristus selv. Sjekk ut hva Bibelen sier:

For om vi ble forlikt med Gud ved hans Sønns død, da vi var fiender, skal vi så mye mer bli frelst ved Hans liv etter at vi er blitt forlikt. Rom 5,10

Vi er frelst og forliket med Gud, eller gjort rettferdig, ved å motta Jesu liv. Frelse og rettferdighet finner vi i Jesus Kristus.

Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet. 1 Joh 5,12

Dette er essensen i RVT. Når en synder angrer og aksepterer Jesus som sin Frelser, gir Gud ham Sin Sønns ånd/liv (Gal 4,6; Ap.gj 3,26)

Det er grunnen til at Bibelen sier:

Og alltid bærer vi Herren Jesu død med oss i kroppen, for at Jesu liv skal åpenbares i vår kropp. For vi som lever blir alltid overlatt til døden for Jesu skyld, for at også Jesu liv skal åpenbares i vår dødelige kropp. 2 Kor 4,10-11

Kristus iboende tilstedeværelse er grunnlaget for RVT-budskapet. Den eneste grunnen til at vi blir rettferdige er fordi vi blir delaktige i Guds guddommelig eller rettferdig natur som vi mottar ved livet til Jesus Kristus.

Sjekk ut hva Bibelen sier:

.....Kristus i dere, håpet om herligheten. Kol 1,27

....For Han som er i dere, er større enn han som er i verden. 1 Joh 4,4

Jeg er korsfestet med Kristus. Det er ikke lenger jeg som lever, men Kristus lever i meg. Og det livet som jeg nå lever her i kroppen, lever jeg i tro på Guds Sønn. Han som elsket meg og ga seg selv for meg. Gal 2,20

Det vil si at Kristus får bo i hjertene deres ved troen, idet dere er rotfestet og grunnfestet i kjærlighet. Ef 3,17

Ransak dere selv om dere er i troen! Prøv dere selv! Kjenner dere ikke dere selv, at Jesus Kristus er i dere? Det måtte da være at dere ikke består prøven. 2 Kor 13,5

Og dersom Kristus er i dere, er ve kroppen død på grunn av synd, men ånden er liv på grunn av rettferdighet. Rom 8,10

Jeg tillater meg å vise tilbake til det første verset i dette kapitlet: «*Men den som er forenet med Herren, er én ånd med Ham. 1 Kor 6,17*» Med andre ord, når en synder angrer, forandrer livet hans til Kristi liv. Dette fører til Guds natur, rettferdighet og helliggjørelse. Kristi liv er sentrum for budskapet om RVT. Det er et utbyttet liv, ikke en endring av livet.

Rettferdighet finner vi derfor i en person, Jesus Kristus; det er ikke utelukkende å gjøre rett, men å være rett. Å være rett refererer til vår ånd eller sjel. Det er noe internt noe. Det viser til hvem vi er på innsiden. Når en person i sannhet mottar Guds rettferdighet ved tro, vil livet deres forandres. Endring fører alltid til en forandring, fordi det er ikke lenger jeg som lever, «men Kristus lever i meg» (Gal 2,20)

Hva dette betyr, kjærer leser, er at RVT-budskapet er basert på at vi tar imot Jesu liv; Personen Jesus Kristus selv.

Alt dette bygger på en rett forståelse av Den Hellige Ånds identitet. Forståelsen av Den Hellige Ånds identitet, som er livet til Kristus, hjelper oss til å se hvordan vi blir en ånd med Ham. Vi blir en ånd med Ham når vi mottar Hans eget liv.

Evangeliet handler om gjenopprette livet til mennesket. Bibelen forteller oss at dette livet finner vi i Hans Sønn og vi mottar det når vi mottar Hans Ånd. Johannes forteller oss:

Og dette er vitnesbyrdet: At Gud har gitt oss evig liv, og dette lever er i Hans Sønn. Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet. Dette har jeg skrevet til dere som tror på Guds Sønns navn, for at dere skal vite at dere har evig liv, og for at dere skal fortsette å tro på Guds Sønns navn. 1 Joh 5, 11-13

Kristus har blitt fjernet fra de troene gjennom treenighetslæren. Istedenfor å motta hans liv, mottar vi en annen person/vesen som heter Gud Den Hellige Ånd. Det er et direkte angrep på grunnlaget for RVT-budskapet. Vi mottar rettferdighet når vi mottar Jesus, ikke en annen person som heter 'Gud Den Hellige Ånd', som aldri har erfart menneskelighet, og som aldri ble fristet eller overvann fristelse.

Etter å ha forstått den sanne identiteten til Den Hellige Ånd ble RVT en meningsfull virkelighet for meg. Den setter søkelyset på hva Jesus har gjort og gjør for og i meg; derfor forstørret det Jesus i min forståelse. Plutselig ble Paulus ord «Og i Ham er dere blitt fylt» (Kol 2,10) søkelyset i min erfaring med Ham.

I sannhet, Jesus er hele verden for meg, mitt liv, min glede, mitt alt.

Kapittel 11

Hvordan det påvirket mitt liv

Jeg er overbevist om at med mindre en lære har en praktisk innvirkning på livet mitt, er det irrelevant for meg. Og fordi jeg vet at jeg ikke er den eneste som tenker slik har jeg tatt med dette kapitlet også.

Hvorfor tror jeg at det er så viktig å studere og komme til buns i dette emnet? Hva har det gjort for meg? På hvilken måte har denne sannheten påvirket min åndelig vandring med Gud? Etter at jeg aksepterte denne sannheten har jeg oppdaget noen forandringer med meg i forhold til Gud. Her kommer noen av dem:

1. Sannheten om Gud og Hans Sønn har økt min kjærlighet til Dem begge.

Forståelsen av Sønneforholdet til Jesus forsterket hva Gud gjorde for meg og hvor høyt han elsket meg. Som far til tre gutter vet jeg hva en far føler for sønnen sin. Første gangen jeg leste historien om Abraham som ofret sønnen sin, rev følelsene meg i hjertet. Hvordan kunne han? tenkte jeg med meg selv.

Som en far vet jeg hvilken kjærlighet foreldre har for sine barn. Alle foreldre forstår. Gud snakker til menneskene når han inspirerte Johannes til å skrive:

Ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart blant oss, at Gud har sendt sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal leve ved Ham. Joh 4,9

Gud valgte å gi uttrykk for sin kjærlighet for deg og meg ved å gi opp Sin Sønn. Han var den som grunnla morskjærligheten i våre hjerter. Hvorfor gjorde Han det? Kan det tenkes at det har noe å gjøre med forståelsen av frelsesplanen?

Da jeg kom hjem fra sykehuset med min førstefødte sønn, Daniel, var jeg den stolteste og lykkeligste far på jord. Den kvelden knelte jeg ved siden av sengen min og ba. Jeg fikk den tanken at jeg kunne erfare hva Gud har gjort for meg. Så jeg ba: 'Far, jeg ønsker å erfare hva du gikk gjennom på gå grunn av meg. Hjelp meg til å forestille meg hva som skjedde med Jesus på korset som det hadde skjedd med min sønn'. Jeg kommer aldri til å glemme den erfaringen. Jeg kunne ikke tåle følelsen i mer enn fem sekunder. Jeg ristet på hodet og sa: 'Dessverre Far, jeg kan ikke greie dette'.

Gud hadde virkelig en Sønn; Han elsket meg virkelig så høyt at han var villig til å risikere tapet av Sin sønn for å kunne frelse meg. Han ga i sannhet sin eneste fødte Sønn, slik at jeg kan leve. En ekte Far som ga sin ekte Sønn. Det var ikke en metafor eller et rollespill. Det var virkelighet. Dette er kjærlighet som er verdt å bli forfulgt for, kjærlighet vært å dø for, og enda viktigere, kjærlighet verdt å leve for.

Da jeg forsto denne sannheten ble Guds kjærlighet for meg åpenbart på en måte som ikke ord kan beskrive. Det berørte mitt hjerte på en praktisk måte. Jeg trodde at jeg elsket Gud,

men da jeg forsto denne sannheten og betraktet dens virkelighet, ble min kjærlighet til Ham endeløs. Hans kjærlighet som aldri kan betviles eller rystes ble en mye større virkelighet.

Er det rart at Johannes skrev:

Hvem er den som seirer over verden, om ikke den som tror at Jesus er Guds Sønn? 1 Joh 5,5

Dette er ikke bare teologi. Det er bare resultatet av Guds kjærlighet. Ved å forstå det ekte Sønneforholdet til Jesus innser vi hvor mye Gud elsket oss. Det igjen skaper en kjærlighet i hjertet som igjen vender tilbake til Gud. Bibelen sier «*Vi elsker Ham fordi Han har elsket oss først.*» 1 Joh 4,19

Jo dypere min forståelse for Guds kjærlighet har blitt, jo mer har min kjærlighet til Ham økt. Og jo større kjærlighet jeg får til Ham, desto større vil min overgivelse til Ham bli.

2. Det påvirket min trygghet om frelse og tillit til Ham.

Å forstå sannheten om Gud økte tilliten til Gud og Hans Sønn. I løpet av min kristne tid har jeg snakket med mange kristne fra forskjellige menigheter. Jeg har møtt mennesker som hviler i Gud og andre som er bekymret for sin frelse.

Jeg var aldri en av de som var bekymret for min frelse fordi jeg stolte på min Gud. Men noen ganger var jeg ikke helt sikker. Etter at jeg lærte sannheten om Gud, forsto jeg hva Gud hadde ofret når Han sendte sin virkelig Sønn, og den vakre sannheten at Jesus bor i meg. Min kjærlighet til Gud ble firedoblet. Den økte tilliten, og hvilen i Gud er helt fantastisk. Paulus skriver:

....Likevel skammer jeg meg ikke, for jeg vet Hvem jeg er kommet til tro på, og jeg er overbevist om at Han er mektig til å bevare det som er overgitt meg helt til den Dagen. 2 Tim 1,12

Paulus hadde stor tillit til Kristus. En periode lurte jeg på hvordan jeg skulle få en slik tillit. Det gjør jeg ikke lenger. Nå vet jeg at jeg har det. Jeg er overbevist om at Gud er i stand til å ta vare på det som jeg har overgitt Ham. Hvordan kan jeg tvile på en som har elsket meg så høyt?

I sannhet: «*Han som ikke sparte sin egen Sønn, men ga Ham for oss alle, hvordan skal Han kunne annet enn å gi oss alle ting med Ham?*» Rom 8,32

Min forsikring, min tillit, mitt håp om frelse og evig liv finner et hvilested i Guds kjærlighet og barmhjertighet. Hvordan kunne jeg tvile, med så mye kjærlighet åpenbart mot meg? Han er min Far; Han elsker meg like høyt som Han elsker sin Sønn Jesus. Det er for meg ikke bare teologi eller innbilning. Nei, det er virkelighet, fordi jeg vet hvilken kjærlighet jeg har til mine barn. Jeg ville ha gitt mitt liv for dem.

Tross alt, Gud Faderen var villig til å se sin enbårne Sønn døende på et kors. Han var villig til å adskille seg selv fra sin egen Sønn under Hans største prøvelse. Han var villig til å skjule sitt kjærlige ansikt, for å se meg frelst; bare for å gi meg en ny mulighet til å være ett med Ham igjen. Dette var ikke et rollespill eller en metafor, men en ekte Far som ofret sin ekte Sønn - - bare for meg!

Min tillit og trygghet i Gud ble styrket som aldri før. Jeg er mer enn overbevist om at Han er i stand til å ta vare på mitt liv, min sjel, fra den dagen jeg overga meg til Ham. Derfor kan jeg si med Paulus, «*For Kristi kjærlighet tvinger meg*» 2 Kor 5,14.

Å kjærlighet fra Gud, hvor rik og ren!
Hvor umålelig og sterk!
Den skal i all evighet vare
De helliges og englenes sang

3. Det påvirket mitt bønneliv.

Jesus sa til de skriftlærde «*Og du skal elske Herren din Gud avall din forstand*» Mark 12,30. Han fortalte kvinnen ved brønnen «*Men den time kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For Faderen søker dem som tilber Ham slik.*» Joh 4,23

Før jeg forsto denne sannheten ville jeg be til 'Gud', men i min forstand var jeg ikke helt sikker på hvem jeg snakket til. Mange kristne ber til 'Gud' uten å vite hvem Han er. Du kan høre det i bønnene og diskusjonene. Jeg var en gang en av dem.

Ubevist ble bønnene mine mer direkte etter at jeg forsto denne sannheten. Jeg snakker til Gud Faderen, eller Jesus Hans Sønn, med forståelsen av at jeg snakker til en ekte person. Jeg kan ha et forhold til både Gud og Hans Sønn, og jeg vet at jeg er skapt i deres bilde.

Nylig spurte en bønnepartner meg om å dele min tro om Gud og Hans Sønn. Jeg gjorde det før jeg forlot ham. Noen få dager senere kunne jeg, ut i fra hans bønner, forstå at sannheten hadde virket på ham. Hans bønner var mer direkte. Måten han henvendte seg til Gud på var tydelig.

Jeg har sett resultatet av denne sannheten i mine bønner og i bønnene til andre. Det er grunnen til at Jesus minner oss om å elske Gud av hele vårt hjerte, sjel, styrke og forstand eller forståelse. (Mark 12,30,33)

4. Det påvirket min forståelse av RVT

Som jeg skrev i det forrige kapitlet ble budskapet om RVT en realitet for meg etter at jeg forstå identiteten til Den Hellige Ånd. Bibelen min sier, Kristus i meg er mitt håp og hellighet. Den sier at jeg er korsfestet med Kristus, og at Han lever i meg. Den sier at det er Gud som ga meg evig liv, og dette lever er i Hans Sønn. Den sier også at den som har Sønnen har livet.

Ingenting av dette var bokstavelig mulig med min tidligere forståelse, fordi det fjernet Jesus fra meg, og ga meg en annen person/vesen som het Gud Den Hellige Ånd. Men når jeg forsto den Bibelske lære, at Den Hellige Ånd er Kristi liv, Kristus selv, men uten Hans fysiske form, ble alt logisk. Jeg forsto realiteten og innså at Kristus er i meg. Jeg er rettferdig og frelst fordi jeg har Hans seier, rettferdighet og evige liv inne i meg. Jeg innså at rettferdighet ved tro ikke er bare en teologisk frase eller en upraktisk sannhet, det er faktisk realitet av hva som skjedde da jeg mottok Jesus i livet mitt.

Jesus er i sannhet i meg. Jeg har Hans liv og rettferdighet fordi jeg har Ham. Jeg tror det og mottar det ved tro, slikt det skriften sier. For en strålende virkelighet!

5. Det påvirket min forståelse av det største bedraget til Satan

Bibelen sier at *«hele verden undret seg og fulgte etter dyret»*, og de som fulgte etter dyret vil ende opp med å tilbe dragen som også heter djevelen og Satan. Åp 13,3-4

Har du noen gang tenkt på dette? At de som fulgte etter dyret blir beskrevet som *«hele verden»*. Antallet er så høyt at i synet som Johannes fikk, så det ut som det gjaldt alle på jorden.

Jeg forsto ikke hvordan dette skulle bli oppfylt med en tredjedel av jordens befolkning som kristne. Nå forstår jeg hvordan det er mulig. Den triste virkeligheten er at vi er vitne til det med våre egne øyne. Det Paulus fryktet har alt skjedd, og majoriteten av de kristne er fullstendig uforberedt. Satan har klart å introdusere en annen Jesus og en annen ånd inn i kristenheten (2 Kor 11, 3-4).

Satan har gjennom bedrag nesten klart å ødelegge fundamentet som Jesus bygde sin kirke på. I begynnelsen av sitt virke sa Jesus at han ville bygge den på grunnsteinen av den sannheten at Han er Guds Sønn (Matt 15,15-18). I dag blir kristne utestengt, og holdt utenfor fellesskapet, hvis de tror på Jesu sønneforhold, på grunn av treenighetslæren.

I kapittel 4 så vi at Guds folk vil ha Faderens navn og Jesu navn skrevet i pannen i de siste dager. Den frafallende kirken vil ha «mysterie» skrevet i pannen (Åp 14,1; 17,5), som symboliserer den guden som de tilber.

Å forstå denne sannheten har satt meg fri fra Satans voldsomme bedrag. Jeg ber om at alle Guds folk må bli satt fri.

Så hvis Sønnen gjør dere fri, da blir dere virkelig fri. Joh 8,36

Hvordan kan du virkelig bli fri hvis du avviser Sønnen?

Kapittel 12

Fakta som er verd å vurdere

Bibelen presenterer ofte Faderen og Sønnen som individuelle vesener, men aldri ser vi at Den Hellige Ånd blir presentert på denne måten. Legg merke til følgende observasjoner:

- Vårt felleskap er bare med to Vesener, aldri tre (1 Joh 1,3)
- Fredsrådet var mellom to Vesener, ikke tre (Sak 6,13)
- Evig liv er et resultat av forholdet mellom to Vesener, ikke tre (Joh 17,3)
- Å bli i Kristi lære resulterer i å ta imot to Vesener, ikke tre (2 Joh 9)
- Da Johannes ble tatt til himmelen i et syn så han bare to Vesener, ikke tre (Åp. 7.9-10; 22,22-23)
- I Åpenbaringen 4 ser Johannes bare Ett Vesen som sitter på tronen (Åp 4, 2-3). Vesenene som var rundt tronen tilba Det ene Vesenet, mens de sa: «*Hellig, hellig, hellig er Herren Gud, Den Allmektige, Han som var og som er og som kommer!*» De 24 eldste tilba Det samme Vesenet, mens de sa: «*Du er verdig, Herre, til å få prisen og æren og makten. For Du har skapt alle ting, og ved Din vilje består alle ting, og ved Din vilje bel de skapt.*» (Åp 4, 8-11)

Det ene Vesenet som sitter på tronen hadde en bok i Sin Hånd (Åp 5,1); bare Jesus, «*Løven av Juda stamme, Davids Rotskudd*» (Åp 5,5) var i stand til å åpne boken. Legg merke til hvordan skriften skildrer det:

Og jeg så, og se, midt foran tronen og iblant de fire livsvesener, og midt iblant de eldste, sto et Lam, som om det var slaktet. Det hadde sju horn og sju øyne, som er de sju Guds ånder, sendt ut over hele jorden. Så kom Han og tok bokrullen ut av den høyre hånden på Ham som satt på tronen. (Åp 5,6-7)

Hvem var Den ene som satt på tronen og som ble tilbedt som Gud i himmelen? Hvem var Lammet?

Mens treenigheten og tritheismen introduserer en annen ånd ved å si «Faderen er ikke Sønnen; Sønnen er ikke Ånden; Ånden er ikke Faderen osv. sier ikke modalismen det. Siden jeg ikke har brukt tid på enhetens teologi så langt i denne boken, bestemte jeg meg for å skrive noen tanker om det i dette kapitlet.

Modalisme eller bare Jesu tro, lærer at det er én Gud, en enkel Ånd eller vesen, som synliggjør seg selv på tre måter/tilkjennelevelser, Fader, Sønn og Hellig Ånd. Kjernen i denne doktrinen er at Jesus er Faderen og Jesus er Ånden. En Gud som tilkjennegir seg på forskjellige «måter». Det er ikke tre personer/vesener; bare en person/vesen med tre tilkjennelevelser.

Men når vi leser i skriften kommer vi til sitater som ikke harmonerer med denne troen. Her er noen:

- Skapelsesarbeidet har blitt tilskrevet to, ikke bare en. I 1 Mos 1,26 taler Gud til Sin Sønn og sier: «*La Oss gjøre mennesker i Vårt bilde*». Dette og andre sitater tilskriver skapelsesarbeidet til Faderen og Hans Sønn som beviser at det eksisterte to Vesener før skapelsen. (Sammenlign Ord 30,4 med 8,30. Se også 1 Kor 8,6; Ef 3,9; Heb 1,1-3). Dette konseptet alene motbeviser enheten eller *Bare Jesus troen*, for det viser tilstedeværelsen av to før skapelsen. Hvis det er to, kan det ikke bare være en.
- I 1 Mos 19,24 leser vi «*Så lot Herren svovel og ild regne over Sodoma og Gomorra, fra Herren ned fra himmelen*». I denne settingen forstår vi at det er to Herrer. En var i himmelen (Faderen) og den andre var på jorden (Sønnen som kom ned med to engler og snakket til Abraham. 1 Mos 18)
- I Salm 110,1 leser vi «*Herren sa til min Herre: Sett Deg ved Min høyre hånd, til Jeg legger Dine fiender som skammel for Dine føtter*». Her blir vi tydelig fortalt om to Herrer, en forteller den andre at Han skal sitte ved Hans høyre hånd (sammenlign med Matt 22,43-44). Se også Heb 1,13. Hvis Sønnen skal sitte ved Faderens høyre hånd, hvordan kunne det være bare ett Vesen/Person?
- I Ap.gj 2,32-33 leser vi «*Denne Jesus reiste Gud opp, og dette er vi alle vitner om. Etter at Han ble opphøyet til Guds høyre hånd, og fra sin Far ha fått løftet om Den Hellige Ånd, utøste Han dette som dere nå ser og hører*». Igjen ser vi to Vesener. Jesus mottar Den Hellige Ånd fra sin Far og «*sitter*» ved Hans høyre hånd.
- I Heb 1,8-9 leser vi «*Men til Sønnen sier Han: «Din trone, Gud, står i evigheters evighet. En rettferdighetens kongestav er Ditt rikes kongestav. Du har elsket rettferdighet og hatet lovløshet. Derfor har Gud, Din Gud, salvet Deg med gledens olje framfor Dine følgesvenner*». Faderen kaller Sin Sønn for Gud, og selv er Han Sønnens Gud, det blir to. Vi leser også at Faderen salvet Sønnen med gledens olje. For at noen skal salve enn annen trenger vi at det er to.

Bare et vers i Bibelen kaller Jesus for «*Evig Far*» (Jes 9,6). Basert på denne teksten har noen konkludert med at Jesus er Faderen. Det er ikke hva denne teksten betyr. Se i kapittel 14 hvor jeg tar opp denne teksten.

Her er noen andre spørsmål å merke seg:

- Pronomenet *det/den* blir noen ganger i bibelen brukt når den refererer til Ånden, men aldri til Faderen eller Sønnen (Joh 1,32; Rom 8,16,26; 1

Pet 1,11). Hvis de er likeverdige, slik som treenigheten lærer, hvorfor skulle man bruke den/det på én og ikke på de andre?

- Hvis treenigheten er korrekt, hvorfor ikke tilbe og be til Gud Den Hellige Ånd? Og hvis det er meningen at vi skal gjøre det, hvor er det Bibelske beviset som støtter det?
- Hvis treenigheten er korrekt, hvorfor sier Bibelen at «*alle ting er underlagt Han, så skal også Sønnen selv bli underordnet Ham som la alle ting under Ham, for at Gud kan være alt i alle.*» Her refereres det til Faderen. (1 Kor 15, 24,28)
- Hvis det er sant som treenigheten lærer at Faderen IKKE er Den Hellige Ånd og Den Hellige Ånd ikke er Faderen, hvem er så Faren til Jesus. I følge Bibelen var det Den Hellige Ånd som kom over Maria så hun ble med barn (Luk 1,35; Matt 1,18,20)!
- Hvis det første århundres kristne trodde på treenigheten, hvorfor leser vi i Ap.gj 19 om de tolv disiplene som ble døpt av Johannes at de sa: «*Vi har ikke en gang hørt at det finnes en Hellig Ånd.*» (Ap.gj 19,2)
- Hvorfor blir ikke uttrykkene Gud Den Hellige Ånd og Gud Sønnen nevnt i Bibelen?
- Er Jesus i sannhet Guds Sønn eller er Han det ikke? Er Hans Sønneforhold forut for inkarnasjonen eller avhengig av den? Hvis den kommer forut for den, hvordan kan Han være Sønnen om de tre er like evige, som betyr at den ene ikke er før den andre?

Et siste faktum som er verd å vurdere er den sjokkerende virkeligheten at trinitære teologer og Bibel kommentatorer holder på treenighetslæren, og til tross for at de har kunnskap om at den ikke finnes i Bibelen. Her kommer noen eksempler som du kan vurdere fra protestantiske og katolske kilder:

Millard J. Erickson – forsker i teologi ved S.W. Baptist Theological Seminary (Southern Baptist) i boken hans om treenigheten, «God In Three Persons» - «Gud i tre personer»:

«Denne doktrinen presenterer på mange måter rare paradokser.... Det var den aller først doktrinen som ble behandlet systematisk av kirken, men er fortsatt en av de mest misforståtte og omstridte doktrinene. Videre er det ikke klart eller uttrykkelig lære om det noen steder i Skriften, men den er allment betraktet som en sentral doktrine som er uunnværlig for den kristne tro.» (s 11-12)

Adventist Revue Vol. 158 No. 31, 1981, P4

«Mens intet enkelt skriftsted formelt bruker uttrykket treenighetslæren, antas det som et faktum av bibelskribentene og blir omtalt flere ganger. Bare ved tro kan vi akseptere eksistensen til treenigheten.»

Charles Ryrie, professor i systematisk teologi og dekan for doktorgradsstudier ved Dallas Theological Seminary. Også tjenestegjorde som president og professor på det

som nå er kjent som Cairn University, i sitt respektive arbeid *Grunnleggende Teologi*, skriver:

Mange doktriner er akseptert av evangeliskter som om det var en tydelig lære ut i fra skriften uten at det finnes en beviselig tekst. Treenighetsdoktrinen er det beste eksempel på det. Det er riktig å si at Bibelen ikke klart underviser doktrinen om treenigheten..... Det finnes faktisk ikke et eneste tydelig skriftsted. Hvis vi med tydelig skriftsted mener et vers eller et sitat eller en uttalelse som «tydelig» slår fast at det er én Gud som eksisterer i tre personer.... Illustrasjonen over viser at det er feil å konkludere med at hvis noe ikke kan bevises ut i fra tekstene i Bibelen så kan vi ikke undervise om det. Hvis det var slik, kunne jeg aldri ha undervise om treenighetslæren. (1999, s 89,90)

Professor Shirley C. Guthrie, Jr. – (En trinitarisk lærer, i hans bestselgende bok, «Christiana Doctrine» «Kristine læresetninger»:

Bibelen underviser ikke om treenighetslæren. Heller ikke selve ordet treenighet eller beskrivelsen som 'en-i-tre', 'tre-i-en', en 'essens' (eller 'stoff'), og tre 'personer' er beskrevet i Bibelen. Beskrivelsen av doktrinen har den gamle kirken hentet bokstavelig fra den klassiske greske filosofi. (s 76-77)

Roger Olson og Christopher Hall – (I deres bok, «The Trinity» «Treenigheten»):

«Det er forståelig at betydningen av denne doktrinen er forvirrende for mange lekkristne og studenter. Ingen steder i skriften er den tydelig eller utvetydig beskrevet. Læren om treenigheten utviklet seg gradvis etter ferdigstillingen av N.T. i stridens hete. Den fullt utviklede treenighetsdoktrinen ble stadfestet i det fjerde århundre ved to økumeniske råd: Nicea (325 e.Kr) og Konstantinopel (381 e.Kr)» (s 1-2)

Richard Rice, professor i teologi og religionsfilosofi ved Loma Linda Universitet skrev i sin bok «Guds rike», en introduksjon til kristen teologi sett ut i fra et Adventistisk perspektiv, 1985. Andrews Uni Press – Andrew sitt trykkeri:

«Treenighetens rolle i en doktrine om Gud reiser alltid spørsmål. En av grunnene er at selve ordet ikke er nevnt i Bibelen. Det er heller ingen tydelige beskrivelser til denne ideen. Men Bibelen legger til rette for dets formulering og konseptet representerer en utvikling av bibelske påstander og konsepter. Så selv om læren om treenigheten ikke er en del av hva Bibelen selv sier om Gud, er det en del av hva kirken selv må si, for å beskytte det bibelske synet på Gud»..... «Vi kan finne hint til denne doktrinen i det Gamle Testamentet og innledende uttrykk av det i det Nye»..... «Som disse avsnittene indikerer har ideen om treenigheten tilfeller av ideen i Bibelen, selv om vi ikke kan finne en fullstendig treenighetsdoktrine der.»

Professor Fernando L. Canale, skrev i Håndboken til Syvendedags Adventist Teologi, Seventh-Day Adventist Encyclopaedia Volum 12, side 138, 'Doktrine of God'- 'Guds doktrine':

«Begrepet treenigheten, nemlig ideen om at tre er en, er ikke uttrykt, men bare antatt.»

Oxford, tillegg til Bibelen:

«Fordi treenigheten er en så viktig del av den senere kristne lære, er det påfallende at begrepet ikke finnes i det Nye Testamentet. På samme måte er det utviklede konseptet med tre likestilte partnere i Guddommen, som vi finner formulert i senere trosbekjennelser, ikke påvist innenfor kanonens rammen (dvs. den opprinnelige skriften).» (*Bruce Metzger og Michael Coogan, redaktører, 1993, «Trinity» «Treenigheten» s. 782).*

Harper-Collins Bible Encyclopaedia of Catholicism - Katolsk bibelsk leksikon – 1995 opplag):

«Imidlertid er forskere generelt enige om at treenighetslæren som sådan ikke finnes verken i det Gamle Testamentet eller det Nye Testamentet.... Det går langt utenfor det Gamle Testamentes hensikt og tankeform å anta at en kristen doktrine, fra siste del av det fjerde århundre eller det trettende århundre, kan finnes der. Likeledes inneholder heller ikke det Nye Testamentet en eksplisitt lære om treenigheten.»

Treenighets Mysteriet av Raoul Dederen, som er publisert i Adventist Review August 26, 1993:

«Noen pleier å gå mot denne doktrinen (treenigheten) fordi den ikke finnes uttrykt i Skriften.»

Og til sist, men ikke minst. Utfordringen som ble fremmet for protestanter av en katolsk lærer, Graham Greene:

«Våre motstandere hevder noen ganger at ingen tro skulle holdes dogmatisk hvis det ikke er uttrykkelig angitt i Skriften..... men de protestantiske kirkesamfunn har selv akseptert slike dogmer som treenigheten, hvor det ikke finnes en slik presis autoritet i evangeliene.» (Life Magazine, Okt. 30, 1950)

Hva er ditt fundament? Kjære leser, hvor står du og hva bygger du dine læresetninger på. Ja, det er sjokkerende å innse at den viktigste doktrinen til kristendommen ikke finnes i Bibelen. Det er skremmende å inne at det vi holdt fast på, og elsket som sannhet i over 1600 år, er det som ødelegger grunnlaget som Jesus bygger sin kirke på. Det er en trist, for å si det mildt.

Men hva som er enda mer sjokkerende og forunderlig er at til tross for det klare beviset mot slik lære, og Guds klare ord som peker på sannheten, velger mange

fortsatt å ignorere bevisene og lukke øynene for sannheten. De holde fast på menneskeskapte tradisjoner og filosofi.

Gjennom sine handlinger etterligner de fariseernes atferd og oppfyller Jesus ord når han sa:

Dette folket ærer Meg med sine lepper, men deres hjerte er lang borte fra Meg.. Og forgjeves tilber de Meg, når de underviser menneskebud som om det var den rette lære. For dere setter Guds bud til side og holder fast på menneskers forskrifter – slik som vasking av øser og beger, og mange andre slike ting gjør dere.»....Altfor lettvint forkaster dere Guds bud, for at dere kan holde fast på deres egne forskrifter. For Moses sa: «Heder din far og din mor,» og «Den som forbanner far eller mor, skal dø.» Men dere sier: Hvis en mann sier til sin far eller mor: Det du har til gode av meg, er korban – det vil si: en gave til Gud – da tillater dere ham ikke lenger å gjøre noe for sin far eller sin mor. Og dere setter Guds Ord ut av kraft ved de forskriftene dere har gitt videre. Og mange lignende skikker følger dere.» Mark 7, 6-13

Hva vil du gjøre? Hvor vil du stå?

Kapittel 13

Hva nå?

Se, Jeg skal sende dere profeten Elia før den store og fryktinngytende Herrens dag kommer. Mal 4,5

Malakis siste ord, som avslutter det Gamle Testamentet, viser til Elisja og viktigheten for de som lever når «den store og fryktinngytende Herrens dag kommer».

Hans ord er en profeti om «noen som skulle komme» i Elias «ånd og kraft» (Luk 1,17), med det samme budskapet som Elias kom med. Før Kristi første komme ble dette arbeidet gjort av døperen Johannes (Mat 17,12-13). Før Kristi annet komme, forteller den siste boken i det Nye Testamentet, at et lignende budskap som Elias kom med, vil bli talt til verden: Det står:

Og jeg så en annen engel som fløy midt på himmelen. Han hadde det evige evangeliet å forkynne for dem som bor på jorden, for hvert folkeslag, stamme, tungemål og folk, og han sa med høy røst: «Frykt Gud og gi Ham ære, for timen for Hans dom er kommet. Og tilbe Ham som gjorde Himmelen og jorden, havet og vannets kilder!» Åp 14, 6-7

Dette budskapet er et kall om å tilbe Gud, skaperen av himmelen og jorden, akkurat slik som budskapet til Elias gikk ut på, å tilbe den Sanne Gud (1 Kong 18,21). Videre kunngjøres det at «timen for Hans dom er kommet», som er synonymt med «Herrens dag» (se Jes 13,6).

Kjære leser, budskapet i boken som du holder i hånden er en viktig del av Elias budskapet. Det er et kall om å tilbe den Sanne Gud, som du har lest i de tidligere kapitlene. Guds folk som lever rett før «den store og fryktinngytende Herrens dag», skal gi de tre englebudskapene til verden. Vi kan ikke forberede Herrens vei dersom vi ikke tilber Elias sin Gud.

Akkurat som på Elias tid er Guds folk forvirret over hvem Bibelens Gud er. Gjennom treenighetslæren introduserte Satan en annen Jesus og en annen ånd. Han bedrar kristne til å tilbe en gud som bare finnes i menneskeskapt filosofi og tradisjon.

Treenigheten, Triteisme og Modalisme fornektet Jesus sitt Sønneforhold, og isteden innfører de en annen gud enn den Ene som er beskrevet i Skriftene. Den introduserer en Gud som ikke har noen Sønn.

Bibelens lære er veldig klar på dette temaet:

- Som vi så tidligere lærer den ettertrykkelig Monoteisme. Åtte ganger blir vi fortalt at det er En Gud, som alle umiskjennelig refererer til bare Et Vesen, Faderen. (Mal 2,1; Mark 12.32; Rom 3,30; 1 Kor 8,4; Ef 4,6; 1 Tim 2,5; Jak 2,19. Han er kilden til alle ting (1 Kor 8,6).
- Men den samme boken og forfatteren forteller oss at Jesus er Guds Sønn. Mange vers stadfester dette fakta. Han er Guds Sønn fordi han ble født av Gud tilbake i evighetens dager før noe var skapt. Kilden til guddommelighet, autoritet og likhet med Gud har Han arvet fra Gud. Jesu Sønneforhold er fundamentet som frelsesplanen og kirken er bygget på. Å angripe Hans guddommelige Sønneforhold, som treenigheten, triteisme og Modalismen gjør, er et direkte angrep på Hans guddommelighet og likestilling med Gud, og ved det et angrep på frelsesplanen og Guds menighet.
- Igjen, som vi så tidligere er Den Hellige Ånd den tredje personen i Guddommen. Det er den tredje agenten som Gud samhandler med menneskeheten. Det er slik, fordi det er Han egen Ånd som kommer til oss gjennom Hans Sønn, Jesus Kristus. Det er ikke bare en kraft, eller en innflytelse. Det er heller ikke en annen person, eller vesen, i tillegg til Faderen og Sønnen; det er det virkelige livet og tilstedeværelsen av Jesus Kristus, som Faderen også er iboende. Når vi mottar Den Hellige Ånd, mottar vi både Faderen og Sønnen.

Som det var i Elias dager, slik er det også i dag. Guds folk har blitt ledet til å tilbe en gud som våre fedre ikke kjente. En som er forskjellig fra den Gud som Abraham, Moses, Elias, Jesus og apostlene tilba. En Gud som ikke har noen sønn, og som ikke finnes i Skriftene, innrømmet mange trinitære teologer, professorer og kommentatorer i det forrige kapitlet.

Kjære leser, dette emnet er uten sammenligning. Det handler om identiteten til Den Gud som skapte og frelste oss. Det påvirker vår tilbedelse og forståelse av frelsesplanen.

I sin visdom forutså Gud nødvendigheten av å sende et budskap før den store og fryktinngytende dagen, hvor Han for sitt folk setter søkelyset å tilbe den Sanne Gud, Skaperen av Himmelen og jorden. Han sier: *«tilbe Ham som gjorde Himmelen og jorden, havet og vannets kilder!»*. Dette viser til Gud Faderen (Ap.gj 4,24.27).

Treenigheten, i alle dens variasjoner, som har blitt kristenhetens mest kjærkomne doktriner, bedrar kristne til å tilbe en Gud som ikke er beskrevet i Skriftene.

Hva vil du gjøre? Hvem vil du tilbe?

Elias ord kommer gjennom historien og taler til oss i dag:

Hvor lenge vil dere halte til begge sider? Hvis Herren er Gud, så følg Ham, men hvis det er Ba'al, så følg Ham. Men folket svarte ham ikke et ord. 1 Kong 18,21

Vil svaret ditt ligne på Israels svar eller vil det ligne på Josvas ord:

Men jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren. Jos 24,14-15

Fortsatt spør Jesus dagens apostler – og deg: «Hvem sier du at Jeg er»?

Hva blir ditt svar?

DEL 2

Denne delen er en serie med Bibelstudier som har blitt satt sammen med tanke på deg. Hensikten er å stadfeste Bibelens beviser på bokens tema, og som også er et hjelpemiddel du kan bruke når du dele denne sannheten med andre.

Det enkle formatet som ble brukt til å forberede disse leksjonene gjør at alle med et villig hjerte kan undervise Guddommelige emner fra Bibelen, og gi svar på de vanlige innvendingene. Rådet vi har fått er:

Vær nøye med å framstille deg for Gud som en som holder prøven, en arbeider som ikke trenger å skamme seg, en som deler ut sannhetens ord på rett måte. 2 Tim 2,15

Dette er vårt motto gjennom disse leksjonene.

Når jeg har sagt det, er det viktig å være oppmerksom på at alle trenger å være trygg på denne sannheten selv, før de forsøker å lære det bort. Da jeg lærte denne sannheten, begynte jeg i min iver å dele det med andre. Men når de stilte inngående spørsmål manglet jeg svar. Det ble et tilbakeslag, som om jeg ikke visste hva jeg snakket om, som fienden selvfølgelig brukte for å avvise sannheten.

Mitt råd til deg, kjære leser, er å bli fortrolig med de vanlige innvendingene før du blir fristet til å forsøke å lære bort denne sannheten. Gjør sannheten til din egen ved å studere for deg selv. Bibelen sier «*Den rettferdiges hjerte grunner på hvordan en bør svare, men de ugudeliges munn flyter over av ondskap.*» Ord 15,28

Sist, men ikke minst. Når du blir involvert i en diskusjon eller studie om Bibelske emner, inkludert dette emnet, vær sikker på at du har et oppriktig hjerte og forståelse for du sier noe. «*....være snar til å høre, sen til å tale, sen til vrede...*» Jak 1,19

Kapittel 14

Bibel studier

1. Er det viktig, og kan vi være sikre?.....side	67
2. Hvem er Bibelens Gud?.....side	70
3. Gud Faderens suverenitetside	73
4. Hvem er Jesus.....side	77
5. Faderens og Sønnens likestilling.....side	81
6. Den Hellige Ånd – Del 1: Guds Ånd/Menneskets Ånd.....side	84
7. Den Hellige Ånd – Del 2: Den Hellige Ånds identitet.....side	88
8. Faderen og Sønnen i Helligdommen.....side	92

LEKSJON 1

ER DET VIKTIG, OG KAN VI VÆRE SIKRE?

1. Er Gud fornøyd med at Hans folk ikke kjenner Ham?

Hosea 4,1 «Hør Herrens Ord, dere Israels barn, for Herren fører sak mot dem som bor i landet. Det er ingen sannhet og ingen barmhjertighet og ingen kunnskap om Gud i landet.

(Fører sak: strid, krangel, uenighet, uoverensstemmelse, disput, trette)

2. Hva er menneskets plikt?

Fork 12,13 «La oss høre avslutningen på hele dette budskapet: Frykt Gud og hold Hans bud, dette gjelder alle mennesker.»

3. Hva betyr det å «frykte Gud»?

Bibelskribentene brukte ofte en stil som heter parallellisme når de skrev. De skrev ned en tanke og deretter gjentok de den ved å bruke andre ord, men fortsatt med samme betydning.

Ordsp 1,7 «Frykt for Herren er begynnelsen til kunnskap, men dårer forakter visdom og rettledning.»

Ordsp 9,10 «Frykt for Herren er begynnelsen til visdom, og å kjenne Den Hellige er forstand.»

Ordsp 2,5 «da skal du forstå Herrens frykt og finne kunnskap om Gud.»

«forstå Herrens frykt» = «kunnskap om Gud»

4. Hva er det første budskapet vi skal dele i de siste dager?

Åp 14,7 «og han sa med høy røst: «Frykt Gud og gi Ham ære, for timen for Hans dom er kommet. Og tilbe Ham som gjorde Himmelen og jorden, havet og vannets kilder!»

(En del av den første engels budskap er å bringe tilbake kunnskapen om Gud til menneskene.)

5. Er det viktig å kjenne Gud?

Hos 4,6 «Mitt folk går til grunne fordi det mangler kunnskap. Fordi du har forkastet kunnskapen, skal Jeg også forkaste deg så du ikke skal være prest for Meg. Fordi du har glemt din Guds lov, skal Jeg også glemme dine barn.»

Hos 6,6 «For miskunnhet er det Jeg har behag i, og ikke offer, i kunnskap om Gud mer enn brennoffer.

6. Hvorfor er det så viktig å kjenne Gud?

Joh 17,3 «Og dette er det evige livet, at de kjenner Deg. Den eneste sanne Gud, og Jesus Kristus, Ham som Du har utsendt.

2 Pet 1,2 «Nåde være med dere og fred i rikt mål i erkjennelsen av Gud og Jesus, vår Herre,

7. Hva innebærer det å kjenne Gud?

a. Vite hvem Gud er

2 Tim 1,12 «Av denne grunn lider jeg også dette. Likevel skammer jeg meg ikke, for jeg vet Hvem jeg er kommet til tro på, og jeg er overbevist om at Han er mektig til å bevare det som er overgitt meg helt til den Dagen.»

(Paulus viste hvem Gud er. Derfor kunne han beskrive Ham for de som tilba Gud uten å ha tilstrekkelig kunnskap.)

b. Kjenne Hans veier/herlighet/karakter

2 Mos 33,13 «Derfor ber jeg nå, om jeg har funnet nåde for Dine øyne, at Du lærer meg Din vei, så jeg kan kjenne Deg, og for at jeg kan finne nåde for Dine øyne. Tenk på at dette folket er Ditt folk.»

2 Mos 33,18 «Han sa: «Jeg ber Deg, vis meg Din herlighet!» (veier = herlighet)

2 Mos 34,6-7 «Herren gikk forbi rett framfor ham og forkynte: «Herren, Herren Gud, Han er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rik på miskunn og sannhet, Han fastholder miskunnhet mot tusen slektsledd, tilgir misgjerning og overtredelser og synd. Han holder sannelig ikke den skyldige uskyldig, men lar fedrenes misgjerninger komme over barn og barnebarn i tredje og fjerde slektsledd.»

1 Joh 4,7-9 «Elskede! La oss elske hverandre, for kjærligheten er av Gud. Og hver den som elsker er født av Gud og kjenner Gud. Den som ikke elsker, kjenner ikke Gud, for Gud er kjærlighet. Ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart blant oss, at Gud har sendt sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal

leve ved Ham.» (kjenner Gud = elsker Gud og menneske fordi Gud er kjærlighet)

c. Hold Hans bud

Tit 1,16 «*De sier at de kjenner Gud, men i gjerninger fornekter de Ham. De er avskyelige, ulydige og uskikket til alle god gjerning.*»

Å kjenne Gud leder til lydighet mot Ham. Doktrinen er ikke enden; det er middelet for å kjenne Gud bedre, for å komme nærmere Ham.

8. Hva må jeg gjøre for å kjenne Gud nært?

Ord 2, 3-5 «*ja, om du roper etter evnen til å vurdere rett og løfter din røst og kaller på forstanden, dersom du søker etter den som etter sølv, og leter etter den som etter skjulte skatter, da skal du forstå Herrens frykt og finne kunnskap om Gud.*»

9. Kan vi vite hvem Gud er? Har Gud åpenbart seg selv for oss i Sitt Ord?

Rom 1,20 «*For helt siden verdens skapelse har Hans usynlige egenskaper vært klart synlige; det gjelder hans evige kraft og Hans guddommelighet; disse kan kjenne u fra de gjerninger som er gjort. Slik er de uten unnskyldning.*»

1 Joh 5,20 «*Vi vet at Guds Sønn er kommet og har gitt oss forstand, for at vi skal kjenne Den Sanne. Og vi er i Den Sanne, i Hans Sønn, Jesus Kristus. Han er Den Sanne Gud og det evige livet.*»

10. Hva er det eneste vi kan ha ære i?

Jer 9, 23-24 «*Så sier Herren: Den vise skal ikke rose seg av sin visdom, den mektige skal ikke rose seg av sin makt, den rike skal ikke rose seg av sin rikdom. Men den som roser seg, skal rose seg av dette: At han har forstand og kjenner Meg. Jeg er Herren som utøver miskunnhet, rett og rettferdighet på jorden. For i alt dette har Jeg velbehag, sier Herren.*»

LEKSJON 2

HVEM ER BIBELENS GUD?

1. Hvor mange Guder er det, ifølge det Gamle Testamentet?

5 Mos 6,4 «Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én!

5 Mos 4,35 «Til deg ble dette vist, så du skal kjenne at Herren selv, Han er Gud; det finnes ingen andre ved siden av Ham.»

Jer 10,10 «Men Herren er Den Sanne Gud. Han er Den Levende Gud og Den Evige Konge. For Hans vrede skjelver jorden. Folkeslagene kan ikke holde ut Hans harme.

2. Hvor mange Guder er det, ifølge det Nye Testamentet?

1 Kor 8,4 «Når det er spørsmål om å spise av kjøtt som er ofret til avguder, så vet vi altså at det ikke finnes noen avgud i verden, og at det ikke finnes noen annen Gud enn én.»

Ef 4,6 «én Gud og alles Far, Han som er over alle og gjennom alle og i dere alle.»

1 Tim 2,5 «For det er én Gud og én Mellommann mellom Gud og mennesker, Mennesket Kristus Jesus.»

Jak 2,19 «Du tror at Gud er Én. Du tror rett. Også demonene tror – og skjelver!»

3. Hvem er den mest kvalifiserte til å fortelle oss om Den Sanne Gud?

Joh 1,18 «Aldri har noen sett Gud. Den enbårne Sønn, som er i Faderens favn, Han har forklart Ham.

Joh 3,11 «Sannelig, sannelig sier Jeg deg: Vi taler om det Vi vet, og vitner om det Vi har sett, og dere tar ikke imot Vårt vitnesbyrd.

4. I følge Jesus –

a. Hvem er «Den eneste Sanne Gud?»

Joh 17,3 «Og dette er det evige liv, at de kjenner Deg, Den eneste sanne Gud, og Jesus Kristus, Ham som Du har utsendt.»

- b. Hvem er det Jesus sier at vi skal be til?

Matt 6,9-13 «Derfor skal dere be slik: Vår Far, Du som er i Himmelen, helliget være Ditt navn. Komme Ditt rike. Skje Din vilje, som i Himmelen, så og på jorden. Gi oss i dag vårt daglige brød. Og tilgi oss vår skyld, som vi tilgir våre skyldnere. Og led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde. For riket er Ditt, og makten og æren i evighet. Amen.»

- c. Hvem er det fremste av alle budene?

Mark 12, 28-32 «Så kom en av de skriftlærde. Han hadde hørt dem samtale med hverandre, og forsto at Han svarte dem godt. Derfor spurte han Ham: «Hvilket er det første av alle bud?» Jesus svarte ham: «Det først av alle budene er: Hør, Israel, Herren vår Gud, Herren er Én. Og du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel, og av all din forstand og av all din kraft. Dette er det første budet. Og det andre, som står likt det, er dette: Du skal elske din neste som deg selv. Det er ikke noe annet bud som er større enn disse.» Så sa den skriftlærde til Ham: «Det er rett, Mester, Du har talt sannheten, for det er én Gud, og det er ingen andre enn Ham.»

Korrekt kunnskap om Gud er viktig for vårt forhold til Ham. Den skriftlærde var enig i at det bare var én Gud, og ingen andre enn Ham.

- d. Korrigerte Jesus den skriftlærde?

Mark 12,34 «Da Jesus så at han svarte klokt, sa Han til ham: «Du er ikke langt borte fra Guds rike.»

(Troen til den skriftlærde reflektere troen til hele den jødiske nasjon. Jødene trodde på bare én Gud alene.)

Joh 8,41 «Dere gjør deres fars gjerninger. Da sa de til Ham: «vi ble ikke født i hor. Vi har én Far – Gud.»

- e. Hvem er jødernes Gud?

Joh 8, 54 «Jesus svarte: «Hvis Jeg ærer Meg selv, er Min ære ingenting. Det er Min Far som ærer Meg, ham dere omtaler som deres Gud. (se Rom 3,29)

- f. På hvilken måte vil de sanne tilbederne tilbe?

Joh 4, 21-23 «Jesus sier til henne: «Kvinne, tro Meg, den time kommer da dere ikke skal tilbe Faderen verken på dette fjellet eller i Jerusalem. Dere tilber det dere ikke kjenner. Vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene. Men den time kommer og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For Faderen søker dem som tilber Ham slik.»

5. Hvem er den eneste Guden ifølge apostlene?

1 Kor 8,6 «så er det likevel for oss bare én Gud, vår Far, og alle ting er av Ham, og vi er til for Ham. Og det er én Herre, Jesus Kristus, og alle ting er ved Ham, og vi lever ved ham.»

Jakob 3,9 «Med den velsigner vi vår Gud og Far, og med den forbanner vi mennesker som er blitt til etter Guds bilde.»

Rom 15,6 «så dere med ett og samme sinnelag og med én munn også kan ære Gud og vår Herre Jesu Kristi Far.»

Ef 4,6 «én Gud og alles Far, Han som er over alle og gjennom alle og i dere alle.»

2 Kor 1,3 «Løvet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far, barmhjertighetens Far og all trøsts Gud,»

6. Hvem er den Levende og Sanne Gud?

1 Tess 1,9-10 «For de selv forteller om oss, hvilken inngang vi fikk hos dere, og hvordan dere vendte dere til Gud fra avgudene for å tjene Den levende og sanne Gud, og til å vente på Hans Sønn fra himlene, Han som Gud reiste opp fra de døde, Jesus, Han som utfrir oss fra den kommende vrede.»

LEKSJON 3

GUD FADERENS SUVERENITET

Hva forteller bibelen oss om Faderens suverenitet? Her kommer noen fakta om Gud Faderen som belyser dette temaet.

1. Faderen er den ultimate kilden til alle ting.

1 Kor 8,6 «så er det likevel for oss bare én Gud, vår Far, og alle ting er av Ham, og vi er til for Ham. Og det er én Herre, Jesus Kristus, og alle ting er ved Ham, og vi lever ved ham.»

2 Kor 5,18 «Men alt dette er av Gud, Han som forlikte oss med seg selv ved Jesus Kristus, og ga oss forlikelsens tjeneste»

Rom 11,36 «For av Ham og ved Ham og til Ham er alle ting. Ham være æren i all evighet» Amen.»

Ef. 3,14-15 «Av den grunn bøyer jeg mine knær for vår Herre Jesu Kristi Far, - fra Ham som ethvert farsforhold i himlene og på jorden har fått sitt navn,»

2. Faderen er Guden til Kristus.

a. Gjennom inkarnasjonen

Matt 27,46 «Og omkring den niende time ropte Jesus med høy røst og sa: «Eli, Eli, lamà sabaktàni?» Det betyr: «Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?»

b. Etter Hans oppstandelse

Joh 20,17 «Jesus sier til henne: «Ikke rør Meg, for Jeg er ennå ikke fart opp til Min Far. Men gå til Mine brødre og si til dem: Jeg farer opp til Min Far og deres Far, og til Min Gud og deres Gud.»

Ef 1,3 «Løvet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far» Han har velsignet oss med all åndelig velsignelse i den himmelske verden i Kristus.

Åp 3,12 «Den som seirer, ham vil Jeg gjøre til en søyle i Min Guds tempel, og han skal aldri mer gå utenfor. Jeg vil skrive Min Guds navn på ham og navnet på Min Guds by, det nye Jerusalem som kommer ned fra Himmelen, fra Min Gud. Og Jeg vil skrive Mitt nye navn på ham.»
(se Heb 1,9; 1 Pet 1,3)

3. Utelukkende Faderen er kalt for Den Høyeste...

Sammenlign de følgende to versene:

Salm 78,17 «Men de la synd til synd mot Ham ved å gjøre opprør mot Den Høyeste i ørkenen.»

Jes 63,8-10 «For Han sa: «Sannelig, de er Mitt folk, barn som ikke svikter.» Slik ble Han Frelseren for dem. Midt i all deres trengsel var det ingen trengsel, for Hans Åsyns Engel frelste dem. I sin kjærlighet og sin medlidenhet forløste Han dem. Han løftet dem opp og bar dem alle dager fra den første tid. Men de gjorde opprør og gjorde Hans Hellige Ånd sorg. De vendte seg mot dem og ble deres fiende, og Han stred mot dem.»

Gud Faderen er gjenstanden i disse versene. To vesener er nevnt her, Gud Faderen (som også kalles for «Frelseren for dem») og Kristus (som også kalles for «Hans Åsyns Engel»).

...Mens Jesus er kalt for «Sønnen til Den Høyeste».

Mark 5,7 «Og han ropte med høy røst og sa: «Hva har jeg med Deg å gjøre, Jesus, Sønn av Den Høyeste Gud? Jeg besverger Deg ved Gud at Du ikke må pine meg!»

Luk 8,28 «Da han fikk se Jesus, skrek han, falt ned for Ham og sa med høy røst: «Hva har jeg med Deg å gjøre, Jesus, Sønn av Den Høyeste Gud? Jeg ber Deg, ikke pin meg!»

Overnevnte vers skiller klart mellom Faderen og Sønnen. Faderen blir kalt for «Den Høyeste», mens Jesus blir kalt for «Sønnen til Den Høyeste».

4. Faderen er eldre enn Jesus.

Joh 14,28 «Dere har hørt at Jeg har sagt til dere: Jeg går bort og kommer tilbake til dere. Dersom dere elsket Meg, ville dere glede fordi Jeg sa. Jeg går til Min Far. For Min Far er større enn Meg.»

Ordet «større» i teksten over kommer fra (G3187 «με í Ὑψων» meizon) som kan bety «eldre» slik som det er oversatt i Rom 9,12 «da det ble sagt til henne: 'Den eldste skal tjene den yngste'».

5. Faderen er større enn alt.

Joh 10,29 «Min Far, som har gitt dem til Meg, er større enn alle. Og ingen er i stand til å rive dem ut av Min Fars hånd.»

6. Faderen er Kristi hode.

1 Kor 11,3 «Men jeg vil dere skal vite at hver manns hode er Kristus, kvinnens hode er mannen, og Kristi hode er Gud.»

7. Faderen over alle.

Ef 4,4-6 «Det er én kropp og én Ånd, slik som dere ble kalt i ett håp ved deres kall, det er én Herre, én tro, én dåp, én Gud og alles Far, Han som er over alle og gjennom alle og i dere alle.»

8. Faderen er Herre over himmel og jord.

Matt 11,25 «På den tid tok Jesus til orde og sa: «Jeg takker Deg, Far, Himmelens og jordens Herre, at Du har skjult dette for vise og kloke og åpenbart det for de små.»

Ikke bare det, men Bibelen åpenbarer også for oss hva Jesus mottok fra Sin Far, som setter søkelyset enda mer på Faderen suverenitet.

9. Hva mottok Jesus fra Sin Far?

a. Liv i seg selv

Joh 5, 26 «For slik som Faderen har liv i seg selv, slik har Han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv.»

b. Hans kraft og autoritet

Matt 28,18 «Og Jesus sto fram og talte til dem og sa: 'Meg er gitt all makt i Himmel og på jord'.»

c. Hans kongerike

Dan 7,14 «Så ble det gitt Ham herredømme og ære og rike, så alle folk og folkestammer med alle tungemål skulle tjene Ham. Hans herredømme er et evig herredømme, som ikke forgår, og Hans rike er det som ikke skal ødelegges.»

Luk 1,32 «Han skal være stor, og Han skal kalles Den Høyestes Sønn. Og Herren Gud skal gi Ham Hans far Davids trone.» (se også 1 Kor 15,24; Ef 1,22)

d. Hans rett til å motta tilbedelse

Joh 5,22 «For Faderen dømmer ingen, men Han har overgitt hele dommen til Sønnen.» (se Ap.gj 2,36; Fil 2,9-10; Heb 1,6)

e. Hans navn

Fil 2,9-10 «Derfor har også Gud høyt opphøyet Ham og gitt Ham Navnet som er over ethvert navn, for at i Jesu Navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i den himmelske verden, og deres som er på jorden, og deres som er under jorden,»

Heb 1,4 «Han er blitt så mye høyere enn englene, fordi Han har arvet et mer framstående navn enn dem.»

f. Alle ting

Joh 3,34 «Faderen elsker Sønnen og har gitt alt i Hans hånd.» (se Heb 1,2)

De overnevnte versene beviser rikelig for oss suvereniteten til Gud Faderen. Dette reduserer ikke Jesus, Guds Sønns stilling, verdi eller guddommelighet. (vennligst les leksjon 5 for mer informasjon om likestillingen til Faderen og Sønnen.)

LEKSJON 4

HVEM ER JESUS?

1. Hvem er det Jesus hevder at Han er?

Joh 10,36 «Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.»

2. Hva sa Gud Faderen om Jesu identitet?

Matt 3,16-17 «Da Jesus var blitt døpt, kom han straks opp av vannet. Og se, Himmelen åpnet seg for Ham, og han så Guds Ånd fare ned som en due og komme over Ham. Og se, fra Himmelen lød en røst som sa: 'Dette er Min Sønn, Den Elskede, i Ham har Jeg velbehag'.»

Matt 17,5 «Mens Han fremdeles snakket, se, da kom en strålende sky og skygget over dem. Og plutselig lød det en røst ut av skyen, som sa: 'Dette er Min Sønn, Den elskede, i Ham har Jeg velbehag. Hør Ham!'»

3. Hvem forsto disiplene at Jesus var?

Matt 16,15-16 «Han sa til dem: 'Hvem sier så dere at Jeg er?' Simon Peter svarte og sa: 'Du er Kristus, Den levende Guds Sønn.'»

Joh 11,27 «Hun sa til Ham; 'Ja, Herre, jeg tror at Du er Kristus, Guds Sønn, Han som kommer til verden.'»

Matt 14,33 «De som var i båten, kom da og tilba Ham og sa: 'Sannelig, Du er Guds Sønn.'»

Ap.gj 9,20 «Straks forkynte han Kristus i synagogene, at Han er Guds Sønn.»

4. Visste de fallende engler at Jesus var Guds Sønn?

Luk 4,3 «Og djevelen sa til Ham: 'Hvis Du er Guds Sønn, så tal til denne steinen slik at den blir til brød.'»

Luk 8,28 «Da han fikk se Jesus, skrek han, falt ned for Ham og sa med høy røst: 'Hva har jeg med Deg å gjøre, Jesus, Sønn av Den høyeste Gud? Jeg ber Deg, ikke pin meg!'»

Mark 5,7 «Og han ropte med høy røst og sa: 'Hva har jeg med Deg å gjøre, Jesus, Sønn av Den Høyeste Gud? Jeg besverger Deg ved Gud at Du ikke må pine meg!'»

Satan og hans engler viste før de falt i synd at Jesus var Guds Sønn. Satan utfordret Han på det i villmarken og demonene innrømmet det.

5. Hvem andre blir omtalt som «Guds sønn» i Skriftene?

Luk 3,38 «sønn av Enosj, sønn av Set, sønn av Adam, Guds sønn.»

Adam var Guds sønn ved skapelsen (1 Mos 5,1). Slik er også englene (Job 38,7).

1 Joh 3,1 «Se, hvilken kjærlighet Faderen har gitt oss, at vi skal kalles Guds barn! Derfor kjenner ikke verden oss, fordi den ikke har kjent Ham.»

Vi er Guds Sønner ved adopsjon (Rom 8,15)

6. På hvilken måte er Kristus Guds Sønn?

1 Joh 4,9 «Ved dette ble Guds kjærlighet åpenbart blant oss, at Gud har sendt sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal leve ved Ham.

Jesus er ikke en sønn ved skapelse, slik Adam var; heller ikke en sønn ved adopsjon, slik som oss; men Han er den eneste fødte Sønn; Han er Sønnen fordi Han er født av Faderen.

Joh 3,16 «For så har Gud elsket verden at Han ga sin Sønn, den eneste, for at hver den som tror på Ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.»

Det at Gud ga sin eneste Sønn indikerer at Gud før inkarnasjonen måtte ha hatt en Sønn å gi.

7. Når ble Jesus Menneskesønnen?

Gal 4,4 «Men da tidens fylde kom, sendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven,»

Luk 1,31 «Og se, du skal bli med barn og føde en Sønn, og du skal gi Ham navnet Jesus.»

Jesus ble Menneskesønnen når han ble født av Maria, ved inkarnasjonen.

8. Når ble Jesus født av Faderen?

Mika 5,1 «Men du, Betlehem, Efrata – selv om du er liten til å være blant Judas tusener – fra deg skal Han utgå for Meg. Han som skal være Hersker over Israel. Hans utgang er fra fordums tid, fra evighets dager.

‘Utgang’ betyr også opphav/opprinnelse. Jesus ble født i antikken eller fra evighet tid (merk: evighetens dager).

9. Hva hente tilbake i evighetens dager?

Ord 8,22-30 «Herren hadde meg i eie ved begynnelsen av sin vei, før Hans verk fra gammel tid. Jeg har vært innsatt fra evighet, fra begynnelsen, før jorden var til. Mens dypene ennå ikke var til, ble jeg født, da det ikke fantes kilder som fløt over med vann. Før fjellene ble senket ned, før haugene, ble jeg født. Da Han ennå ikke hadde dannet jorden eller merkene eller det første av alt støvet i verden, da Han satte himmelen på plass, var jeg der, da Han dro en hvelving over dypet, da han festet skyene der oppe, da Han lot dypets kilder være faste, da Han satte grenser for havet, så vannene ikke skulle gå lenger enn Han hadde sagt, da Han ga sine lover for jorden grunnvoller, da var jeg ved Hans side som håndverksmester. Jeg var daglig til velbehag, jeg frydet meg alltid for Hans åsyn.

I det overnevnte avsnittet taler Jesus under tittelen Visdommen. Han henviser leseren til tiden før noe som helst var skapt som tidspunktet når Han ble «født» eller «kom ut» av Faderen.

10. Ble Jesus omtalt som «Guds Sønn» før Betlehem?

Ord 30,4 «Hvem har steget opp til himmelen eller steget ned? Hvem har samlet vinden i sin hule hånd? Hvem har bundet vannene i et klede? Hvem har grunnfestet alle jordens ender? Hva er Hans navn, og hva er Hans Sønns navn? Du vet det uten tvil.»

Dan 3,25 «Men se!» svarte han, «Jeg ser fire menn bevege seg fritt, de går omkring i ilden. De er ikke skadet, den fjerde ser ut som Guds Sønn.»

Salm 2,12 «Kyss Sønnen for at Han ikke skal bli vred og dere gå fortapt på veien, når Hans vrede et øyeblikk blir opptent. Salige er alle de som søker sin tilflukt hos Ham.»

11. Når lære Jesus at Han kom ut av Faderen etter inkarnasjonen?

Joh 8,42 «Jesus sa til dem: «Hvis Gud var deres Far, hadde dere elsket Meg, for Jeg er utgått fra Gud og kommet hit. Jeg er heller ikke kommet av Meg selv, men Han sendte Meg.»

Joh 16,27 «For Min Far selv elsker dere, fordi dere har elsket Meg og har trodd at Jeg kom fra Gud.»

12. Er det viktig for oss å forstå at Jesus er Den virkelige og bokstavelig Guds Sønn?

1 Joh 2,22-23 «Hvem er løgneren uten den som forneker at Jesus er Kristus? Han er Antikristen, han som forneker Faderen og Sønnen. Hver den som forneker Sønnen, har heller ikke Faderen. Den som bekjenner Sønnen, har også Faderen.»

1 Joh 5,10-11 «Den som tror på Sønnen, har vitnesbyrdet i seg selv. Den som ikke tror Gud, har gjort Ham til en løgner, fordi han ikke har trodd det vitnesbyrdet som Gud har vitnet om sin Sønn. Og dette er vitnesbyrdet: At Gud har gitt oss evig liv og dette livet er i Hans Sønn.»

Joh 3,36 «Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.»

Joh 20,31 «Men disse er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Kristus, Guds Sønn, og for at dere ved tro skal ha liv i Hans navn.»

13. Hvorfor drepte jødene Kristus?

Matt 26,63-65 «Men Jesus tidde. Og øverstepresten svarte og sa til Ham: «Jeg tar Deg i ed ved Den levende Gud for at Du skal si oss om Du er Kristus, Guds Sønn!» Jesus sier til ham: «Det er som du sa. Men Jeg sier dere: Fra nå av skal dere se Menneskesønnen sitte ved Kraftens høyre hånd og komme på himmelens skyer.» Da flerret øverstepresten sine klær og sa: «Han har spottet Gud! Hva skal vi med flere vitner? Se, nå har dere hørt Hans gudsbespottelse!»

Joh 19,7 «Jødene svarte ham: «Vi har en lov, og etter vår lov er Han skyldig til å dø, for Han har gjort seg selv til Guds Sønn.»

Jesus foretrakk heller å dø enn å fornekte Hans sanne Sønneforhold! Hvor mye mer skulle ikke vi (dødelige) bekjenne vårt forhold til Jesus?

14. Hvilke løfter har de fått som mottar Jesus som Guds Sønn?

Joh 1,12 «Men så mange som tok imot Ham, dem ga Han rett til å bli Guds barn, dem som tror på Hans navn»

LEKSJON 5

LIKHETEN MELLOM FADEREN OG SØNNEN

Vi har fastslått at Jesus er Guds Sønn fordi Han ble født/kom ut fra Faderen tilbake i evighetens dager.

1. Er Faderen og Sønnen like?

Fil 2,6 «Han som var i Guds skikkelse, holdt det ikke for et tilranet gode å være lik Gud,»

I denne leksjonen vil vi søke i skriften for å se om Gud viser oss grunnlaget for denne likestillingen. Hvorfor er Faderen og Sønnen likeverdige?

2. Hva arvet Jesus i kraft av Sin guddommelige fødsel?

Heb 1,4 «Han har blitt så mye høyere enn englene, fordi Han har arvet et mer framstående navn enn dem.»

2 Mos 23,20—21 «Se, Jeg sender Engelen foran deg for å bevare deg på veien og føre deg til det stedet Jeg har gjort i stand. Ta deg i vare for Hans ansikt og lyd Hans røst! Sett deg ikke opp mot Ham, for Han vil ikke tilgi dere den overtredelsen, siden Mitt navn er i Ham.»

Jesus, som er Guds Sønn, arvet Sin Fars navn. Vi vet også at Jesus, som var Engelen som gikk foran israelittene, også hadde Faderens navn på den tiden. Derfor konkluderer vi med at Jesus arvet Faderens navn før Betlehem, noe som betyr at Jesu sønneforhold også var forut for inkarnasjonen.

3. Hva betyr egentlig «navn»?

Natur: «Til mann og kvinne skapte Han dem, og Han velsignet dem og kalte dem mennesker på den dag de ble skapt.» **1 Mos 5,2**

Authority: «Jeg kommer i Min Fars navn, og dere tar ikke imot Meg. **Matt 5,43** (se også Joh 10,25; Matt 21,23)

Karakter: «Å få et godt navn er mer verd enn stor rikdom, å få nåde er bedre enn sølv og gull.» **Ord 22,1** (se Fork 7,1; Ord 15,30)

Ved å arve Faderens navn, arvet Jesus Faderens Guds natur eller guddommelige natur.

4. Hva gjør disse fakta Kristus til?

Heb 1,1-3 «Gud, Han som i tidligere tider mange ganger og på mange måter talte til fedrene ved profetene, Han har i disse siste dager talt til oss ved Sønnen, som han har innsatt som arving til alle ting. Ved Ham har Han også skapt hele verden. Han er avglansen av Hans herlighet og det uttrykte bildet av Hans vesen. Og Han holder alle ting oppe ved sin krafts ord. Da Han ved seg selv hadde gjort renselse for våre synder, satte Han seg ved majestetens høyre hånd i det høye.»

Kristus er Faderens uttrykte bilde. Han har den samme guddommelige natur og liv som Sin Far. Hans Sønneforhold og arv kvalifiserte Jesus til å være:

- a. **Eier** – «arving til alle ting»
- b. **Skaper** – «ved Ham har Han også skapt hele verden»
- c. **Bilde og lik med Gud** – «Han er avglansen av Hans herlighet og det uttrykte bildet av Hans vesen.»
- d. **Forsørger** – «holder alle ting oppe»
- e. **Frelser** – «ved seg selv gjorde renselse for våre synder»
- f. **Mellommann** – «satte Han seg ved majestetens høyre hånd i det høye»

5. Viser Bibelen oss at Kristus var i Guds bilde før inkarnasjonen?

Åp 12,7 «Og det brøt ut krig i Himmelen, Mikael og englene hans kjempet mot dragen. Og dragen og englene hans kjempet,»

‘Mikael’ betyr ‘en som er lik Gud’. Igjen bekreftes dette faktum at Jesus arvet dette navnet tilbake i evighetens dager.

6. Hva annet arvet Jesus?

Joh 5, 26 «For slik som Faderen har liv i seg selv, slik har Han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv.»

Nøyaktig det samme livet som Faderen har, ble gitt til Hans Sønn ved arv. Dette er udødelig, originalt liv som Sønnen kan gi til dem som tror (Joh 17,2).

7. Gjør dette Jesus, et guddommelig vesen, verdi vår pris og tilbedelse?

Heb 1,8,6 «Men til Sønnen sier Han: «Din trone, Gud, står i evigheters evighet. En rettferdighetens konestav er Ditt rikes kongestav». Men når Han på ny fører Den førstefødt inn i verden, sier Han: «Han som gjør sine engler til ånder og sine tjenere til en ildslue.»

Kol 2,9; 1,19 «For i Hans kropp bor hele Guddommens fylde. For det var etter Faderens velbehag at hele fyllden skulle bo i Ham.»

Hele Guddommens fylde eller guddommelighet bor i Sønnen. Han er fullstendig guddommelig fordi Hans Far er Gud.

8. Burde vi ære Sønnen slik som vi ærer Faderen?

Joh 5,23 «for alle skal ære Sønnen, slik de ærer Faderen. Den som ikke ærer Sønnen, ærer heller ikke Faderen, som sendte Ham.»

Vi ærer og tilber Sønnen like mye som Faderen. De er begge av den samme guddommelige natur. Vi viser den høyeste ære til Gud når vi hedrer og viser ærbødighet for Hans Sønn (Fil 2,11).

9. Forsto jødene at Jesus hevdet likhet med Faderen?

Joh 5,18 "Derfor forsøkte jødene enda er å få Ham drept, fordi Han ikke bare brøt sabbaten, men også sa at Gud var Hans Far, og gjorde seg selv lik Gud."

10. Hvorfor ville jødene steine Jesus?

Joh 10,33-36 «Jødene svarte Ham og sa: «For en god gjerning steiner vi Deg ikke, men for gudsbespottelse, og fordi Du som er et Menneske, gjør Deg selv til Gud.» Jesus svarte dem: «Står det ikke skrevet i deres lov: Jeg har sagt: Dere er guder? Hvis Han kalte dem guder, dem som Guds Ord kom til – og ---- skriften kan ikke gjøres ugyldig – kan dere da si om Ham som Min Far helliget og sendte til verden: Du taler gudsbespottelig, fordi Jeg sa: Jeg er Guds Sønn?»

Ved å hevde at Han var Guds Sønn forsto jødene at Jesus mente at Han var lik Gud. Jesus forsto det selv. Jesus likhet med Faderen er basert på Hans Sønneforhold.

LEKSJON 6

DEN HELLIGE ÅND – DEL 1: GUDS ÅND/MENNESKETS ÅND

1. I hvilket bilde var menneskene gjort?

1 Mos 1,26 «Så sa Gud: «La Oss gjøre mennesker i Vårt bilde, etter Vår lignelse.»

2. Hvem snakket Gud til? Er det et annet guddommelig Vesen i Guds bilde?

I Bibelen er det kun Kristus som blir beskrevet som et vesen i Guds bilde.

2 Kor 4,4 «de vantro, de som har fått sine sinn forblindet av denne tidsalders gud, for at ikke lyset fra herlighetens evangelium om Kristus, som er Guds bilde, skal skinne for dem.»

Fil 2,6 «Han som var i Guds skikkelse, holdt det ikke for et tilranet gode å være lik Gud,»

Kol 1,15 «Han er bildet av den usynlige Gud. Den førstefødte framfor hele skapningen.

Heb 1,4 «Han er blitt så mye høyere enn englene, fordi Han har arvet et mer framstående navn enn dem.»

Med mindre Bibelen åpenbarer for oss et annet guddommelig vesen i Guds bilde og likhet, må vi konkludere med at det i 1 Mosebok 1,26 at Gud Faderen snakker til Sin Sønn.

3. Hva innebærer begrepet bilde og likhet?

1 Mos 5,3 «Adam hadde levd i hundre og tretti år, da ble han far til en sønn i sin egen lignelse, etter sitt bilde, og kalte ham Set,»

Vi ser her at Set var i lignelsen og bildet til Adam. Det inkluderer fysisk og åndelig.

4. Hva er mennesket (en levende sjel) laget av?

1 Mos 2,7 «Og Herren Gud formet mennesket av jordens støv, og Han blåste livets ånde inn i hans nesebor. Og mennesket ble ene levende sjel.»

Menneskekropp + menneske ånd = et levende menneskelig vesen

5. Hvis menneske var lagd i Guds bilde, og menneske har to aspekter, en ånd og en kropp, betyr det at Gud og Kristus også har en åndelig og en kroppslig form?

a. Har Gud en kroppslig form?

- Profeter som så Guds form:

- *Mika*

1 Kong 22,19 «Da sa Mika: «Hør derfor Herrens Ord: Jeg så Herren sitte på sin trone, og hele himmelens hærskeare sto hos Ham, både på Hans høyre og Hans venstre side.»

Jesaja

Jes 6,1 «I det året da kong Ussia døde, så jeg Herren sitte på en trone høy og oppløftet, og slepet av Hans skrud fylte templet.»

(Også Daniel [*Daniel 7,9.13*] og Johannes [*Åpenbaringen 4,2.3*] så Gud)

- Kristus var i Guds form før inkarnasjonen:
 - **Fil 2,6** «men Han uttømte seg selv, tok på seg en tjeners skikkelse og kom i menneskers likhet.»
- Jesus sa at Hans Far hadde en form som ingen andre enn Han kunne se:
 - **Joh 6,46** «Ikke slik at noen har sett Faderen, uten Han som er fra Gud. Han har sett Faderen.» (se også Joh 5,37)
- Vi vil se Gud:
 - **Matt 5,8** «Salige de rene av hjertet, for de skal se Gud.»

b. Har Gud en ånd?

Fader:

Joh 4,24 «Gud er Ånd, og de som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet.» (se også Matt 10,20)

Jesus:

1 Kor 15,45 «Og slik er det skrevet: Det første mennesket, Adam, ble en levende sjel. Den siste Adam ble en livgivende ånd. (se også Fil 1,19)

Guddommelig kropp/form + guddommelig Ånd = Guddommelig vesen

6. Er det noen paralleller mellom mennesket og dens ånd og med Gud og Hans ånd?

1 Kor 2,11 «For hvem blant menneskene kjenner de ting som hører mennesket til, uten menneskets ånd som er i ham? Slik er det heller ingen som kjenner de ting som hører Gud til, uten Guds Ånd.»
(«slik er det» betyr «på samme måte»)

Teksten over forteller oss at 'hva menneskets ånd er for mennesket' det samme som 'hva Guds ånd er for Gud'. Likevel er det en veldig viktig forskjell. Mens menneskets ånd er 'i ham', er ikke Guds ånd bunnet til Guds kropp.

7. Hva refererer menneskets ånd til?

- **Sinn – Daniel 2,1** «I det andre året av Nebukadnesars regjeringstid hadde Nebukadnesar drømmer. Han ble så urolig i sin ånd at han mistet søvnen.»

(Han kunne tydeligvis ikke få sove fordi han tenkte på drømmen som han hadde hatt. Med andre ord, hans sinn var urolig.)

- **Hjerte – Salm 34,19** «Herren er nær hos dem som har et sønderbrutt hjerte, og den som har en sønderknust ånd, frelser Han.» (se også Salm 51,10,17; 77,6; 78,8; Esek 36,26)
- **Liv/pust – Job 27,3** «så lenge det er livspust i meg og Guds ånde er i min nese» (Jes 38,16; se også Åp 11,11)

Menneskets ånd er personligheten, karakteren og livet til mennesket. Det er han selv personlig.

8. Hvordan forklarer Bibelen Guds Ånd?

- **Sinn – sammenlign Jes 40,13 med Pauls sitt sitat i Rom 11,34**

Jes 40,13 «Hvem har målt Herrens Ånd, og hvor er mannen som kunne gi Ham råd og tilføre Ham kunnskap?»

Rom 11,34 «For hvem har kjent Herrens sinn? Eller hvem var Hans rådgiver?»

- **Liv – Joh 6,63** «Det er Ånden som gir liv. Menneskenaturen gagnar ingenting. De Ord som Jeg taler til dere, er ånd, og de er liv.»

Rom 8,10 «Og dersom Kristus er i dere, er vel kroppen død på grunn av synden, men ånden er liv på grunn av rettferdighet.» (se også 1 Mos 2,7; Job 27,3; 33,4; Åp 11,11)

Akkurat slik som forholdet er mellom mennesket og dets ånd, slik er også forholdet mellom Gud og Hans ånd. Guds Ånd er Hans egen personlighet, karakter, liv og tanker.

9. Hvis menneskets ånd ikke er noen andre enn hans egen tilstedeværelse/person, kan vi da si at Guds ånd er Hans egen tilstedeværelse?

Salm 139,7 «Hvor kan jeg gå bort fra Din Ånd? Eller hvor kan jeg flykte fra Ditt ansikt?»

Salm 51,11 Oversatt fra engelsk «Kast meg ikke bort fra din nærhet, og ta ikke Din Hellige Ånd fra meg» - i Norsk bibel «Skjul Ditt ansikt for mine synder, og stryk ut alle mine misgjerninger»

Konklusjon: Gud har en kroppslig form og en åndelig dimensjon. Gud Ånd er ikke bunnet til hans kropp. På samme måten som din ånd er din personlighet og tilstedeværelse, er Guds Ånd hans egen person, sinn og tilstedeværelse.

LEKSJON 7

DEN HELLIGE ÅND – DEL 2:

DEN HELLIGE ÅNDS IDENTITET

I den forrige leksjonen stadfestet vi at Guds Ånd er Hans eget sinn, liv, tilstedeværelse og person. I denne leksjonen skal vi se på hvor ånden kom fra og identiteten til Ånden.

1. Hva lovet Jesus da han dro?

Joh 14,16-17.26 «Og Jeg vil be Min far, og Han skal gi dere en annen Talsmann, for at Han skal bli hos dere til evig tid, sannhetens Ånd, som verden ikke kan få, siden den verken ser Ham eller kjenner Ham. Men dere kjenner Ham, for Han blir hos dere og skal være i dere.Men Talsmannen, Den Hellige Ånd, som Min Far vil sende i Mitt navn, Han skal lære dere alle ting og minne dere om alt det Jeg har sagt dere.

2. Ifølge Bibelen, hvem sin ånd er «Den Hellige Ånd»?

Sammenlign de følgende to vers:

Mark 13,11 «Men når de arresterer dere og overgir dere, skal dere ikke på forhånd bekymre dere eller på forhånd tenke ut hva dere skal si. Men det som blir gitt dere i samme stund, det skal dere tale. For det er ikke dere som taler, men Den Hellige Ånd.

Matteus gjengir det på følgende måte:

Matt 10,19-20 «Men når de overgir dere, skal dere ikke være bekymret for hvordan dere skal tale eller hva dere skal si. For det skal bli gitt dere i samme stund hva dere skal si. For det er ikke dere som taler, men Den som taler i dere er deres Fars Ånd.»

Hellig Ånd = Faderens Ånd

Sammenlign også følgende to vers:

2 Pet 1, 21 «For aldri er noen profeti kommet fram ved et menneskes vilje, men Guds hellige mennesker talte drevet av Den Hellige Ånd.»

Mens han i det første brevet snakket om det samme, sa Peter:

1 Pet 1, 10-11 «Om denne frelsen har profetene grundig undersøkt og gransket, de som profeterte om den nåde som skulle komme til dere, idet de gransket etter hvilken eller hva slags tid Kristi Ånd, som var i dem, viste til da Han på forhånd vitnet om Kristi lidelser og herlighetene som skulle følge deretter.»

Hellig Ånd = Kristi Ånd

Ifølge de fire siste versene kan vi trygt konkludere med at:

Kristi Ånd = Den Hellige Ånd = Faderens Ånd

3. Hvor mange hellige ånder finnes det?

Ef 4,4 «Det er én kropp og én Ånd, slik som dere ble kalt i ett håp ved deres kall,»

4. Når vi mottar Den Hellige Ånd, hvem mottar vi?

Joh 14,23 «Jesus svarte og sa til ham: «Hvis noen elsker Meg, vil han holde Mitt Ord. Og Min Far skal elske ham, og Vi skal komme til ham, og Vi skal ha Vår bolig hos ham.»

Når vi mottar Den Hellige Ånd, mottar vi både Faderen og Sønnen

5. Har Faderen og Sønnen den samme ånd?

Rom 8,9-10 «Men dere styres ikke av syndenaturen, men av Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Hvis noen ikke har Kristi Ånd, hører han ikke Ham til. Og dersom Kristus er i dere, er vel kroppen død på grunn av synden, men ånden er liv på grunn av rettferdighet.»

Mens Paulus her i dette verset snakker om den samme ånden bruker han følgende uttrykk: Ånden, Guds Ånd, Kristi Ånd, Kristus. Dette viser oss at Paulus trodde at Den Hellige Ånd er ånden både til Faderen og Sønnen.

6. Hvor kommer Ånden fra?

Joh 15,26 «Men når Talsmannen kommer, Han som jeg skal sende dere fra Min Far, sannhetens Ånd, som går ut fra Min Far, da skal Han vitne om Meg.»

7. Hvorfor kommer ånden ut fra Faderen?

1 Kor 8,6 «så er det likevel for oss bare én Gud, vår Far, og alle ting er av Ham, og vi er til for Ham. Og det er én Herre, Jesus Kristus, og alle ting er ved Ham, og vi lever ved Ham.»

Rom 11,36 «For av Ham og ved Ham og til Ham er alle ting. Ham være æren i all evighet! Amen.»

Ånden utgår fra Faderen, fordi alt er av Ham. Han er kilden til alle ting. (Vennligst se leksjon 3 for ytterligere informasjon.)

8. Gjennom hvem kommer denne ånden til oss?

Ef 2,18 «For ved Ham har vi begge adgang til vår Far i én Ånd.»

Joh 20,22 «Da Han hadde sagt dette, åndet Han på dem og sa til dem: «Ta imot Den Hellige Ånd!»

Faderens Ånd kommer til oss gjennom Jesus, og returnerer gjennom Ham.

9. Hvem kom til oss for å være vår Talsmann?

Joh 14,18,19 «Jeg skal ikke la dere bli igjen som foreldreløse. Jeg skal komme til dere. Ennå en liten stund og verden skal ikke se Meg lenger, men dere skal se Meg. For Jeg lever, og dere skal leve.»

10. På hvilken måte sendte Faderen Jesus til oss? Er Jesus i kjødet eller i Ånden?

Gal 4,6 «Og fordi dere er sønner, har Gud sendt sin Sønns Ånd inn i våre hjerter, som roper: «Abba, Far!»

Legg merke til at Paulus forteller oss i Galaterbrevet at når vi mottar Jesu Ånd, roper vi «Abba, Far!» Men han forteller oss også i Rom 8,15 at når vi mottar Ånden roper vi «Abba, Far!». Dette er enda en bekreftelse på at Den Hellige Ånd ikke er noen andre enn Jesu ånd. Sammenlign også Gal 4,6 med Ap.gj 3, 26.

11. Når vi mottar Jesu Ånd; er det en annen enn Kristus?

2 Kor 3,17 «Men Herren er Ånden. Og der herrens Ånd er, der er det frihet.»

Paulus fortalte oss i 1 Kor 8,6 at det er én Herre, Jesus Kristus og i Ef 4,4 at det er én ånd. Likevel forteller Paulus oss i verset over at «Herren er Ånden». Hvis Herren er Jesus og det er én ånd, da er det bare logisk og bibelsk å tro at Den Hellige Ånd ikke er noen andre enn Herren Jesus Kristus i åndelig form. Jesus selv kommer til oss som en personlig Talsmann. Ånden er derfor personen Jesus.

12. Forteller Bibelen oss at Jesus ble en ånd?

1 Kor 15,45 «Og slik er det skrevet: Det første mennesket, Adam, ble en levende sjel. Den siste Adam ble en livgivende ånd.»

13. Hvorfor forteller Bibelen oss noen ganger at når Talsmannen kommer vil både Faderen og Sønnen komme, mens det andre steder står at Jesus er den Ånden?

2 Kor 5,19 «for Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv, så Han ikke tilregner dem overtreddene deres, og har lagt forlikelsens ord ned i oss.»

Joh 14,10,20 «Tror du ikke at Jeg er i Min Far og Min Far i Meg? De ordene som jeg taler til dere, taler Jeg ikke av Meg selv, men Min Far, som blir i Meg,

Han gjør gjerningene. På den dagen skal dere kjenne at Jeg er i Min Far og dere i Meg og Jeg i dere.»

14. Hvem er det som banker på vår hjertedør?

Åp 3,20 «Se, Jeg står for døren og banker. Om noen hører Min røst og åpner døren, da vil Jeg gå inn til ham og holde måltid med ham, og han med Meg.»

15. Hva er vårt håp om ære?

Kol 1,27 «For dem ville Gud gjøre kjent hvilken rikdom av herlighet det er i dette mysteriet blant hedningene, det er Kristus i dere, håpet om herligheten.»

LEKSJON 8

FADEREN OG SØNNEN

HELLIGDOMMEN

1. Hvordan kan vi studere og lære mer om Guds veier?

Bibelen lærer oss at vi blir kjent med Guds vei ved å studere helligdommen:

Salm 77,14 «Din vei, Gud, er i helligdommen. Hvilken Gud er stor som vår Gud?»

Hva kan helligdommen dommen fortelle oss om Guddommen? Hvor mange vesener blir åpenbart for oss i helligdommen med dets tjenester?

2. Hvor mange stadier er det i helligdomstjenesten?

Det er tre stadier i helligdomstjenesten, forgården, Det Hellige og det Aller Helligste. Vi skal se på de tre stadiene uavhengig av hverandre og se hva vi kan lære av dem.

I. Det Aller Helligste:

- a. Hva kan vi lære fra Det aller Helligste i forhold til Guddommen?

Gud ga streng instruksjon om at kun én annen enn Han selv har lov til å komme inn i Det Hellige av det Aller Helligste.

1. **Jesus, vår Høyesteprest:** Bare øverstepresten fikk lov til å gå inn i det Aller Helligste (Heb 9,6-7). Jesus er vår himmelske Øversteprest (Heb 4,14; 5,10; 6,20)
2. **Gud Faderen på tronen:** Guds tilstedeværelse hviler på toppen av nådestolen (2.Mos 25,21-22; Salm 80,1). Gud Faderen er den Ene som sitter på tronen i den himmelske Helligdommen (Åp 4,2; 5,1-6).
3. **Jesus fremlegger våre bønner for Faderen:** Bare et vesen, Øverstepresten var i stand til å ta røkelsen i Guds nærvær på forsoningsdagen (3 Mos 16,11-13). Røkelsen representerer de helliges bønner blandet med Kristi rettferdighet (Salm 141,2; Åp 5,8; 8,3). Det er Kristus som mottar våre bønner og legger dem frem for Sin Far blandet med Hans nåde og rettferdighet.

- b. Hvor mange guddommelige Vesener blir vi presenterer for i Det Aller Helligste? Og hvem er De?

Et enkelt studie av Det Aller Helligste i den jordiske helligdommen viser oss at det bare er to guddommelige Vesener, Faderen og Sønnen, som blir representert av den jordiske øverstepresten og Guds tilstedeværelse på tronen.

II. Det Hellige:

- a. Hvilken lekse kan vi lære fra det jordiske De Hellige i forhold til Guddommen?

1. **Jesus er vår himmelske Prest/øversteprest:** Prestene eller øverstepresten i den jordiske helligdommen som gjorde tjeneste i den første avdelingen er et symbol, eller bilde, på Kristus, vår Øversteprest.
2. **Guds tilstedeværelse i Det Hellige:** Bibelen forteller oss også at Gud manifestere sin herlighet i begge avdelingene i den jordiske helligdommen.

2 Mos 33,9-11 «Da skjedde det: Da Moses gikk inn i teltet, senket skystøtten seg og ble stående ved døren til teltet, og Han talte med Moses. Hele folket så skystøtten stå ved døren til teltet, og hele folket reiste seg opp og tilba, hver mann i teltdøren sin. Herren talte med Moses ansikt til ansikt, som en mann snakker med sin venn. Så vendte han tilbake til leiren, men medhjelperen hans, Josva, Nuns sønn, som var en ung mann, forlot ikke teltet.» (se også 2 Mos 29, 42-44; 30,36; 40,35; 35; 1King 8,10-11; 2Krøn 5,13-14; 7,1-2)

I 2 Mos 33,8-11 har vi eksemplet av tilstedeværelsen til 2 levende vesener – Moses, mellommannen, og Gud. Vi vet selvfølgelig at Moses representerte Jesus, den eneste Mellommannen mellom Gud og mennesket (1 Tim 2,5). Derfor viser dette eksemplet frem til tilstedeværelsen av begge – Jesus, vår Mellommann og Øversteprest, og Gud Faderen i den første avdelingen i den himmelske helligdommen.

3. **Skuebrødsbordet:** Det lå to stabler med brød på skuebrødsbordet, seks i hver stabbel (3 Mos 24,5-6). Disse to stabelene representerer Faderen og Sønnen; og her kommer grunnen for det:
 - **To kroner:** Det var to kroner eller doble kroner på skuebrødsbordet (2 Mos 25,23-25). Hvorfor to?

- **Jesus er Brødet:** Brødet representerer Jesus (Joh 6,51). Men Jesus sa at «Jeg og Min Far, Vi er ett» (Joh 10,30). Derfor kunne brødet representere Faderen også. Det er grunnen til at Gud instruerte presten om å legge brødet i to stabler (ikke i 1 eller 3) for å representere Faderen og Sønnen på et bord med 2 kroner (ikke 1 eller 3).
- **Jesus deler Faderens trone:** Åp 3,21 forteller oss at Jesus deler Sin Fars trone, derfor er det to vesener på tronen.
- **Skuebrødsbordet** med de to stablene på er en passende representasjon av Faderens og Sønnen tilstedeværelse i den første avdelingen i den himmelske helligdommen mens Jesus oppfylte sin tjeneste i Det Hellige.

- b. Hvor mange guddommelige vesener blir vi presentert for i Det Hellige? Og hvem er Dem?

Et studie av den jordiske Helligdommen viser tilstedeværelsen av to Vesener: Jesus, Mellommann/Presten, og Gud Faderen. Igjen, bare to Vesener, ikke tre.

- c. Hva med den Hellige Ånd? Er den representert i Det Hellige?

I Det Hellige er det upersonlige og livløse elementer som representerer Den Hellige Ånd, slik som oljen som blir brukt til å lyse opp lysestaken. Men poenget er at ingensteder ser vi et tredje levende vesen som representerer Den Hellige Ånd. Ja, ånden er der, men ikke kroppslig som Faderen og Sønnen. Oljen er et symbol på ånden, men oljen blir brukt i Det Hellige til å produsere lys, som er symbolet på Jesus. (Joh 8,12; 9,5)

III. Forgården:

- a. Hvilken leksjon kan vi lære fra forgården i forholdet til Guddommen?
Tjenesten i forgården involverer 3 levende vesener:

1. **Jesus er offeret:** Offeret, enten det er et lam eller en okse, osv. (2 Mos 4,3), representerte Jesus Guds Sønn (1 Joh 26,39).
2. **Vi er synderne:** Synderen som drepte offeret med sine egne hender (2 Mos 4,4) representerer synderen som bekjenner sine synder og gir sitt åndelige offer (1 Pet 2,5).

3. Jesus er den salvede Presten: Den salvede presten tok blodet inn i helligdommen (2 Mos 4,5). Også dette representerte Jesus vår Øversteprest (Heb 4,14; 5,10; 6,20).

- b. Hvor mange guddommelige Vesener gjør tjeneste i forgården?
Dette er det eneste levende Vesenet som var involverte i tjenesten i forgården. Vi kan bare se ett guddommelig Vesen.
- c. Hva representerer de andre prestene?
Selvfølgelig var det flere enn én prest som tjenestegjorde i forgården akkurat som det var i Det Hellige. Disse prestene kan representere en av to alternativer:
1. et bilde på Kristus
 2. alle de hellige (Bibelen kaller Jesu etterfølgere for et kongelig presteskap (1 Pet 2,9). De representerer de menneskene som arbeider i samarbeid med Guddommen.)

Uansett hvem du tror er den korrekte, står poenget fast, det finnes ikke et levende vesen som representerer Den Hellige Ånd.

- d. Hva med Den Hellige Ånd, er den representert i forgården?
Vi ser i forgården noe som representerer Den Hellige Ånd, men de er livløse og upersonlige i motsetning til de som representerer Jesus. F.eks.:
1. ilden på brennofferaltaret – i Ap.gj 2,3 ser vi at Ånden blir helt ut som tunger av delte tunger av ild.
 2. vann i renselseskaret – i Det Nye Testamentet blir vann brukt for å representere Ånden (se Joh 4,14; 7,38-39; Åp 22,1).

Men poenget er fortsatt det samme, ingen steder ser vi at Ånden blir representert som et levende vesen slik som Faderen og Sønnen.

- e. Hva er en av rollene til øverstepresten i forgården som viser til Jesu sitt arbeid på jorden?
Det er viktig å legge merke til at en av rollene, eller pliktene, til øverstepresten var å undervise menneskene (Esk 44, 23), som selvfølgelig skjedde utenfor tabernakelet, siden ingen andre enn prestene kunne komme inn i helligdommen. Med andre ord, presten skulle ikke bare tjenestegjøre i helligdommen foran Gud, han skulle også gå ut og undervise menneskene.

Det som er fascinerende er at prestene skulle skifte klær før de gikk ut til menneskene. De måtte sette på seg et annet klesplagg (eller drakt enn den de brukte i Guds nærvær.

Esek 44,19 «Når de går ut til den ytre forgården, til folket, da skal de ta av de klærne de gjorde tjeneste i. De skal la dem ligge i de hellige rommene, og de skal ta på seg andre klær. De skal ikke hellige folke i sine hellige klær.»

De er her hvor jeg tror at bildet gir oss en veldig interessant og opplysende innsikt. En av pliktene til Kristus, vår Øversteprest, er å lære menneskene utenfor helligdommen. Ikke bare det, men ifølge bildet skal Han skifte til en annen drakt eller et annet klesplagg, eller Han skal fremstå i «en annen form» forskjellig fra hva Han bruker i Guds nærvær.

Det er akkurat det som Kristus gjør. Mens Jesus tjenestegjør i den himmelske helligdommen er Han i sin psykiske og kroppslige form, men han er likevel – ved Sin Ånd – leder for den jordiske menighet (Gal 4,6). Jesus har lovet at Han alltid er med oss, han vil aldri forlate oss eller svikte oss (Matt 28,20; Heb 13,5). Bibelen forteller oss at Jesus var med Sine tilhengere og «virket sammen med dem» (Mark 16,20).

Som du kan se, får vi presentert bare 2 guddommelige Vesener i den jordiske helligdommen: Faderen og Sønnen. Det er ikke plass til et tredje levende vesen i helligdommen. I tillegg til det lærer helligdomstjenesten oss at for å oppfylle bilde måtte Jesus gjøre det som presten gjorde, nemlig undervise menneskene, som Han gjør gjennom Sin egen Ånd, Den Hellige Ånd. Apostlene forsto dette, derfor kunne Paulus si at Jesus er Den hellige Ånd (2 Kor 3,17; 1 Kor 8,6; se også leksjon 7 for ytterligere informasjon).

Kapittel 15

Svar på innvendinger

1. Innvendig 1 (1 Mos 1,2)	side 98
2. Innvendig 2 (1 Mos 1,26)	side 98
3. Innvendig 3 (Jes 9,6)	side 99
4. Innvendig 4 (Jes 44,6)	side 100
5. Innvendig 5 (Matt 12,31-32)	side 101
6. Innvendig 6 (Matt 3,16-17)	side 103
7. Innvendig 7 (Matt 28,19)	side 104
8. Innvendig 8 (Joh 1,1)	side 106
9. Innvendig 9 (Joh 14,16)	side 108
10. Innvendig 10 (1 Joh 5,7)	side 109

1. Innvending 1 – 1 Mos 1,2

1 Mos 1,2 «Jorden var uformet og tom, og mørket lå over dypets overflate. Og Guds Ånd svevde over vannflatene.»

Innvending:

Den Hellige Ånd var tilstede ved skapelsen; derfor må han være en individuell person akkurat som Faderen og Sønnen.

Svar:

Skapelsen er tilskrevet like mye til den Hellige Ånd som til Faderen og Sønnen ifølge denne teksten. Men hva leserne noen ganger ikke klarer å erkjenne er at det er eiendomspronomen terminologien som brukes i verset. I dette verset blir eiendomspronomenet brukt på følgende måte: «Guds Ånd». Det står ikke, «Gud, Ånden».

Salm 33,6 «Himlene ble dannet ved Herrens od, og hele deres hær ved et pust fra Hans munn.»

Det hebraiske ord for «pust» er «רוּחַ, rûach», som er det samme ordet som er oversatt med «ånd» i 1 Mos 1,2. Meningen burde være klar: Guds Ånd er det samme som Guds pust. Dette bekrefter Jesus i Joh 20,22. «Da Han hadde sagt dette, åndet han på dem og sa til dem: «Ta imot Den Hellige Ånd!» Jesus pustet Sin egen Ånd på dem, ikke en annen person. Det er den samme ånd som er omtalt i 1 Mos 1,2, «Guds Ånd, som også kan oversettes med «Guds pust».

Job 33,4 «Guds Ånd har dannet meg, Den Allmektiges ånde gir meg liv.»

Guds Ånd likestilles med Hans pust. Det er hva ordet betyr.

2. Innvendig 2 – 1 Mos 1,26

1 Mos 1,26 «Så sa Gud: «La oss gjøre mennesker i Vårt bilde, etter Vår lignelse. De skal ha råderett over fiskene i havet, over fuglene i luften og over feet, over hele jorde, og over hvert kryp som rører seg på jorden.»

Innvending:

Denne teksten (akkurat som 1 Mos 11,7) beviser at Gud er et flertall av tre personer fordi «oss» refererer til alle tre.

Svar:

Det er sant at ordet «oss» betyr at det var flere enn én person i skapelsen, men nødvendigvis ikke tre. Det kunne like gjerne referere til to som til tre. I Skriften leser vi, «Gud... skapte alle ting ved Jesus Kristus» (Ef 3,9). Det skulle være klart

ut i fra dette verset at Gud er enn annen enn Jesus Kristus. Og ifølge Heb 1,2, skapte Gud alt ved Sin Sønn.

Vi finner enda mer i Ord 30,4: *Hvem har steget opp til himmelen eller steget ned? Hvem har samlet vinden i sin hule hånd? Hvem har bundet vannene i et klede? Hvem har grunnfestet alle jordens ender? Hva er Hans navn, og hva er Hans Sønns navn? Du vet det uten tvil.*

Dette viser oss at det var to Vesener som skapte (En Far og en Sønn). Ord 8, 22-30 viser også til skapelsesverket som ble gjort at to Vesener. Gud Faderen er den store Kilden til alle ting, og Han skapte alle ting ved Hans Sønn, Jesus Kristus. Som du kan se viser både Det Gamle og Det Nye Testamentet til skapelsen gjort av bare to Vesener.

Dessuten sa Gud: *«La oss gjøre mennesker i Vårt bilde, etter Vår lignelse»*. Det er tydelig at Gud snakket til noen som var i Hans eget bilde og lignelse. Ifølge Bibelen er Kristus den Eneste som er: *«det uttrykte bilde»* av Faderen (Heb 1,3, se også spørsmål 2 i Leksjon 6).

Nå kan vi med sikkerhet si hvem det er som snakker i 1 Mos 1,26. Gud Faderen sier til Sin Sønn: *«La oss gjøre mennesker i Vårt bilde, etter Vår lignelse»*.

3. Innvending 3 – Jes 9,6

Jes 9,6 *«For et Barn er født, en Sønn er oss gitt, Herredømmet er på Hans skulder. Hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Mektig Gud, Evig Far og Fredsfyrste.»*

Innvending:

Dette verset beviser Treenigheten fordi Kristus blir kaldt for «Mektig Gud» og «Evig Far»!

Svar:

Jesaja 9,6 blir brukt for å virkelig understreke og bevise en Treenighet, fordi Kristus blir kaldt for Den evige Far. Men det kan ikke referere til en Treenighet. Er Jesus Faderen i Treenigheten? Hvis det er tilfelle, hvordan kan han da være Sønnen? Eller hvis Han er både Faderen og Sønnen, hvordan kan det da være en Treenighet? For en Treenighet består av tre personer. For å gjenkjenne en Treenigheten må skillet mellom Faderen og Sønnen bevares. Kristus blir kalt for «den andre personen i Treenigheten», men om denne teksten beviser en Treenigheten, eller i det hele tatt viser til den, så beviser den at Kristus ikke er den andre, men den første. Og om Han er den første, hvem er den andre? Det er tydelig at denne teksten ikke refererer til en slik doktrine. Og, når vi sammenligner skriftsted med skriftsted, kan vi være sikre på at den ikke støtter «Bare Jesus» doktrinen¹.

¹ «Bare Jesus» doktrinen lærer Guds udelelige enhet hvor det er en Gud som manifesterer seg annerledes i ulike dispensasjoner. I Det gamle testamentet er Han Faderen, i det Nye Testamentet er Han Jesus, og etter at Jesus gikk tilbake til himmelen er Han den Hellige Ånd.

Sønnen blir referert til som den Evig Far, ikke til Seg selv eller til sin Far, men til de barn som Hans Far har gitt ham. Hans språk er «*Jeg og de barn Gud har gitt Meg*» (Heb 2,13). Paul siterer Jes 8,18 og viser til Kristus. Legg merke til hva Jesus sier: «*Ingen kan komme til Meg uten at Faderen, som har sendt Meg, drar ham. Og Jeg skal reise ham opp på den siste dag.*» Joh 6,44

Han er vår Far i det at Han er den andre Adam. Akkurat som den første Adam er faderen til menneskerasen, er den andre Adam, Jesus, Den Evige Far til den frelste menneskerasen. Legg også merke til at profetien sier «*Hans navn skal kalles*». Det var en profeti om hva som skulle skje i fremtiden, på det tidspunktet når «*... et Barn er født, en Sønn er oss gitt*».

Legg merke til at Jes 9, 6 sier «*hans navn skal kallesMektig Gud,*». Dette uttrykket understreker Kristi guddommelige natur. Han er i sannhet mektig, for all makt er gitt til Ham (Matt 28,18), og Han er guddommelig, i kraft av Hans guddommelige fødsel, som vi så i Leksjon 4 og 5. Derfor er det passende å referere til Ham som Gud, for Den Høyeste Gud refererer Selv til Sin Sønn som «Gud» i Heb 1,8. Uttrykket «*Evig Far*» og «*Mektig Gud*» kan med riktighet anvendes på Sønnen.

4. Innvendig 4 – Jes 44,6

Jes 44, 6 «*Så sier Herren, Israels Konge, Hans Forløser, hærskares Herre: Jeg er den første, og Jeg er den siste. Foruten Meg er det ingen Gud.*»

Innvending:

Dette verset taler bare om Én Herre og den sier «foruten Meg er det ingen Gud». Det må bety at denne ene Herren inkludere Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd fordi de alle er Gud. Og hvis ikke utelukker denne teksten Jesus fra å være Gud.

Svar:

Hvis du leser Jesaja vil du legge merke til at fra kapittel 40 og utover begynner det en ny stil/seksjon. I alle kapitlene fra 41-46 finner vi vers som sier noe lignende, som i verset over. Derfor er ikke dette alt vi finner. Vi finner også følgende:

1. Gud setter søkelyset på at Han er over mennesket (Jes 41,2-4).
2. Gud utfordrer avgudstilbederne og deres avguder (Jes 41,21-24).

Hva Gud sier gjennom Jesaja har ingenting med forholdet mellom Faderen og Hans Sønn, slik Trinitarianerne liker å tro, det retter heller søkelyset, eller relaterer det til fellesskapet, mellom himmelens Gud og de falske gudene på jorden, enten det er menneskene som gjør seg selv like viktige som Gud, eller avguder som blir tilbedt. Jes 42,8 viser dette godt:

«Jeg er Herren, det er Mitt navn. Min ære gir Jeg ikke til noen annen, Min pris gir Jeg ikke til utskårne bilder.»

Legg merke til hvordan uttrykket «noen annen» er parallell med uttrykket «utskårne bilder». Gud sa at han ikke ville dele Sin herlighet med utskårne bilder. Når dette er sagt så legg merke til hvordan Kristus blir nevnt i disse kapitlene, til og med når de har i tankene å fremheve Den Eneste Herren aspektet:

Jes 42,1 *«Se! Min tjener som Jeg holder oppe, Min Utvalgte, i Ham har Min sjel velbehag! Jeg har lagt Min Ånd på Ham. Han skal føre retten ut til hedningefolkene.»*

Dette verset er klemt inn mellom de følgende versene:

Jes 41, 4 *«....Jeg, Herren, er Den første, og den som er hos de siste, Jeg er Han. (nesten nøyaktig den samme formuleringen som i Jes 44,6)*

Jes 42,8 *«Jeg er Herren, det er Mitt navn. Min ære gir Jeg ikke til noen annen. Min pris gir Jeg ikke til utskårne bilder.»*

I denne sammenheng er det klart at Kristus (min Tjener) er nevnt som et separat Vesen fra Den Ene som sier: «Jeg er Herren; det er Mitt navn.: og min herlighet vil Jeg ikke gi til andre».

Jeg vil gjerne stille spørsmålet tilbake til spørsmållilleren, hvem er «Herren Israels Konge» og hvem er Hans «Tjener»? Det er ganske tydelig at den ene refererer til Faderen mens den andre til Kristus.

5. Innvending 5 – Matt 12,31-32

Matt 12,31-32 *«Derfor sier Jeg dere. Hver synd og bespottelse skal menneskene bli tilgitt, men spott mot Ånden skal ikke menneskene bli tilgitt. Den som taler et ord mot Menneskesønnen, får det tilgitt. Men den som taler imot Den Hellige Ånd, skal ikke få det tilgitt, verken i denne tidsalder eller i den kommende.»*

Innvending:

Begår du ikke, ved å fornekte treenigheten og troen på at Den Hellige Ånd er det tredje guddommelige vesenet, en spott mot Den Hellige ånd, og dermed en utilgivelig synd?

Svar:

Dette verset blir ofte misforstått og mistolket til å bety at det er en utilgivelig synd å avvise Den Hellige Ånds person. Men er dette den riktige tolkningen? Hva betyr egentlig «*spott mot Ånden*»?

Konteksten til Jesu tale må ikke overses. La oss lese hele teksten i sammenheng:

Matt 12, 25-31 «*men Jesus kjente tankene deres, og Han sa til dem: hvert rike som er i strid med seg selv, blir ødelagt, og hver by eller hvert hus som er i strid med seg selv, kan ikke bli stående. Hvis Satan driver ut Satan, er han kommet i strid med seg selv. Hvordan kan da riket hans bli stående? Og hvis Jeg driver ut demoner ved Beelsebub, ved hvem er det da deres sønner driver dem ut? Derfor skal de være deres dommere. Men hvis Jeg driver ut demonene ved Guds Ånd, sannelig, da er Guds rike kommet til dere. Eller hvordan kan en gå inn i huset til den sterke og plyndre hans gods, hvis en ikke først binder den sterke? Da først kan en plyndre hans hus. Den som ikke er med Meg, er imot Meg. Og den som ikke samler med meg, sprer. Derfor sier Jeg dere: Hver synd og bespottelse skal menneskene bli tilgitt, men spott mot Ånden skal ikke menneskene bli tilgitt.*»

Parallell historien finner vi i Markus. Han gir mer lys til dette spørsmålet:

Mark 3, 28-30 «*Sannelig sier Jeg dere: Alle synder og enhver bespottelse de uttaler, skal bli tilgitt menneskenes barn. Men den som spotter Den Hellige Ånd får aldri tilgivelse, men blir skyldig til evig dom.*» For de hadde sagt: «*Han har en uren ånd.*»

I Markus 3,30 poengterer Jesus grunnen for menneskene hva som er den utilgivelige synden «*For de hadde sagt: «Han har en uren ånd.*» Etter å ha helbredet blinde og døve, beskylder fariseerne Jesus for kaste ut demoner ved Beelzebub kraft (Matt 12,24). Som svar på deres anklage sa Jesus:

«*Hver synd og bespottelse skal menneskene bli tilgitt, men spott mot Ånden skal ikke menneskene bli tilgitt.*»

Hva har anklagen mot Jesus om å utføre mirakler ved Beelzebubs kraft å gjøre med å avvise Den Hellige Ånd? Hva fikk Jesus til å si det Han sa?

Det er klart at det er begått synd mot Den Hellige Ånd når man med viten og vilje tilskriver Satan verket til Den Hellige Ånd. Når det er en målbevisst og vedvarende motstand mot sannhet og bevis, da synder man mot Den Hellige Ånd. Den utilgivelige synden er ikke å fornekte personen Den Hellige Ånd, for det var ikke temaet i henhold til konteksten, snarere er det å avvise lyset og nekte å omvende seg og gi akt på tilskyndelsene fra Guds Ånd. Når vi kontinuerlig avviser lyset blokkerer vi for Guds mulighet til å nå oss. Ved å plassere oss selv hvor vi

ikke kan bli nådd av Gud, begår vi den utilgivelige synden, fordi vi ikke lar det være en vei for Gud til å nå oss på.

6. Innvending 6 – Matt 3, 16-17

Matt 3, 16-17 «Da Jesus var blitt døpt, kom Han straks opp av vannet. Og se, Himmelen åpnet seg for Ham, og han så Guds Ånd fare ned som en due og komme over Ham. Og se, fra Himmelen lød en røst som sa: «Dette er Min Sønn, Den Elskede, i Ham har Jeg velbehag.»

Innvending:

Når Kristus ble døpt ser vi Faderen snakke fra himmelen, Kristus er på jorden og Den Hellige Ånd kom ned i en form av en due. Beviser ikke dette klart tilstedeværelsen av tre forskjellige personer, eller Treenigheten?

Svar:

Svaret på dette er veldig enkelt. Om vi ikke legger skriften noe ekstra vil vi ikke bli forvirret. Her er oppsummeringen som er skrevet ned i de fire evangeliene.

Matt 3,16 «Da Jesus var blitt døpt, kom Han straks opp av vannet. Og se, Himmelen åpnet seg for Ham, og han så Guds Ånd fare ned som en due og komme over Ham.»

Mark 1,10 «Og med det samme Han kom opp fra vannet, så han himmelen dele seg og Ånden komme ned over Ham som en due.»

Luk 3,21-22 «Da alt folket ble døpt, skjedde det at også Jesus ble døpt. Og mens Han ba, ble himmelen åpnet. Og Den Hellige Ånd kom ned over Ham i legemlig skikkelse som («form av» på engelsk) en due, og det lød en røst fra himmelen som sa: «Du er Min Sønn, Den Elskede. I Deg har Jeg velbehag.»

Joh 1,32 «Og Johannes vitnet og sa: «Jeg så Ånden komme ned fra Himmelen som en due, og Han (i mange oversettelser står «Den») ble over Ham.»

Noen av faktaene som vi lærer fra disse sitatene er:

- a. Det er Ånden til Gud. Det var Ånden til noen, nemlig Gud.
- b. Den hadde en skikkelse som en due.
- c. Den hadde en form av en due.
- d. Den blir kalt for «Den» av Johannes.

Gir disse fakta en støtte til konklusjonen om at Den Hellige Ånd er en forskjellige separat person i tillegg til Gud? Johannes ville helt sikkert ikke ha brukt ordet «Den» (som det gjør i de gamle oversettelsene) når han refererte til et guddommelig vesen. Den hellige Ånd er faktisk besatt av Gud (det er Guds Ånd).

Hva som skjedde ved dåpen vare en direkte oppfyllelse av hva Gud profeterte gjennom Jesaja:

Jes 61,1 «Herren Guds Ånd er over Meg, for Herren har salvet Meg til å forkynne evangeliet for fattige. Han har sendt Meg for å forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte, for å rope ut frihet for fanger, for å sette de bundne fri.»

Jesus siterer disse ordene etter erfaringen i ørkenen (Luk 4,18). De var en direkte oppfyllelse av profetien i det Gamle Testamentet som refererte til Den Hellige Ånd som kom ned over Ham:

Jes 11,2 «Herrens Ånd skal hvile over Ham, visdoms og forstands Ånd, råds og styrkes Ånd, Ånden som gir kunnskap og frykt for Herren.»

Jes 42,1 «Se! Min tjener som Jeg holder oppe, Min Utvalgte, i Ham har Min sjel velbehag! Jeg har lagt Min Ånd på Ham. Han skal føre retten ut til hedningefolkene.»

Det er veldig enkelt og klart for alle oppriktige lesere. Den Hellige Ånd er Ånden til Herren, det er Hans egen Ånd, og ikke noen annen som har fått navnet «Ånden til Herren». Mange tror feilaktig at «Herren Ånd», «Guds Ånd», «Den Hellige Ånd» osv. er faktiske navn. Det er det ikke. Faktisk beskriver de hvem sin Ånd det er, og hva slags Ånd det er. Det tilhører Herren og det er hellig fordi det tilhører en som er hellig.

Der er derfor Jesus kunne si:

Joh 10,37-38 «Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. Men hvis Jeg gjør dem, så tro gjerningene, selv om dere ikke tror Meg, så dere kan vite og tro at Min Far er i Meg og Jeg i Ham.»

På hvilken måte var Faderen i Kristus?

Svaret vi i verset over her. Faderen var i Jesus ved Sin Ånd. Og det er slik at Jesus vil være i oss (Joh 14,20), ved Sin Ånd.

7. Innvending 7 – Matt 28,19

Matt 28,19 «Gå derfor ut og gjøre alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn.»

Innvending:

Hvorfor instruerte Jesus oss om å døpe i «Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn» om treenighetslæren er feil? Beviser ikke dette verset at det er tre personer i Guddommen?

Svar:

Før vi svarer på verset over så la oss stille noen spørsmål som leserne kan overveie:

- Tok Jesus opp Guds identitet i dette verset eller samtalen?
- Nevner verset eller noe i kapitlet ordet «Gud»?
- Forteller verset oss at Gud er satt sammen av tre vesener eller personer?
- Forteller verset oss noe om naturen til Faderen, Sønnen eller Den Hellige Ånd?
- Forteller verset oss hvem Den Hellige Ånd er?
- Forteller verset oss at det er tre navn?

Det ærlige svaret til spørsmålene over er «nei». Verset over tar ikke opp hvem Gud er, og forteller oss ingenting om naturen til Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Det bekrefter for oss at det er en Fader, det er en Sønn og det er en Ånd. Det finnes ingen tvil om eksistensen til noen av dem.

Forholdet mellom Faderen og Sønnen og Ånden er ikke definert i denne teksten. Å insistere på at det betyr at det er tre personer i Guddommen går langt utenfor den informasjonen som teksten gir. Å definere forholdet som tre likeverdige, like evige vesener kan ikke bevises ut fra denne teksten.

Hva betyr så denne teksten? Hvordan ble den forstått av de som hørte Kristus gi denne instruksjonen? Svaret finner vi lett når vi studere boken Apostlenes gjerninger. Vi ser der at all dåpen som ble utført der skjedde i Jesu navn, og ikke i navnet til Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd (Ap.gj 2,38; 8,16; 10,48; 19,5)

Dette leder til spørsmålet: Misforsto disiplene formaningene som Jesus ga? Gjorde de feil når de døypte mennesker i bare Herrens navn? Vi tror ikke det. Vi tror at disiplene hadde en større forståelse av den instruksjonen som Jesus ga enn mange har i dag. Grunnen til at de ikke så en forskjell mellom å døpe i navnet til Herren eller i navnet til Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd er følgende:

Ordet «navn» betyr «autoritet» (Joh 5,43). Når vi er døpt, kommer vi under autoriteten og kraften til Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Bruken av entallsordet «navn» beviser dette fakta. Vi bekrefter at vi nå er stemplet med autoriteten og karakteren til Faderen, Sønnen og Ånden.

Jesus hadde fått all makt i himmel og på jord (Matt 28,18; Joh 5,27; Joh 5,43). Han har Faderens autoritet og Han har autoriteten til Sønnen (seg selv) og med riktig forståelse av Den Hellige Ånd (at det er hans egen ånd og person, Kristus selv og ingen annen), har Han autoriteten til Den Hellige Ånd. Kristus har denne

autoriteten i kraft av Hans slektskap med Faderen (Han er Hans eneste fødte Sønn). Dette er Hans guddommelige arv (Heb 1,4).

Derfor, siden Jesus har autoritet til Faderen (Hans Fars), Sønnen (Seg selv), og Den Hellige Ånd (Hans egen ånd), er dåpen som blir beskrevet i Apostlenes gjerninger (i Jesu navn, eller i autoriteten til Herren) en anerkjennelse av Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånds autoritet: den høyeste autoriteten i himmel og på jord. Kristus er det eneste medium hvor vi kan komme under denne autoriteten (Joh 14,6).

8. Innvending 8 – Joh 1,1

Joh 1,1 «I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.»

Innvending:

Dette er et av de klareste tekstene som beviser treenigheten. Teksten sier klart at Jesus, Ordet, er Gud selv.

Svar:

Denne teksten er misforstått og har blitt misbrukt til å støtte en lære som helt motsetter seg hva teksten egentlig sier. La oss se nøye på teksten på originalspråket, gresk:

en 1722	arch 746	hn 2258	o 3588	logov 3056	kai 2532
In	beginning	was	the	Word	and
I	begynnelsen	var	Ordet		og

o 3588	logov 3056	hm 2258	prov 4314	ton 3588	yeon 2316
the	Word	was	With	the	God
Ordet		var	Hos	Guden	

kai 2532	yeov 2316	hn 2258	o 3588	logov 3056
And	God	was	the	Word
Og	Gud	var	Ordet	

Når vi ser nærmere på originalteksten forteller den oss at de to ord som oversettes med «Gud» i teksten ikke er identiske. Det første er en *noun* (Yeon) som refererer til Faderen, og det andre er et *adjektiv* (Yeov) som refererer til Jesus. Du kan se forskjellen mellom disse to ved å se på den siste bokstaven i de

to ordene. Dette er av grunnen til at mange oversettelser gjengir verset på en måte som anerkjenner dette faktum. For eksempel:

- Oversettelsen av James Moffatt, Hugh J. Schonfield og Edgar Goodspeed gjengir det: «....og Ordet var guddommelig.»
- Dagens engelske versjon står det: «.....og han var den samme som Gud.»
- Reviderte engelske bibel står det: «...og hva Gud var, var Ordet»

Som du ser, noen oversettelser gir den en mening i harmoni med originalen. Med andre ord, det teksten sier til oss er at Kristus er guddommelig, akkurat som Faderen er i besittelse av «guddommelig natur». Det forteller oss *ikke* at Kristus er Gud Faderen, den ene og samme personen. (Vær så snill å se i *Leksjon 5* «Likheten mellom Faderen og Sønnen for mer informasjon.)

9. Innvending 9 – Joh 14,16

Joh 14,16 «Og Jeg vil be Min Far, og Han skal gi dere en annen Talsmann, for at Han skal bli hos dere til evig tid,»

Innvending:

Lærer ikke Jesus tydelig her at Den Hellige Ånd er en annen person enn Ham selv når Han lover å sende oss «en annen Talsmann»?

Svar:

Hva mente Jesus når han sa «en annen Talsmann»? Snakket Han om noen andre forskjellig fra seg selv?

Jesus forklarer hva han mente bare to vers senere. Han sa klart «**Jeg skal ikke la dere bli igjen som foreldreløse Jeg skal komme til dere.**» Joh 14,18. *En annen Talsmann* er ingen andre enn Kristus selv i en *annen* form (åndelig form). Vi kan ikke se Han (fysisk), slik Han var når Han var her på jorden. Dette er nøyaktig hva Han sa. Legg merke til: «**Ennå en liten stund og verden skal ikke se Meg lenger, men dere skal se Meg. For Jeg lever, og dere skal leve**» v. 19. Han er fjernet fra øyets sans, men Han er fortsatt med oss i Ånden. Det er grunnen til at han sier tre vers senere: «*Jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham*» v. 21.

Bibelen bekrefter denne konklusjonen (at Herren, Jesus, er denne Ånden og ingen andre) når den forteller oss «**Men Herren er Ånden. Og der herrens Ånder, der er der frihet.**» 2 Kor 3,17.

Hvordan forsto disiplene uttrykket «en annen Talsmann»? Forsto de det slik at Kristus snakket om noen andre?

La dem svare selv:

Joh 14,22 «Judas, ikke Iskariot, sier til Ham: «Herre hva er grunnen til at Du vil åpenbare Deg for oss og ikke for verden?»

Juda forsto helt klart at det var Kristus som ville komme til dem, ikke noen andre. Legg merke til spørsmålet han stiller er ikke «Hvem?», men det er «Hvordan?» Judas lurte ikke på hvem som ville komme til dem som den andre Talsmannen, men han lurte på hvordan Kristus ville komme tilbake til dem. Legg merke til uttrykket som Juda bruker: «Du» og «Deg» angående Kristus, ikke noen andre. Dette er tydelig nok. Det er ikke noe merkelig for vår Herre å komme i en annen form. Han demonstrerte det på veien til Emmaus: «Etter dette viste Han seg i en annen skikkelse for to av dem, mens de var på vei ut på landet.» Mark 16,12. Dette ble illustrert for oss i helligdomstjenesten av ypperstepresten som skiftet klærne sine før han gikk ut for å undervise folket. (Se Leksjon 8.)

Når Jesus kom til syne i en «annen form», var det fortsatt Ham. Når Jesus snakker om en «annen Talsmann», hvorfor skulle det være så rart at det også kunne være Ham? «Jeg skal ikke la dere bli igjen som foreldreløse Jeg skal komme til dere.» Joh 14,18. «Og se, Jeg er med dere alle dager inntil denne tidsalders ende.» Matt 28,20. Pris Herren! Det er så klart og enkelt. Jesus er trukket tilbake så øyet ikke kan se Ham, men hans personlige tilstedeværelse (Hans egen Ånd) er fortsatt med oss.

Mens det vi har lest ovenfor er tilstrekkelig med bevis, skal vi bekrefte det ved å gå dypere inn i konteksten. La oss sammenligne hva Jesus sa om seg selv med hva Han sa om den andre Talsmannen. Vi vil lese fra Joh 14, versene 15-21.

	Jesus		Talsmannen
1	Verden skal ikke se Meg lenger v.19	1	Verden ser Ham ikke v.17
2	Men dere skal se Meg v.19	2	Men dere kjenner Ham v. 17
3	Jesus var med dem på den tiden	3	Han blir hos dere v. 17
4	Jeg i dere v. 20	4	Skal være i dere v. 17
5	Jeg skal komme til dere v. 18	5	Gi dere en annen Talsmann v. 16
6	Og se, Jeg er med dere alle dager inntil denne tidsalders ende.» Matt 28,20.	6	Han skal bli hos dere til evig tid v. 16

Så fra det som står over her kan vi se likheten mellom rollen som den «andre Talsmannen» skulle ha, og hva Jesus sa at Han, ikke noen andre, skulle gjøre.

Men ordet som står i veien for mange mennesker er «*en annen*». Det er forståelsen som vi har av dette ordet som får oss til å tro at det må være et annet vesen, noen andre enn Jesus selv. Men er det sant? Er det korrekt forståelse av ordet? Var dette budskapet som Jesus ønsket å formidle til Sine disipler?

La oss bruke Bibelen som vår tolk. I 1Sam 10,6 kan vi lese hva profeten Samuel sier til Saul:

«Da skal Herrens Ånd komme mektig over deg, og du skal profetere sammen med dem. Da skal du bli forandret og bli som et annet menneske.»

Nå er spørsmålet, ble Saul et annet vesen? Selvfølgelig ikke! Uttrykket «*et annet menneske*» betyr ganske enkelt at han ville bli en annen i den forstand at han var fylt med Guds Ånd, men han var fortsatt det samme vesenet, ikke noen andre. Det er ikke slik at hver gang Bibelen bruker ordet en annen så betyr det et annet vesen.

Med denne forståelsen hvis vi gå tilbake til Joh 14,16 og anvende dette prinsippet, kan vi se at Jesus snakket om Seg selv i tredje personentall. Det var «*en annen Talsmann*» i den forstand at det var en «*annen form*». Jesus var med dem i menneskelig kjød, kroppslig form, men Han skulle komme igjen i en annen form, en Åndelig form. (Bibelen forteller oss faktisk at Jesus var en livgivende Ånd; se 1 Kor 15,45). Det er grunnen til at Han sa om Talsmannen «*for Han blir hos dere og skal være i dere*».

Hvem var hos dem på det tidspunktet? – Det var Jesus

Hvem skulle være i dem? – Det er Jesus (vers 20).

Når vi har sagt dette, så vær snill og legg merke til hva som videre kommer frem i Joh 14. Hvis vi følger Jesu ord «*Den som har mine bud og holder dem, han er den som elsker Meg*» - så vil følgende skje:

1. Faderen vil gi deg en annen talsmann (Joh 14,15-16)
2. Jesus vil åpenbare seg for oss (Joh 14,21)
3. «*Vi*» - Faderen og Sønnen – «*skal komme til ham, og Vi skal ha Vår bolig hos ham.*» (Joh 14,23)

Noen vil oppfatte dette ditt hen at «*Den som har mine bud og holder dem, han er den som elsker Meg*» da vil tre forskjellige ting skje, enten kommer en annen talsmann, eller Jesus selv vil komme, eller Faderen og Sønnen vil komme. Men om vi forstår at Den Hellige Ånd er Ånden til Jesus selv, og vet at Faderen og Sønnen deler den samme Ånden/livet (Rom 8,9; Joh 5,26 se også *Leksjon 6 og 7*) og derfor er to individer, men ett i ånd, hjerte og karakter [YI, December 16, 1897 par 5] kan vi få de tre forskjellige utsagn til å harmonere. Talsmannen er

Ånden til Jesus selv, som er Ånden til Faderen også. Det er derfor at når Talsmannen kommer, vil vi ha både Faderen og Sønnen boende i oss (Joh 14,23).

10. Innvendig nr 10 – 1 Joh 5,7

1 Joh 5,7 «*For det er tre som vitner i Himmelen: Faderen, Ordet og Den Hellige Ånd. Og disse tre er Én.*»

Innvending:

Dette er en klar og tydelig tekst som beviser at Faderen, Sønnen og Ånden er en Gud. Hvordan kan du fortsette med å fornekte treenigheten i lys av dette beviset?

Svar:

Denne teksten lister opp tre som sier at de er én. Den som tror på treenighetslæren oppfatter dette som at det er én Gud. Dette gjør de ved å føre til ordet «Gud» etter ordet «én». Men det står ikke det i verset. Verset forklarer faktisk at den «én» viser til det vitnesbyrdet, ikke til personen Gud. De er alle én ved at de bevitner det samme, som det står i verset, «*det er tre som vitner*». Den påfølgende teksten som kommer etter dette denne uttalelsen gir et enkelt svar. La oss lese vers 8 hvor andre «tre» er listet opp:

«Og det er tre som vitner på jorden: Ånden, vannet og blodet. Og disse tre er ett.»

Den enhet som det er snakket om i dette verset viser ikke til naturen til ånden, vannet og blodet. Det er snarere det at de er enige. De er én i det at de alle gir det samme vitnesbyrdet: «er enige om det ene». Det bør være tydelig for alle som leser. Det er nøyaktig hva Johanne mente i vers 7. Han bruker nesten de samme ordene, men utdyper mer om dem i vers 8. «Disse tre» (Faderen, Ordet, Ånden) sier han, «er ett». Ikke en Gud (eller Guddom, som noen sier), men de er **ÉN I Å BEVITNER DET SAMME**. De er alle enige om å gi dette ene vitnesbyrdet.

Hva er vitnesbyrdet eller vitnet som opptok Johannes sinn i dette brevet?

1 Joh 2,23 «*Hver den som fornekter Sønnen, har heller ikke Faderen. Den som bekjenner Sønnen, har også Faderen.*»

1 Joh 4,14 «*Og vi har sett og vitner at **Faderen har sendt Sønnen** som Verdens Frelser*»

1 Joh 4,15 «*Hver den som bekjenner at **Jesus er Guds Sønn** – Gud blir i ham og han i Gud.*»

1 Joh 5,5 «Hvem er den som seirer over verden, om ikke den som tror **at Jesus er Guds Sønn?**

Johannes nevner Guds Sønn 18 ganger i dette brevet. Det er ganske tydelig at Sønneforholdet til Jesus opptar hans sinn.

Johannes utdypet og gjentar hva han skrev i 1 Joh 5,7-8 i de neste to versene:

- a. **1 Joh 5,9** «Hvis vi tar imot vitnesbyrdet fra mennesker, er **Gud vitnesbyrd større**. For dette er Guds vitnesbyrd, det som han **har vitnet om sin Sønn.**»

Han viser til vitnesbyrdet, eller vitnet, at Gud Faderen «vitnet om sin Sønn». Hvilket vitnesbyrd ga Faderen om Sin Sønn?

Matt 3,17 «Og se, fra Himmelen lød en røst som sa: «Dette er Min Sønn, Den Elskede, i Ham har Jeg velbehag.»

- b. **1 Joh 5,10** «Den som tror på Guds Sønn, **har vitnesbyrdet i seg selv**. Den som ikke tror Gud. Har gjort Ham til en løgner, fordi han ikke har trodd det vitnesbyrdet som **Gud har vitnet om sin Sønn.**»

Johannes visste også til vitnesbyrdet, eller vitnet, at Ånden ville overbevise hjertet til den troende. Hvilket vitnesbyrd ga Den Hellige Ånd om Jesus gjennom apostlene?

Ap.gj 8,37 «Da sa Filip: «Hvis du tror av hele ditt hjerte, kan det skje.» Og han svarte og sa: «**Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn.**»

Ap.gj 9,20 «Straks forkynte han (Paulus) Kristus i synagogene, **at Han er Guds Sønn.**»

(Og veldig mange andre lignende vitnesbyrd er gitt av mennesker som er fylt av Guds Ånd.)

Som du kan se, etter at han hevdet at Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd gjenga det samme vitne og vitnesbyrdet, viser Johannes til vitnesbyrdet av Faderen og Den Hellige Ånd.

Ga Jesus det samme vitne? Vi finner svaret på vårt spørsmål i evangeliet til Johannes:

Joh 10,36 «kan dere da si om Ham som Min Far helliget og sendte til verden: Du taler gudsbespottelig, fordi Jeg sa: Jeg er Guds Sønn?»

Derfor, det er ikke å dele sannhetens ord riktig når vi forsøker å bruke 1 Joh 5,7 til å lære at det er tre likeverdige, like-evige guddommelige Personer eller Vesener.

Vi ødelegger også Johannes sitt vitnesbyrd når vi fornekte at Guds Sønn var født (Joh 3,16) av Faderen tilbake i evighetens dager (Mika 5,2), så langt tilbake i evigheten at det ikke kan beregnes eller telles. Å lære 3 likeverdige, like-evige Vesener er å fornekte Far-Sønn forholdet. Det fornekte også at Jesus er Sønnen til den Levende Gud. Det reduserer det edle forholdet til bare metafor eller rollespill! Menneskene som bruker denne teksten for å undervise om treenigheten (fornekte Guds Sønn) tjener bare hensikten med å ødelegge vitnesbyrdet som himmelen prøver å åpenbare for oss!

**Mer informasjon finnes på
www.Revelation1412.org**

NOTATER

«Vet jeg hva jeg tror» var spørsmålet som jeg stilte meg selv etter å ha stått ansikt til ansikt med en av kristendommens eldste grublerier.

«Er Gud en treenighet?» Dette spørsmålet var begynnelsen på en åndelig tur som gjorde at jeg søkte i skriften etter et svar på denne gåten.

Hva er egentlig treenigheten? Hva forteller Bibelen om Gud? Hvem er Jesus? Hvem er Den Hellige Ånd? Er Guds identitet virkelig et mysterium? Finnes det klare Bibelske bevis som kan svare på mitt spørsmål?

Boken du holder i hånden inneholder svaret som jeg oppdaget i skriften, og mye mer.

- Imad Awde.